

Crkva u Hrvata proslavila Stepinčevo

„Danas nam je u hrvatskom društvu, zbog odgovornosti pred novim naraštajima i budućnosti za koju želimo da bude oslobođena od ideoloških prepucavanja propalih utopija, potreban Stepinčev ključ za suočavanja s prošlošću“, poručio kardinal Bozanić na slavlju u Stepinčevoj katedrali - Protiv svih očekivanja i izvan bilo kakve političke računice, upravo su njegova šutnja, njegova molitva i njegova nepogrešiva vjernost Rimskoj Crkvi više od ikoje druge stvari pridonijele diskreditaciji komunističkog režima u očima svjetske javnosti, istaknuo prefekt Kongregacije za biskupe kardinal Marc Ouellet predvođeni slavlje u Hrvatskoj crkvi sv. Jeronima u Rimu

Imenovan posebni izaslanik Svete Stolice za Međugorje

Misija nadbiskupa Henryka Hosera znak je skrbi Svetog Oca za hodočasnike i isključivo je pastoralna - Hercegovačka franjevačka provincija i franjevci koji pastoralno djeluju u Međugorju s poštovanjem i odanošću primaju imenovanoga posebnog izaslanika Svete Stolice, potvrđujući iskrenu i potpunu suradnju te svoje molitve za plodan i blagoslovljen rad u izvršenju povjerene zadaće, istaknuo provincijal Šteko

Božja riječ je dar. Drugi su dar

U rubrici Dokumenti donosimo cjeloviti prijevod poruke pape Franje za korizmu 2017.

Domovinske vijesti

Dubrovnik: Održana sjednica biskupa Splitske metropolije
Sjednica biskupa Đakovačko-osječke crkvene pokrajine
Misno slavlje u prigodi 20. obljetnice Grada Preloga
Pogreb vlč. Stjepana Brajkovića
Dubrovački biskup na otvorenju simpozija „Teologija u javnoj sferi“
Razgovor sa župnikom
Održan I. skup redovničkih ekonomski i ekonomski
Fra Ivo Martinović - novi provincijal franjevaca trećoredaca
Otkriveno spomen obilježje o. Vjenceslavu Mihetecu
Požeška biskupija donirala medicinski aparat
Predstavljen Zbornik radova u povodu 200. obljetnice utemeljenja remetske župe i knjiga „Hrabro naprijed, dobri i dragi ljudi“
Split: Završen Tjedan braka s misom obnove saveza
Prisega prvih dubrovačkih skautkinja i skauta
Priopćenje Tiskovnog ureda Zagrebačke nadbiskupije o usklađivanju pravnih sustava Crkve i Države
Treća sjednica Mješovite komisije HBK i SPC

Crkva u Hrvata

Vanjska proslava sv. Tripuna u Kotoru
Prve regionalne sjednice u 2017. godini hrvatskih pastoralnih djelatnika u Njemačkoj

Inozemne vijesti

Crkva u Japanu slavi novog blaženika
Papa primio uredništvo časopisa Civiltà Cattolica
Benedikt XVI. prije četiri godine odstupio je od papinske službe

Prilog dokumenti

Nada – izvor uzajamne utjehe i mira (1 Sol 5, 14-18)
Nova pravednost u duhu ljubavi i milosrđa

Domovinske vijesti

Dubrovnik: Održana sjednica biskupa Splitske metropolije

Dubrovnik, 4.2.2017. (IKA) - Okupljeni u prigodi proslave svetkovine svetoga Vlaha, zaštitnika grada Dubrovnika i Dubrovačke biskupije, biskupi Splitske metropolije održali su i svoju radnu sjednicu 4. veljače u Biskupskom dvoru u Dubrovniku. Na sastanku su sudjelovali splitsko-makarski nadbiskup i metropolit Marin Barišić te biskupi dubrovački Mate Uzinić, šibenski Tomislav Rogić, umirovljeni šibenski Ante Ivas, generalni vikar Splitsko-makarske nadbiskupije i tajnik Konferencije biskupa Splitske metropolije mons. Miroslav Vidović te generalni vikar Dubrovačke biskupije mons. Petar Palić. Na sjednici se razgovaralo o temama od zajedničkog interesa za biskupije Splitske metropolije. Između ostalog, raspravljalo se o Crkvenom interdijecezanskom sudu sa sjedištem u Splitu, o prilagodabama financijskog sustava biskupija Splitske metropolije kao i o drugim pastoralnim aktivnostima i programima s posebnim naglaskom na pripreme za Treći nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji koji će se održati u Solinu 2018. K tome, zaključeno je da se određene teme predlože na razmatranje HBK, priopćeno je iz Nadbiskupskog ordinarijata Split.

Dan posvećenog života u Zadarskoj nadbiskupiji

Zadar, 5.2.2017. (IKA) - Dan posvećenog života u Zadarskoj nadbiskupiji proslavljen je u nedjelju 5. veljače u crkvi Sv. Marije u Zadru svečanim misnim slavljem koje je predvodio zadarski nadbiskup Želimir Puljić. Suslavili su fra Anselmo Stulić, nadbiskupijski povjerenik za osobe posvećenog života, i više svećenika. Redovnice i redovnici djelatni u nadbiskupiji tom su prigodom obnovili zavjete čistoće, siromaštva i poslušnosti.

„Nas kao Bogu posvećene ljude zabrinjava prisilna ili dragovoljna deložacija ili deformacija sakralnoga iz naše duše i Božjega doma. U taj proces deložacije i deformacije sakralnosti aktivno su se uključila i obavijesna sredstva, što često pomaže stvarati pomutnju u kojoj se od velike šume, drveće ne vidi. Iskonski osjećaj intimnosti i svetosti koju u dušama pobuđuju sveti uzori i sakralni prostori biva profaniran i sveden samo na ovozemaljsku dimenziju doživljaja“, upozorio je nadbiskup Puljić, dodavši da će to biti jasnije ako pogledamo 'zamjenu teza' koja se svake godine ponavlja. „Pođimo od mjeseca studenoga kad nas liturgija poziva razmišljati o blaženima i svetima te potiče pomoliti se na groblju za pokojne. Tada kao dopunu toj ponudi gledamo uvozne medijske predstave iz Amerike, pune žutih bundeva i Halloweene. Polovicom istog mjeseca, dok spominjemo velikog dobrotvora sv. Martina, okupljaju se 'pajdaši s mitrom na glavi', te u ritmu brazilske sambe ljujljaju se od bačve do bačve s pjesmom „Otvor' ženo kapiju, man se očenaša“. To sa svetim Martinom i njegovim životom nema nikakve veze. U svetom vremenu došašća vjernici se pripremaju za rođendan Isusa Krista, koji je radi nas ljudi i radi našeg spasenja sišao s nebesa. Baš u to vrijeme negdašnji Djed mraz, kojega su modelari novog mnijenja prekrstili u Djeda Božićnjaka, kreće sa sjevera Europe prema Hrvatskoj pomoći 'pobožnim Hrvatima' pripremiti se za taj veliki crkveni blagdan. Posljednjih godina u tu pripremu uključili su se i graditelji drvenih kućica, s atraktivnom ponudom toplih vina i kobasica. Za koji dan čut ćemo putem medija kako se valja pripremiti za

sv. Valentina koji ispada zaštitnikom plesnih klubova i diskača. Svjetovno, dakle, na zavodljiv ili prisilan način uklanja iz naše sredine ono što je sveto, duhovno i pobožno. I ne mali broj podlegne takvoj promidžbi i zavođenju“, upozorio je nadbiskup Puljić, dodavši kako usprkos realnoj opasnosti profaniranja i sekularizacije, „stoji činjenica da nitko ne može nasilno otvoriti moj podrum, ako mu ja ne dobacim ključeve kroz prozor. Nitko ne može ući u moju dušu i moju kuću i nuditi rog za svijeću, ako ja osobno ne otvorim vrata svoje duše i svog doma, pa se počnem cjenkati za ponuđenu robu“.

Upitao je stoga možemo li se kao pojedinci i zajednica svećenika, redovnica i redovnika, obitelji i župe, othrvati pred nasrtajima profaniranja svetinja, potrošačke groznice i hedonizma. „Hrvatsko društvo u kojem brojni s uspjehom prodaju robove za svijeće s pravom očekuje da sinovi Crkve daju svoj obol na sebi svojstven, religiozan način. Oni će to moći učiniti ako budu dobro informirani o zavodljivostima ponude te u isto vrijeme kadri mudro rasuđivati i razlučivati prolazno od neprolaznoga, vrijedno od nevrijednoga, dobro od lošega. A ljudima koji ih upitaju za razloge nade u njima, pruže vjerodostojne, razumljive i autentične odgovore“, poručio je mons. Puljić, istaknuvši da im u tome mogu pomoći Isusovi savjeti i očekivanja. Podsjetio je da je u nedjelju prije Dana posvećenog života Isus ocrtao lik novoga Božjeg čovjeka, građanina nebeskog kraljevstva koji treba biti skroman, miroljubiv, milosrdan, čista srca i života, gladan Boga i svetosti, strpljiv i kad nepravdu trpi. Takvima Isus kaže da su blaženi jer su Božja djeca koja se trude biti savršeni poput Oca koji je na nebesima. Isus očekuje da ti novi ljudi budu usred svijeta sol i svjetlo svijeta. „To su slike iz života koje puno govore. Sol je začim jelu i čuva ga od truleži. To isto Isus traži i od svojih učenika. Njihova je dužnost čuvati čovjeka od truleži, izopačenosti, nevjere, grijeha te sve začiniti vrlinama svetosti, ljubavi i Božje dobrote. Ta je obveza upisana u činu krštenja, pa je svaki vjernik, osobito Bogu posvećene osobe pozvane na radikalni način živjeti dar krštenja, pozvan da ne ohladi ili obljutavi. U tom vidu Isus pita: 'Ako sol obljutavi, čime će se osoliti?', rekao je nadbiskup. Podsjetio je na Eliotovu misao: 'Ako ne možeš biti zvijezda na nebu (poput brojnih Božjih velikana), budi drvo koje izgara u oganj na planini ili nježna svjetiljka koja svijetli u kući'. „To sugerira svima da se trudimo biti bolji. Ne možemo svi biti veliki sveti niti nadaleko poznati sinovi Crkve ili nekog reda. Ali, svatko može biti primjeran Kristov učenik, mala i skromna svjetiljka u svom domu“, potaknuo je nadbiskup Puljić.

Zahvalio je sv. Ivanu Pavlu II. što je 1996. g. ustanovio spomendan Dan posvećenog života i vezao ga uz blagdan Gospodinova prikazanja u hramu. Potaknuo je na molitvu da svi slijede Duh Božji koji ih je 'zgrabio i zaveo', da usprkos brojnih protivština ovog svijeta mogu stati uz program Isusova govora na Gori. „Kako je Crkva kao mistično tijelo, u jedinstvu i raznolikosti, sazdana na sakramentima, službama i karizmama, molit ćemo neka svi njeni članovi, osobito Bogu posvećene osobe, prepoznaju i žive to crkveno trojstvo u njenom jedinstvu“, rekao je mons. Puljić. Povjeravajući zagovoru Isusa i Marije one koji su prihvatili poziv, nadbiskup je pozvao na molitvu da se ostvaruje vitalnost posvećenog života kroz četverostruku vjernost: Kristu i Evanđelju, Crkvi i njenom misijskom poslanju, idealima posvećenog života, karizmi osnivača i vjernosti čovjeku ovoga vremena.

Caritas darivao majke u zadarskom rodilištu

Zadar, 6.2.2017. (IKA) - Niz godina Caritas Zadarske nadbiskupije prigodno obilježava Dan života darivajući majke u rodilištu u Općoj bolnici u Zadru. Povodom Dana života, u ponedjeljak 6. veljače ravnatelj zadarskog Caritasa mr. don Ivica Jurišić i Mirjana Tadić, zamjenica ravnateljica, u rodilište su donijeli trideset paketa i osobno ih uručili roditeljama. Svaka majka dobila je paket pelena i paket higijenskih potrepština za sebe i njegu novorođenčeta (kreme, vlažne maramice i ostalo). Caritas je u vrijednosti 3100 kn kupio i benkice i tutice i darovao ih roditeljama. „Jako dobro surađujemo s odjelom neonatologije, posebno u dijelu koji se odnosi na roditelje lošijeg materijalnog statusa. Uvijek se mogu javiti u caritas, pratimo ih do prve godine života djeteta, neke i duže. Pomažemo dajući pelene, mlijeko i druge potrebe koje izrazi obitelj“, rekla je Tadić. Napomenula je da otkad djeluje njihov program Pro vita za majke, prošle godine imali su dosad najmanje prijavljen broj žena koje su pomogli mjesečnim novčanim iznosom, 59 žena. Prethodnih godina uvijek je bilo između 80 i 100 majki. Tadić je izrazila nadu da će i neke mjere demografske politike ove godine ohrabriti mnoge obitelji da se odluče na rađanje djece. „Mi ćemo to pratiti i biti podrška“, poručila je Tadić i svakoj roditelji rekla da ukoliko znaju majke u potrebi, preporučite im mogućnost da dobiju pomoć u caritasu. „Neki i ne znaju što sve mogu dobiti u caritasu. Nakon ovog pohoda rodilištu, odmah su se javile tri žene koje sam potaknula da potraže pomoć“, rekla je Tadić.

Dr. Marija Krpina Palada, v.d. voditeljica odjela rodilišta i rađaonice, predstavila je statistiku poroda. Godine 2016. u zadarskom rodilištu bilo je 1541 poroda, a rođeno je 1561 djece. Od toga je 770 djevojčica, 791 dječak i 20 parova blizanaca. Jedna žena u četrdesetim godinama rodila je deveto dijete. Među najmlađim roditeljama tri su imale 16 godina starosti. Godine 2015. g. bilo je 1514 poroda, a rođenih 1544, među kojima 760 djevojčica, 784 dječaka i 30 parova blizanaca. Do 2015. g. bio je stalni pad poroda, sto poroda manje godišnje, a 2016. g. je prvi blagi porast, sedamnaest poroda više. Godine 2016., 403 oca su sudjelovala na porodu, 2015. g. 401. U siječnju ove godine bilo je 124 poroda, a u siječnju 2016. g. 114 poroda.

U zahvalnosti za primljene darove, ako netko želi pomoći, dr. Palada je rekla da im uvijek nedostaje male dječje robice, kapice, benkice, hlačice, tutice, najmanjeg broja, 50, 56, 60, što djeca nose u prvim danima po rođenju. „Dok god je novorođenče s majkom odijeva se u odjeću koju ima bolnica. Jedino pelene nose svoje. Ta se robica pokida, brzo je potrošna, puno se pere. Kad odlaze kući, donosi se robica za izlazak. I deke uvijek dobro dođu“, rekla je dr. Palada.

Ravnatelj Jurišić i zamjenica Tadić zadržali su se u razgovoru s doktorima i medicinskim sestrama rodilišta, počastivši ih slasticama. Mirela Kovačević, glavna sestra odjela neonatologije, na tom odjelu radi 27 godina. „Na odjelu su uglavnom sve sestre primaljskog smjera. Zanimanje smo odabrali kroz srednju školu, a zaposlenje smo dobili. Kroz to zaposlenje smo se educirali i razvijali afinitete prema tom smjeru i struci. Što se tiče odabira, osobito mogu reći da sam pogodila. Sam naziv medicinska sestra primaljskog smjera usmjeren je na majku roditelju i dijete, pa je potencijalni rad s djecom uvijek odabir“, rekla je Kovačević, istaknuvši da se taj posao s ničim ne može mjeriti ni izmjeriti. „Trudnoća je prekrasan osjećaj, porod još ljepši. Svakoj ženi to je nešto najljepše i najsvetije u životu. Strah uvijek postoji, dapače, dobro je došao. Uvijek se kaže da je trudnoća zagonetka. I novorođenče je zagonetka, uvijek je strah što i kako će pokazati, kako će se situacija razviti. Treba biti jako oprezan. To je populacija s kojom 24 sata

morate biti prisutni. Puno je lijepih, ali nažalost i tužnih trenutaka“, rekla je Kovačević. Te su sestre prve tješiteljice majki u slučaju komplikacije ili mrtvorodenog djeteta. „Kad se nešto teško dogodi u krugu prijatelja, uvijek postoji jedan koji će to apsorbirati. Tako su i kod nas u tim situacijama uvijek kolegice koje su tu prve, prvi su kontakt, prvi oslonac“, rekla je dr. Kovačević.

Otvaranje sudske godine Međubiskupijskog suda I. stupnja u Đakovu

Đakovi, 7.2.2017. (IKA/TU) – U Nadbiskupskom domu u Đakovu 7. veljače otvorena je sudska godina Međubiskupijskog suda prvoga stupnja u Đakovu. Uz sudskoga vikara mons. dr. Nikolu Škalabrina, suce, branitelje ženidbenog veza, bilježnike i djelatnike Suda iz Đakova i podružnice u Požegi, otvorenju su nazočili svi biskupi Đakovačko-osječke metropolije: đakovačko-osječki nadbiskup metropolit Đuro Hrančić, umirovljeni nadbiskup Marin Srakić, požeški biskup Antun Škvorčević te srijemski biskup Đuro Gašparović.

Izješće o radu Međubiskupijskoga suda iznio je sudski vikar dr. Nikola Škalabrin, rekavši kako je Sud u 2016. godinu ušao s 46 neriješenih parnica iz 2015. Tijekom prošle godine Sud je zaprimio 60 tužbi za pokretanje parnica o ništavnosti ženidbe, od kojih je odbacio 9 (koje nisu imale kanonsko utemeljenje). Sud je u prošloj godini izrekao 35 presuda u parnicama o ništavnosti ženidbe: 27 s područja Đakovačko-osječke nadbiskupije te 8 s područja Požeške biskupije. Od 35 parnica u 19 je utvrđena ništavnost ženidbe. Zaključujući izješće, dr. Škalabrin opetovao je kako treba razmišljati o osnutku prizivnog suda ili suda drugog stupnja u Đakovu, te bi već sada trebalo poduzeti potrebne korake za stvaranje dovoljnog stručnog kadra za ostvarenje toga cilja - nedostaju četiri stručne osobe s doktoratom ili magisterijem iz kanonskoga prava, što bi pridonijelo da se parnice ispravno vode i na vrijeme završe te da djelatnici suda, koliko je moguće, budu oslobođeni od drugih dužnosti.

Izješčaj o požeškim parnicama o ništavnosti ženidbe podnio je mr. Želimir Žuljević, predstojnik Ureda za crkvenopravna pitanja u Požegi, nakon čega je sudac preslušatelj dr. Tomislav Đukez govorio na temu „Preslušanje stranaka i svjedoka“. Naglasio je kako sudsko preslušanje ili svjedočenje čini veći dio dokaznog materijala u postupku proglašenja ništavnosti ženidbe te se stoga osobita pažnja polaže tijekom saslušanja i pitanjima koja se postavljaju strankama i svjedocima. Branitelj veze ima za zadaću pripremiti pitanja bilo za stranke, bilo za svjedoke, i to na temelju spisa ženidbene parnice koju mu predsjednik Vijeća sudaca prosljeđuje. Opisao je postupak saslušanja/svjedočenja te iznio podatak kako u redovitom postupku, u kojemu se odazovu obje stranke u parnici, imaju i po tri svjedoka za svaku stranku, što znači da za jednu parnicu imaju osam saslušanja.

Na kraju susreta okupljenima se obratio moderator Suda mons. Hrančić, izrazivši zahvalnost o 3. obljetnici osnivanja i 2. obljetnici djelovanja Međubiskupijskoga suda prvoga stupnja Đakovačko-osječke crkvene pokrajine. Djelatnicima Suda poželio je milost, snagu, strpljivost, postojanu i hrabru ljubav prema poslu u crkvenom sudu te sve potrebne vrline i kreposti potrebne za nastavak njihova daljnjeg plodnog i blagoslovljenog rada na dobrobit čitave Crkvene pokrajine te svih članova njezinih triju biskupijskih zajednica, a osobito onih koji im se obraćaju i od njih mole te očekuju svjetlo Božje istine i crkveni pravorijek o svojoj ženidbi ili o nekim drugim pitanjima.

Sjednica biskupa Đakovačko-osječke crkvene pokrajine
 Đakovo, 7.2.2017. (IKA) - U Biskupskom domu u Đakovu 7. veljače održana je XXXIII. skupština biskupa Đakovačko-osječke crkvene pokrajine. Uz nadbiskupa domaćina Đuru Hranića na sjednici su sudjelovali: umirovljeni nadbiskup Marin Srakić, požeški biskup Antun Škvorčević, srijemski biskup Đuro Gašparović, kancelar Požeške biskupije Nikola Legac i tajnik Nadbiskupskog ordinarijata u Đakovu Dario Hrga. Nakon molitve Trećega časa pozdravnu riječ uputio je domaćin nadbiskup Hrančić, čestitajući požeškom biskupu skorašnji blagdan blaženog Alojzija Stepinca, drugog zaštitnika Požeške biskupije.

Biskupi su raspravljali o potrebi i mogućnosti ujednačavanja različitih službenih formulara na razini Đakovačko-osječke crkvene pokrajine (zapisnik primopredaje župe, godišnje pastoralno izvješće, zapisnici dekanskih te kanonskih vizitacija i drugo). I tom prigodom osvrnuli su se na određene građanske udruge i njihov odnos prema Crkvi, napose na traženje potpore za ostvarivanje pojedinih njihovih projekata. Biskupi su otvorili razgovor o poruci, zadaćama, prioritetima i naglascima ekumenskih nastojanja na području Slavonije i Srijema kao i u cijeloj Hrvatskoj. Razmotrili su i određena pitanja sadašnjega društvenog trenutka kod nas i oblikovali o njima zajedničke evanđeoske stavove, priopćeno je sa sjednice.

U zagrebačkoj katedrali započela trodnevnica pred Stepinčevo

Zagreb, 7.2.2017. (IKA) – U zagrebačkoj prvostolnici 7. veljače započela je trodnevnica pred blagdan bl. Alojzija Stepinca. Euharistijsko slavlje predvodio je zagrebački pomoćni biskup Mijo Gorski u koncelebraciji s postulatorom kauze za proglašenje svetim bl. Alojzija Stepinca mons. Jurjem Bateljom, mons. Stjepanom Večkovićem, mons. Matijom Berljakom i preč. Bornom Puškarićem.

Na početku homilije biskup se osvrnuo na misno čitanje o stvaranju svijeta, te je posvijestio kako „nitko nije uzrok sam sebi svojem postojanju, nitko sebi ne daje život. Uvijek je potreban drugi kao uzrok života. Ljudski život je nezasluzeni dar, jedinstven i neponovljiv, utemeljen na sposobnostima svojstvenima Bogu. On nije samo raspadljivo tijelo, on je ujedno i duhovan, besmrtn, obilježen neumrlom razumskom dušom koja spoznaje vlastitu egzistenciju i smisao, te snagom uma, slobodne volje i plemenitih osjećaja izgrađuje vlastito postojanje. Naš nam je život darovan kao neslućena mogućnost ostvarenja, ali i obaveza suobličavanja svome Stvoritelju“. Ističući kako je to temelj vrijednosti svakoga ljudskog života i obveze njegova očuvanja od začeca do naravne smrti, kako naučava Crkva.

Stoga, ako je život dar, nikoga ga nikada ni u čije ime nema pravo oduzeti, tj. odlučiti tko će živjeti, a tko umrijeti, rekao je biskup, te naglasio kako je to temelj naše kršćanske antropologije koja promatra čovjeka kao dvojno biće: muško i žensko koji svoju potpunost ostvaruju samo u međusobnom odnosu, jer „ne postoji ljudski svijet samo muškaraca, niti samo žena. To bi bio svijet osuđen na težak nedostatak ljudskosti i konačno na vlastiti nestanak. Tu temelj kršćanskom nauku o braku koji je otvoren za život. Crkva svoj nauk o braku koji je nedjeljivo zajedništvo muškarca i žene ne temelji na vlastitim promišljanjima, nego na objavljenoj Božjoj riječi. Stoga je to zajedništvo za nas kršćane sveto, a Crkva taj nauk bez obzira na sve moguće pritiske i suvremena gibanja niti može niti smije mijenjati“.

Nadalje je propovjednik podsjetio na riječi bl. Alojzija Stepinca koje je izrekao za Hrvatski list u prosincu 1938. godine: „Kad je jednom postavljen princip da je um

pojedina jedini sudac svake spoznaje, brzo su se srušile sve ograde. Bog Stvoritelj neba i zemlje skinut je s prijestolja, a na Njegovo mjesto postavljen je novi bog subjektivni razum, a kad se čovjek prevario u razumu onda nije dalek put ni do prevare volje, tj. do opaka života. Čovjek je postao slobodan. Slobodan? Kako se brzo i katastrofalno ispunila na njemu riječ Svetoga pisma 'u čemu tko sadrži, u onome će se i kazniti'“.

Nastavljajući u tom duhu, biskup je rekao: „Kao da je blaženi Alojzije gledao naše vrijeme. Mnogi danas žele istinu o čovjeku utemeljenu na Božjem zakonu izokrenuti. Ljudski život se ne promatra kao dar, već si ljudi uzimaju pravo da u njega zadiru snagom tehnologije. Tako se niječe osobnost ljudskog bića i svodi na predmet manipulacije i pokusa“. „Doista, ljudski um razvio je zavidnu tehnologiju kojom može zadirati u samu srž života. No, temeljno je pitanje ne samo etike, već budućnosti ljudskoga roda: smijemo li sve što možemo“, upitao je.

Također je podsjetio na riječi koje je blaženik uputio akademičarima, kako „se prilike svugdje u svijetu tako razvijaju da uvjereni katolik, intelektualac kojemu je vjera srž života biva često posmatran u najmanju ruku kao natražnjak; na njegovu adresu padaju nerijetko neukusni vicevi, njemu su zaključeni položaji“. U tom je kontekstu biskup istaknuo, kako mi danas vidimo i osjećamo posljedice takvog odbacivanja Božje zapovijedi: u raspadanju brakova, u odbijanju rađanja, u stvaranju neke nove antropologije, u sveopćoj relativizaciji morala, u izumiranju na kraju našega naroda. „Doista, kad god se odbaci Božji naum, uvijek strada čovjek, a u opasnosti je i njegova budućnost“.

Na kraju homilije biskup Gorski još je jednom podsjetio na riječi blaženika iz 1938. godine, te naglasio kako „vidimo da riječi koje su utemeljene na Božjoj istini trajno vrijeme, kao da su u svakom vremenu izgovorene. Blaženi Stepinac u svojim propovijedima trajno je naučavao biblijsku, objavljenu istinu o čovjeku, o braku, o obitelji, o držanju Božjih zapovijedi kao temelju opstanka i hrvatskog naroda i ljudskoga roda i pozivao je na povratak Bogu“.

Možda će netko reći zašto se stalno vraćamo na temu obitelji, ali da Crkva nije skroz svoju dugu povijest to činila, da blaženi Alojzije Stepinac nije onda tako govorio, da Crkva po riječima i uputama pape Franje danas tako ne čini i ne naučava pitanje je što bi danas bilo. Naime, svaku novu generaciju ljudi iznova treba upoznati s Božjim naukom, iznova uputiti Božjim putovima da bi opstala, rekao je biskup Gorski, te temeljem riječi bl. Alojzija Stepinca iz 1944. godine kako valja događaje u svijetu gledati ne naravnim, već očima Gospodina i Stvoritelja“.

Nakon popričesne molitve, mons. Batelja okupljenim vjernicima zahvalio je za zajedništvo molitve. Istaknuo je da je o ovogodišnjem Stepinčevu objavljen godišnjak glasnika Bl. Alojzije Stepinac. Kratko se osvrnuo na sadržaj te je posebno istaknuo dva svjedočanstva, jedne Njemice koja je naučila hrvatski jezik „da može čitati izvorni Stepinčev tekst i tako upoznati njegovu dušu“, te jedne Srkinje koja „svjedoči zašto se kraj tolikih srpskih svjetitelja moli blaženom Alojziju Stepincu“. Također je ukazao na govor sluge Božjega kardinala Franje Kuharića koji je održao na otvorenju zasjedanja Biskupske konferencije 28. travnja 1981.

Prije blagoslova biskup Gorski je podsjetio, kako „naša katedrala nije samo mjesto susreta za liturgiju, već je ona postala mjesto iz kojeg zrači i izbija svetog blaženog Alojzija. Tisuće i tisuće su to doživjeli. Došavši u nju, došavši na grob osjetili su tu Božju milost koja po njegovu zagovoru dolazi na nas“.

Misno slavlje u prigodi 20. obljetnice Grada Preloga

Prelog, 7.2.2017. (IKA) - Varaždinski biskup Josip Mrzljak predvodio je 7. veljače svečano misno slavlje u župnoj crkvi Sv. Jakoba u Prelogu u prigodi obilježavanja 20. obljetnice proglašenja Grada Preloga. Na misi okupili su se građani Preloga i njihovi gosti i uzvanici, osobito iz svjetovne vlasti Grada Preloga i Međimurske županije. Sve je okupljene pozdravio domaći župnik preč. Antun Hobljaj, zahvalivši biskupu na dolasku. Pozdravio je posebno i sve suslavitelje, među kojima su bili i mons. Milan Šimunović, veliki prijatelj župe Prelog, te domaći sinovi i drugi svećenici. Misi su nazočili i međimurski župan Matija Posavec, svi gradonačelnici Preloga i drugi gosti, predstavnici gradskih društava – vatrogasaca i Seljačke sloge, te Matice hrvatske, Družbe Braća hrvatskog zmaja i gardisti Zrinske garde Čakovec. Župnik je izrazio veliku radost i ponos svih žitelja Preloga što je u godinama kada se stvarala i obranila država Hrvatska i njihovo mjesto dobilo status grada.

Biskup Mrzljak čestitao je gradu Prelogu na jubileju, spomenuvši kako i Varaždinska biskupija ove godine slavi 20. obljetnicu. Potaknuo je okupljene da se na misi spomenu svih koji su pridonijeli tom događaju, za sve pokojne građana Preloga te za sve sadašnje koji čine život ovoga grada, župe i biskupije. U propovijedi je biskup Mrzljak pozvao okupljene da u njihovim međusobnim odnosima bude što više Božje, a manje ljudske logike, koja je često puta u suprotnosti s Božjom mudrošću, te da kršćanske vrednote koje štite život kao kršćani ugrađuju u svakodnevni život. Uz ovaj jubilej želimo se potaknuti da u društvo unosimo više Božje mudrosti što sigurno nikome nije lagana zadaća, pa ni onima koje izabiremo da vode neki grad i državu. Podsjetio je kako se ovogodišnji Dan života proslavio s posebnim naglaskom na starije i nemoćne kako bi bili okruženi svojom obitelji i bližnjima, ali i pažnjom šire zajednice. Zaželio je da se ljubav i skrb koju si ljudi pružaju unutar obitelji i kao svoji bližnji prenese i na život svakoga grada, mjesta i države. Ujedno je zaželio da ih u svemu tome prati i primjer i zagovor blaženog Alojzija Stepinca. Na kraju mise župnik Hobljaj svima je zaželio mnogo dobra u životu ovoga grada i tamo gdje žive i rade. Nakon mise položen je vijenac na spomen-obilježje znamenitim Priločancima u parku župne crkve te je održana svečana akademija u Domu kulture.

Ekshumacija Jame Križnjača

Izvršena je ekshumacija posmrtnih ostataka za koje se pretpostavlja da su posmrtni ostaci fra Joze Olujića Sinj, 8.2.2017. (IKA) - Na lokalitetu Jama Križnjača, između sela Gale i Gljeva, Općina Otok, utorak 8. veljače izvršena je ekshumacija posmrtnih ostataka za koje se pretpostavlja da su posmrtni ostaci fra Joze Olujića (1888.-1944.), uglednog franjevca i prirodoslovca svjetskog glasa koji je živio i djelovao u Samostanu Gospe Sinjske i na Franjevačkoj klasičnoj gimnaziji u Sinju a kojeg su mučili i ubili partizani.

Ekshumacija je izvršena u organizaciji Ministarstva branitelja, Uprave za zatočene i nestale, a temeljem naloga nadležnog suca istrage. U procesu ekshumacije bili su prisutni Stjepan Sučić, zamjenik ministra branitelja Republike Hrvatske, patolog Antonio Alujević, predstavnik Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Božo Norac-Kljajo, župnik Župe Gala-Gljev fra Mladen Marić, predstavnik Općine Otok Marko Mravak te predstavnici vojske, policije i Crvenog križa. Posmrtni ostatke iz jame duboke 38 metara, iznijeli su članovi speološkog društva „Špiljar“ iz Splita pod vodstvom speologa Tončija Rađe.

Još 2013. godine „Slobodna Dalmacija“ objavila je članak kako su članovi speološkog društva „Špiljar“ iz Splita na dnu jame Križnjača pronašli kostur koji je bio kamenjem pokriven. Od tada se pretpostavlja da je na tom mjestu ubijen i u jamu bačen fra Jozo Olujić, ne isključuje se ni mogućnost da je na tom mjestu ubijen i fra Metod Vezilić (1883.-1944.), župnik Gale i Gljeva koga su također domaći partizani odveli, mučili i ubili.

Pronađeni posmrtni ostatci obradit će se na Zavodu za sudsku medicinu i vještačenje u Splitu, te će se provesti DNK analiza uzorka kako bi se žrtva identificirala, izvijestio je mrežni portal splitskih franjevaca.

Sastanak Biskupske komisije HBK za odnose s državom i Komisije za odnose s vjerskim zajednicama Vlade RH

Središnja točka sastanka bilo je stanje provedbe Ugovora između Svete Stolice i Republike Hrvatske te definiranje predmeta po sektorima koje Komisija treba riješiti. Istaknuto je kako se sva otvorena pitanja trebaju rješavati zajedničkim dogovorom te kako rad Mješovitih komisija i povjerenstava Vlade RH i HBK treba intenzivirati kako bi se pitanja od zajedničkog interesa mogla rješavati

Zagreb, 8.2.2017. (IKA) - Sastanak Biskupske komisije Hrvatske biskupske konferencije za odnose s državom (mons. Dražen Kutleša, biskup porečki i pulski i predsjednik Komisije; mons. Đuro Hranić, nadbiskup i metropolit đakovačko-osječki; mons. Antun Škvorčević, biskup požeški; mons. Vjekoslav Huzjak, biskup bjelovarsko-križevački; mons. Jure Bogdan, vojni biskup; mons. Mijo Gorski, zagrebački pomoćni biskup, mons. Enco Rodinis, generalni tajnik HBK i tajnik Komisije) i Komisije za odnose s vjerskim zajednicama Vlade Republike Hrvatske (Ante Šprlje, ministar pravosuđa i predsjednik Komisije; dr. Nina Obuljen Koržinek, ministrica kulture; Sanja Mišević, državna tajnica ministarstva pravosuđa; Katarina Ivanković Knežević, državna tajnica ministarstva rada i mirovinskog sustava, Zdravka Bušić, državna tajnica ministarstva vanjskih i europskih poslova; dr. Mihovil Škarica, državni tajnik ministarstva uprave; Zvonko Šakić, pomoćnik ministra financija; Tomislav Sokol, pomoćnik ministra znanosti i obrazovanja; Ivan Milanović Litre, savjetnik ministra znanosti i obrazovanja i Šime Jerčić, ravnatelj Ureda Komisije) održan je 8. veljače u sjedištu Ministarstva pravosuđa u Zagrebu.

Središnja točka sastanka bilo je stanje provedbe Ugovora između Svete Stolice i Republike Hrvatske te definiranje predmeta po sektorima koje Komisija treba riješiti. Istaknuto je kako se sva otvorena pitanja trebaju rješavati zajedničkim dogovorom te kako rad Mješovitih komisija i povjerenstava Vlade RH i HBK treba intenzivirati kako bi se pitanja od zajedničkog interesa mogla rješavati.

U središtu je osobito bilo prepoznavanje i usklađivanje pravnih sustava Crkve i Države, kroz prepoznavanje i definiranje statusa pravnih osoba Katoličke Crkve.

Razgovaralo se i o sustavnom i institucionalnom pristupu rješavanja pitanja suočavanja s prošlošću i svim žrtvama totalitarnih režima.

Članovi Komisija odlučili su, kroz neposrednu suradnju u pitanjima koja se tiču međusobnih odnosa, tražiti rješenja koja će pridonositi zajedničkoj brizi za čovjeka i društvo u cjelini s posebnim naglaskom na djelovanju u kulturnome, odgojnome, društvenome i etičkom polju.

Sastanak je ocijenjen iznimno korisnim te je izražena nada da će se kako na ovoj tako i na drugim razinama i u budućnosti nastaviti plodna suradnja u traženju općega dobra, navodi se u priopćenju Tiskovnog ureda HBK.

Otvorena izložba dječjih radova „Tokove voda tkaju kapi: tisuće malih ja u velikom uči sjati“

Zagreb, 8.2.2017. (IKA) - Nadbiskupijski pastoralni institut i Društvo prijatelja glagoljice u sklopu projekta „Hrvatska glagoljaška baština“ organizirali su izložbu dječjih radova „Tokove voda tkaju kapi: tisuće malih ja u velikom uči sjati“. Izložba je otvorena u srijedu 8. veljače u prostoru NPI u Zagrebu.

U pozdravnoj riječi ravnatelj NPI dr. Josip Šimunović istaknuo je kako radovi učenica i učenika uvijek raduju i čine ponosnima i one koji su ih načinili, oblikovali, kao i voditelje i nastavnike, a njima se pridružuju i roditelji i obitelji.

Rekao je da su izlošci predstavljeni na toj izložbi nastali na 4. otvorenim vratima zagrebačke glagoljaške riznice od 30. ožujka do 2. travnja 2016. godine. Posebno je uputio na novinu, a to su radovi u tomago tehnici koju je patentirala prof. Marija Igaly. Pojasnio je kako je riječ o izradi glagoljičnog slova od sušenih cvjetnih latica koji se potom fotografira i uvećava. Osim radova u navedenoj tehnici, tu su i radovi nastali kombiniranjem tehnike na rižinom papiru, slikanjem na svili, izradom minijature od slame, šivanjem filca, voštanom pastelom i akvarelom, crtanje na papiru i modeliranje u prostoru, te tehnikom makramea.

Dr. Šimunović čestitao je učenicima i učenicima čiji su radovi izloženi te je izrazio nadu da će im ova izložba biti poticaj za daljnje stvaranje na nadahnuću hrvatske glagoljaške baštine.

Predsjednica Društva prijatelja glagoljice Biserka Draganić uputila je na moć koja se krije u pismu i baštinu iz nje izrasloj. Iza te se moći čak ne krije ni pokušaj manipulacije, zaviranje u privatnost ili kontrole. Riječ je o moći koja iscjeljuje, vraća narušenu ravnotežu, ukorjenjuje, povezujući biće s izvorom s kojega potičemo. To je moć koja usmjerava pojedinca na put koji će mu donijeti ispunjenje, osjećaj smisla, i mir u duši. Glagoljaši su bili moćni ljudi. Njihova se moć ogledala znanjem u međuovisnosti ljudi unutar jedne zajednice kao i izvan nje, te su stoga radili za sebe, ali i za zajednicu. Oгледа se u jezičnom povezivanju jednoga naroda i stvaranju prvog književnog jezika, a svijest o moći napisane riječi vidljiva je u njihovoj prevoditeljskoj i tiskarskoj djelatnosti. O njezinoj moći svjedoči i današnje zanimanje koje budi drugim narodima, a ovoga trenutka svjedoči povezivanju slavenskih naroda. Iz te moći izranja spoznaja o velikim mogućnostima što nudi na području gospodarskoga razvoja. Na kraju što ćete više: nego da se radi o moći koja je uspjela očuvati hrvatski jezik, a time i identitet naroda kojem pripadamo tijekom stoljeća na ovim nemirnim područjima, rekla je te dodala kako su se na izvorima te moći napajale generacije njezinih učenika. Stoga je jednu od njih mladu glagoljašicu Luciju Marić, učenicu 1. r. Klasične gimnazije pozvala da otvori izložbu.

Lucija je ispričala da se glagoljicom počela baviti u 7. r. osnovne škole jer je željela naučiti nešto više o glagoljaškoj baštini. No, shvatila je da to nije samo pismo. „Upoznala sam veliki stvaralački svijet, druženja i zabave. Išla sam na brojne radionice, upoznala mnoštvo novih prijatelja, upozнала se s mnogim tehnikama i tako se povezala sa svojim domovinom, sa svojim precima. Glagoljicu treba njegovati, jer kada bi zaboravili glagoljicu i glagoljsku baštinu, to je kao da zaboravimo dio sebe. Ona nas je dovela do onog što smo danas. Tome služi i ova izložba koja pokazuje kako biti svoj“, rekla je Lucija.

Na izložbi su izloženi radovi učenika iz zagrebačkih osnovnih škola „Vukovina“, „Ivana Gorana Kovačića“, „Dugave I.“, „Voltino“, „Dragutina Domjanića“, „Frana Krste Frankopana“, potom Ženske opće gimnazije Družbe

sestara milosrdnica Zagreb te osnovnih škola „Sv. Filip i Jakov“ (Sv. Filip i Jakov). Na ovoj izložbi je i rukom rađena inkunabula, rad učenika osnovne škole „Kaštanjer“ (Pula). Knjiga je nastala kao rezultat dvogodišnjeg projekta istraživanja glagoljice, fresaka i crkava posvećenih svecima zaštitnicima od bolesti u Istri.

Izloženi su i radovi dvoje odraslih glagoljaša. Tu su glagoljska slova od srebra (čistoće 925/1000) dizajnera dr. Filipa Cvitića te glagoljaški stol od orahova drveta i stakla po kojem teče glagoljski Oče naš arhitektice Ksenije Tomić.

U glazbenom dijelu sudjelovao je učenik OŠ Fran Krsto Frankopan Mihael Sever, harmonika, i učenik OŠ Vukovina Filip Rožić, gajde, te zbor učenica i nastavnica Ženske opće gimnazije sestara milosrdnica „Hrvatske ružice“.

Izložbu je moguće razgledati do 22. veljače radnim danom od 10 do 16 sati. Za skupine je razgled moguć i u drugo vrijeme uz prethodnu najavu i dogovor telefonom (01/5522000) ili putem elektroničke pošte pastoralni.institut@zg-nadbiskupija.hr.

Otvoren SKAC klub u Slavonskome Brodu

Slavonski Brod, 8.2.2017. (IKA) - U ulici Matije Mesića na broju 35, u Slavonskom Brodu, u kojem je donedavno bio restoran Zdenac, svečano je u srijedu 8. veljače otvoren i blagoslovljen SKAC klub (Studentski katolički centar). Studentski katolički centar Slavonski Brod u osnivanju nastaje po uzoru na SKAC Palma iz Zagreba, čiji su im duhovnik o. Ivan Mandurić sa suradnicima, velika podrška, i sve svoje projekte planiraju zajedno ostvarivati. Klub će biti središnje mjesto udruge, mjesto susreta studenta i mladih, zajedništva, suradnje, upoznavanja, prijateljstva, te mjesto dobrih i kvalitetnih projekata, bitnih i za crkveni i društveni život grada.

Nakon službe riječi i blagoslova prostorija kapelan Farkaš studentima je poručio da im geslo ispisanu na vidljivom mjestu u klubu „Ti budi promjena koju želiš u Crkvi“, bude poticaj da ovo društvo i Crkvu možemo promijeniti samo ako počnemo od sebe. „Pozivam vas da ovdje rado dolazite i aktivirate ono najkvalitetnije u sebi koje imate, da u udruzi prepoznate mjesto u gdje ćemo zajedno činiti dobra i plemenita djela, donijeti poruku Kristovu svojim vršnjacima, mladima ovoga grada, da i oni prepoznaju novo lice mlade Crkve, koja se ne zatvara u četiri zida i moli, nego iz vjere ide van među ljude u zajednicu u kojoj živimo“, poručio je među ostalim mladima kapelan Farkaš.

Zahvalio je svima koji su pomogli da se ostvari taj vrijedni projekt u gradu; obitelji Jure Prskala, koji su darovali prostor besplatno na godinu dana, župi Gospe Brze Pomoći u kojoj već dvije godine u prostorijama Katehetskog centra slave mise, održavaju duhovne obnove, tvrtki Elgrad koja je darovala materijal iz kojega su mladi Obrtničke škole izradili stolice te na stolovima i stolicama koje su im darivali Strojarskom fakultet, župa bl. Alojzija Stepinca i župa u Brodskom Vinogorju.

Kapelan Farkaš imenovan je i predsjednikom udruge SKAC Slavonski Brod, a velika će mu pomoć biti potpredsjednik Danijel Tomičević (voditelj molitvene zajednice Srce Isusovo) i tajnica Dora Dežmić. Najavili su oni već svoj prvi projekt koncert duhovne glazbe u svibnju na brodomskom Korzu.

Premda je SKAC klub otvoren pod okriljem Katoličke Crkve on neće biti zatvorena organizacija. U početku će biti otvoren utorkom, srijedom i subotom od 18 do 22 sata. Svi mladi dobre volje, koji žele dijeliti istinske ljudske, prijateljske i duhovne vrednote dobro su došli.

Počele kateheze o 10 Božjih zapovijedi u crkvi Sv. Vlaha u Dubrovniku

Dubrovnik, 8.2.2017. (IKA) - Kateheze o 10 Božjih zapovijedi započele su u srijedu 8. veljače u crkvi Sv. Vlaha u Dubrovniku, a organizira ih nova redovnička zajednica na području biskupije Karmel Božjeg Milosrđa – pustinjačko-misionarska zajednica braće i sestara Milosrdnog Isusa i Blažene Djevice Marije od Gore Karmela.

Prvu katehezu održao je brat Dražen Marija Vargašević koji je s okupljenim vjernicima podijelio iskustvo vjere i molitve u svom životu. Prije dublje spoznaje vjere također se molio Bogu, ali mu je Bog služio za ostvarenje njegovih ciljeva, a nije shvaćao da mu on treba svojim životom Bogu služiti. U jednom trenutku shvatio je da treba moliti da vidi što zapravo Bog želi od njega, a ne moliti se Bogu da Bog ispunjava njegove želje. Na tom putu jako su mu pomogle osobe koje su mu otkrile da ga Bog zaista ljubi što je dalo sasvim novu dimenziju njegovu životu.

Na temelju evanđeoskog ulomka u kojem se govori kako su apostoli, nakon što su cijelu noć lovili ribu i ništa nisu ulovili, na Isusovu riječ bacili mrežu u koju se ulovilo mnogo riba, br. Dražen dao je širu sliku toga događaja. Istaknuo je dugogodišnje ribarsko iskustvo apostola koji su bili stručnjaci za hvatanje ribe na Galilejskom moru kao i Petrovu odluku da unatoč tome što je znao da nema ribe baci mrežu tamo gdje je Isus rekao.

U jednom trenutku kateheze izložen je Presveti Oltarski Sakrament te su sudionici u molitvi na koljenima pred Presvetim pokušali doživjeti trenutak Isusovog dolaska u njihov život i njihovu životnu situaciju, nalik trenutku Isusovog dolaska među apostole nakon noćnog ribarenja bez rezultata. Br. Dražen potaknuo je vjernike da promisle o svojim eventualnim neuspjesima i o tome što bi ih Isus pitao i što bi oni odgovorili.

Skrenuo je pozornost kako je Isus onaj koji daje sigurnost u životu i da od njega dolazi sreća. A kako se bacaju mreže da se u njih ulovi puno riba propovjednik je obećao objasniti sljedeći put. S. Maja Pavla Bašić na početku je pozdravila sve koji su došli te ih kratko upoznala s Karmelom Božjeg Milosrđa. Susret je počeo molitvom Božjem milosrđu, a ispred oltara sve vrijeme je bila slika Milosrdnog Isusa.

Susreti će se održavati svake srijede u 19.30 sati u crkvi Sv. Vlaha.

Dan čašćenja Gospe Brze Pomoći u veljači

40 godina kako je Blažena Djevica Marija pod naslovom Gospa Brze Pomoći postavljena zaštitnicom te slavonskobrodske župe

Slavonski Brod, 8.2.2017. (IKA) – Dan čašćenja Gospe Brze Pomoći proslavljen je u srijedu 8. veljače u njezinu svetištu u Slavanskom Brodu u znaku molitve za sve kršćanske supružnike i obitelji. Više od četiri tisuće vjernika sudjelovalo je na šest misnih slavlja, prije kojih se na prigodnim pobožnostima napose molilo za spomenutu nakanu uoči Svjetskog dana braka.

Pod geslom „Majko, posveti obitelji naše, daj da ih prožima ljubavi duh...“, na poziv domaćeg župnika i dekana preč. Ivana Lenića središnje hodočasničko slavlje predvodio je novi rektor bistričkog svetišta preč. mr. Domagoj Matošević. Osvrćući se na evanđeoski odlomak u kojem Isus ozdravlja gubavca preč. Matošević ustvrdio je kako je gubavac imao hrabrosti doći pred Isusa, jer je vjerovao da ga On neće osuditi, kamenovati, kako je to u ono vrijeme ljudima bilo dopušteno. „Uzor svake naše molitve trebale nam biti riječi toga gubavca; 'Isuse ako hoćeš možeš me ozdraviti', odnosno moliti Gospodina da u našem životu bude njegova volja“,

rekao je među ostalim propovjednik, posvjestivši kako je najvažnije da vjerujemo Gospodinu da nam je blizu i da On zna što je najbolje za nas. Zaključio je da je Isusa u tom dirljivom susretu s gubavcem ganula ljudska patnja, te ustvrdio da naš Bog nije neki kruti Bog, nego je pun sućuti, empatije, da nas ljubi unatoč naših nečistoća, dotiče nas i liječi, i očekuje da i mi tako gledamo bližnje pa i one koji su drukčiji, svjesni da smo svi Božja djeca.

Popodnevno misno slavlje predvodio je vlč. Berislav Petrović, domaći sin, sada na službi župnika u Novom Slankamenu (Srijemska biskupija). On je zajedno sa svojom bližom rodbinom, župljanima i hodočasnici proslavio 40 godina svećeništva. „Osobita značajka ovoga osmoga je da se u ovom mjesecu, točnije 9. veljače napunja 40 godina kako je Blažena Djevica Marija pod naslovom Gospa Brze Pomoći službenom odlukom Vrhovnog svećenika tadašnjeg pape sada bl. Pavla VI. preko Kongregacije za bogoštovlje i sakramente stavljena za zaštitnicu te župe i župne crkve. Slaveći svečano euharistijsko slavlje na prvu korizmu nedjelju, 27. veljače, tu je odluku proglasio tadašnji biskup Ćiril Kos. I pod tom misom zaredio za svećenika našeg domaćeg sina vlč. Berislava Petrovića“, rekao je župnik Lenić te svečaru čestitao njegov svećenički jubilej zahvalivši mu na vjernosti.

Pogreb vlč. Stjepana Brajkovića

Biskup Košić istaknuo kako se opraštaju od župnika, svećenika Kristova i čovjeka koji je govorio istinu, koji je volio šalu i bio uvijek spreman na radosno svjedočenje Evanđelja

Sisak, 8.2.2017. (IKA) - Umirovljeni svećenik Sisačke biskupije Stjepan Brajković, preminuo u 86. godini života i 60. godini svećeništva u subotu 4. veljače u Zagrebu, pokopan je u srijedu 8. veljače u Selima. Misu zadušnicu u župnoj crkvi Sv. Marije Magdalene u Selima, te nakon toga i sprovodne obrede na mjesnom groblju predvodio je sisački biskup Vlado Košić u zajedništvu s kancelarom biskupije mons. Markom Cvitkušićem, mons. Lovrom Cindorijem, domaćim župnikom preč. Matom Sukalićem, bivšim župnikom u Selima preč. Vladimirom Hrenom i dvadesetak svećenika. Misi su nazočili sestra, rodbina i prijatelji vlč. Stjepana te brojni vjernici iz Sela i rodne mu župe Kravarsko.

Podsjetivši na životni put pokojnika, biskup je podsjetio kako je on najveći dio svoga svećeničkog života djelovao upravo u Selima, gdje je zbog izrečenih riječi osuđen na godinu dana zatvora. „Bio je dakako tada komunistički sustav, a župnik Stjepan se usudio na jednom sprovodu reći: 'Svi će umrijeti, pa i drug Tito će umrijeti...' i dakako, to je bilo dovoljno da ga denunciraju partijski žbiri i da završi u zatvoru s optužbom da je rušio društveni poredak, da je neprijatelj naroda itd. Sve nam to danas, iz našeg kuta gledanja, izgleda kao šala, gotovo nevjerojatno, ali to je bila stvarnost. Sjećam se da je kardinal Franjo Kuharić pričao kako ga je posjetio u zatvoru, a kako se vlč. Stjepan volio šaliti, pokazao mu je poderane hlače i uz smijeh rekao: 'evo, to su vam socijalističke hlače...' To se totalitarističkom režimu činilo kao ruganje s njegovim svetinjama, a posebno su bili osjetljivi na nedodirljiv kult diktatora J.B.T., kojeg se nije smjelo dovesti u pitanje ni u kom pogledu“.

Biskup je istaknuo i kako se opraštaju od župnika, svećenika Kristova i čovjeka koji je govorio istinu, koji je volio šalu i bio uvijek spreman na radosno svjedočenje Evanđelja. „Evanđelje međutim nije tek 'vesela vijest' koja razveseljuje ljude nekim vanjskim površnim temama, već duboko egzistencijalna poruka nade u vječno spasenje ljudi koji su

se sposobni pokloniti Bogu jedinome, da se ne bi klanjali nikakvim bogovima ovoga svijeta, znajući da oni to nisu. Takva radosna vijest traži hrabrost jer znači izravno suprotstavljanje onima koji imaju instrumente moći te su kadri silom uspostaviti i održavati svoj poredak straha. Ipak taj je poredak privremen, ne traje vječno jer sve se zemaljsko i ljudsko kad-tad završava i ruši. Toga je bio svjestan upravo naš župnik Stjepan i to je on hrabro svjedočio, i po cijenu trpljenja i zatvora", rekao je biskup te dodao kako je vlč. Brajković zapravo relativizirao zemaljska božanstva nazivajući ih pravim imenom. „To je da su oni samo obični smrtnici, a ne bogovi kakvim su željeli da ih ljudi smatraju. Premda su to uspjeli nametnuti silom i u ljude unosili strah, oni malobrojni koji se nisu bojali za sebe i bili spremni žrtvovati se za istinu, davali su i svima drugima ohrabrenje i nadu da izdrže jer ta vladavina straha i nasilja neće biti vječna. To je poruka, rekao bih, i cjelokupnog života i svjedočanstva svećenika Stjepana, hrabrog i vedrog navjestitelja Kristova evanđelja, čovjeka koji je bio dobra srca, prijatelj ljudima, koji se znao šaliti i druge učvršćivati u istini i pravoj vjeri".

Biskup je zaključio: „Riječ Božja govori nam da je svaki čovjek pred licem Božjim pozvan živjeti tako da na kraju života bude primljen u Božji dom. Gospodin Isus kaže: 'Idem prijaviti vam mjesto da budete gdje sam ja... gdje sam ja da bude i moj sluga'. Pa neka i sluga Božji župnik Stjepan dođe svome Gospodinu koji je zato i došao da u svoj vječni dom primi nas, ljude".

Nakon popričesne molitve od pokojnika su se oprostili domaći župnik preč. Sukalić te pokojnikov prijatelj župnik iz zagrebačke Odre Vladimir Cvetnić, obojica istaknuvši pokojnikovu bezuvjetnu ljubav prema Kristu i svećeničkom pozivu te nesebično služenje vjernicima i Domovini u olovnim vremenima komunizma.

Svetost pročišćuje istinom

Euharistiju drugoga dana trodnevnice pred Stepinčevu u zagrebačkoj katedrali predvodio biskup Ivan Šaško

Zagreb, 9.2.2017. (IKA) – Drugoga dana trodnevnice pred blagdan bl. Alojzija Stepinca, u srijedu 8. Veljače, euharistijsko slavlje u zagrebačkoj prvostolnici predvodio je zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško. Među koncelebrantima bio je i postulator kauze za proglašenje svetim bl. Alojzija Stepinca mons. Juraj Batelja.

Uvodeći u slavlje, biskup je istaknuo kako su ovi dani iznimni za hrvatske vjernike. „U trodnevnici za blagdan blaženoga Alojzija Stepinca susrećemo se s posebnim osjećajima i radošću u našoj prvostolnici, u kojoj ne prestaju molitve, preporuke, zahvale. Nalazimo se u molitvi jedni za druge; dublje osjećamo svoju vjerničku crkvenu povezanost. Vraćamo se u prošlost koja nadahnjuje i gledamo sadašnjost za koju je Bog nama povjerio svoje darove i pratnju svetih. Od našega blaženika učimo kako se pouzdati u Boga, uvijek, u svakoj poteškoći; kako biti ponizan i strpljiv, njegovati čistoću savjesti, voljeti bližnje, biti slobodan u poslušnosti Duhu Svetome i radošno svjedočiti istinu".

U homiliji biskup Šaško osvrnuo se posebno na Isusove riječi: „Ništa što izvana ulazi u čovjeka ne može ga onečistiti, nego što iz čovjeka izlazi to ga onečišćuje." Donoseći više slučajeva koje nalazimo u Svetom pismu, a koji govore o nečistoći, propovjednik je istaknuo kako je Isus razlikovao izvanjsko i nutarnje, materijalno i duhovno. „Nije obescijenio Zakon, nego ga je nadopunio, dajući tumačenje da je za vjerničku čistoću ključno srce, a ne materijalna stvarnost. Materijalna stvarnost je čista ili nečista snagom duhovnoga odnosa, snagom koju nosimo u srcu. Taj

je pristup bio istinski obrat. Dok je djelovao kao 'desakralizacija', zapravo je vraćao u srž svetosti, u srž sakralnosti. Čini se da je Isus tim svojim stavom nastupio poput onih koji nastoje sekularizirati stvarnost. Ali nije tako. Ono što danas živimo u Hrvatskoj i u cijeloj Europi jest pokušaj da se čovjeka i stvoreni svijet odvoji od odnosa s Bogom. U Isusovoj Radosnoj vijesti radosno je upravo to što on sve stvari, sve stvoreno upućuje na odnos s Bogom".

Nadalje, ukazujući na odnos između čistoće i poštovanja Boga, biskup je naglasio kako taj vidik ne smije zanemariti druge vidike, važnije, a koje je teže ostvariti. „Pročistiti, oprati srce je teže negoli oprati ruke. Zato Isus ističe nutarnju čistoću, ljepotu srca. Isus iznosi popis zala, njih trinaest, koja izlaze iz ljudskoga srca i onečišćuju čovjeka. Tom poukom Isus nas oslobađa od svega što je isprazno i besmisleno, i upućuje prema dobru. Pokazuje nam da sve stvoreno proizlazi od Boga te da čovjek svojim izborom zla narušava ljepotu Božjega dara. Ako Isusov popis zala stavimo pred njihove suprotnosti; ako ga operemo Božjim Duhom, tada iz čistoće srca proizlaze: dobre namisli, sebedarje, obogaćivanje drugih, zaštita života, vjernost, skromnost, velikodušnost, dobrostivost, čestitost, nuzdržanost, radost, blagoslov, poniznost, mudrost. To su plodovi koji proizlaze iz čovjeka koji je vođen Duhom Svetim. Oni čiste svijet i obnavljaju lice zemlje".

Upozorio je kako se danas s raznih strana mogu čuti prigovori da takve vrline ne postoje, da je svijet zaprljan nepoštenjem, korupcijom, pokvarenošću. No, riječ je o „nečistoći koja želi zarobiti dušu, zamutiti pogled i oduzeti radost. Ona nastaje kada čovjek pokušava doći do čistoće perući ruke od drugih; ne želeći zaprljati ruke brigom za bližnje i tuđom nevoljom; čistoća koja u sebičnosti ne razlikuje Boga Stvoritelja i svoju stvorenost".

Nadalje je podsjetio kako u Evanđelju nalazimo samo dvije slike pranja koje imaju odlučujuću važnost. „Sjetimo se da Pilat pere ruke – sebi, a Isus pere noge – drugima, svojim učenicima, da bi bili posvema čisti. Tu se vidi razlika! Pilat drugima predaje Isusa – da ga razapnu i ubiju. Isus sebe predaje za druge – da oživimo i živimo vječno", rekao je biskup Šaško, te podsjetio kako se ispod tih misli lako može naslutiti Stepinčev lik. „Čistoća srca i savjesti tako blisko ocrtavaju njegovo služenje tijekom zemaljskoga života. Bio je uronjen u dramu čovjeka; donosio je Boga u prljavštinu, da bi se čovjek mogao oprati u ljubavi. Živio je zahtjevnost napetosti izvanjskoga i nutarnjega, donoseći plodove slobode i dobra koje je željela prekriti laž. Zato je ovo dragocjeno vrijeme u kojemu se očituje kako njegova svetost čisti naslage neistina i prijevara. Za puno toga što je proizlazilo iz njegova srca kao pomoć, utjeha i blagoslov nije se smjelo ni čuti ni znati. Željeli su nadbiskupa Stepinca gurnuti u svoju prljavštinu, u prljavštinu svojih zlih misli, krađa, ubojstva, lakomosti, opakosti, prijevara, oholosti, bezumlja. A svetost je pročišćavala i pročišćuje istinom. Nju je prepoznao naš hrvatski narod i nije se dao prevariti. U velikim nanosima prljavštine, pod valovima laži, na grobu svoga svetog nadbiskupa vjernički je puk našao prostor čistoće srca i pogleda koji je davao snagu.

Danas još uvijek osjećamo kako se najgora vrsta državne i društvene prljavštine koju je ostavio komunistički totalitarizam nastoji prikriti. Pronalaze se razni razlozi da ostane prekrivena istina o tome tko je i kako nanio ljudima najveće boli, ponižavao ih, tjerao iz zemlje, razarao obitelji, otkinuo dobra, umjesto da u poniznosti budu priznati zločini, zatraženo oprostjenje i da se krene putem istinskoga pomirenja u kojemu se narod raduje budućnosti. No, oslonjenost na vodstvo blaženoga Alojzija malo-pomalo pročišćuje. On nije oprao ruke od života, od potreba ljudi; on

je mnogima – evanđeoski rečeno – oprao noge u njihovim tjeskobama, unio sigurnost i pružio što je mogao. Stepinčevska ljubav, jer joj je izvor u Kristu, pročišćuje hrvatsko društvo. Zato je važno da i danas primjećujemo i zauzimamo se za tu čistoću i da znamo što onečišćuje i truje živote u našoj Crkvi i u našoj domovini", poručio je biskup Šaško.

Nakon popričesne molitve, vjernicima se obratio mons. Batelja. Progovarajući kako je sam naglasio „iz obveze prema našoj javnosti i crkvenosti", podsjetio je na rekogniciju smrtnih ostataka našeg bl. Alojzija 1993. godine. Tom je prilikom otkriveno da blaženikovo tijelo nije balzamirano kako je UDBA jamčila Crkvi i javnosti, već je pronađeno uništeno. Mons. Batelja posvjedočio je kako je sudac delegat za taj postupak rekao kardinalu Franji Kuhariću „vašoj razboritosti prepuštamo da fotografije ovoga događaja i ovoga zločina objavite ili ne objavite javnosti". Kardinal Kuharić je iz duboke kršćanske pobude rekao: „Hrvatski narod ima potrebu za jedinstvom i ova Stepinčeva žrtva neka bude prilog jedinstvu hrvatskoga naroda". I tako „mi tada nismo objavili fotografije uništenog Stepinčeva tijela, pa nas danas lažno optužuju zbog postupaka za koje mi nemamo nikakve odgovornosti, a u međuvremenu i prije toga oni su znatan dio dokumentacije uništili ili pohranili da su nedostupni našoj hrvatskoj, crkvenoj i svjetskoj javnosti". Vjernike je na tragu homilije biskupa Šaška pozvao na odgovornost da znaju u društvu pledirati za one stvari koje jamče „našu autentičnost, ali i naš nacionalni i crkveni identitet, našu prepoznatljivost". Na kraju je mons. Batelja pozvao na predstavljanje Godišnjaka glasnika bl. Alojzija Stepinca i akademiju na uočnicu u četvrtak 9. veljače.

Predstavljena knjiga "Dijecezanski muzej u Požegi i Riznica požeške katedrale"

Požega, 9.2.2017. (IKA) - Knjiga "Dijecezanski muzej u Požegi i Riznica požeške katedrale" predstavljena je 9. veljače u Maloj dvorani sv. Terezije Avilske u Požegi. Domaći biskup Antun Škvorčević pozdravio je ugledne stručnjakinje koje će predstaviti knjigu i sve nazočne uzvanike, među njima i zamjenika generalnog tajnika HBK mons. Fabijana Svalinu, a napose prof. Miroslavu Dulčić i dr. Ivanku Reberski.

Potom je biskup rekao: "U predvečerju smo blagdana bl. Alojzija Stepinca, drugog zaštitnika naše crkve Sv. Lovre i Požeške biskupije. Nismo slučajno izabrali ovu prigodu za predstavljanje spomenute knjige. Naime, bl. Alojzije Stepinac je na svoj način osnivač i Dijecezanskog muzeja Požeške biskupije. Vjoran poticajima Svete Stolice, napose onima iz 1925. godine, Stepinac je 14. kolovoza 1935. izdao Okružnicu o osnutku Povjerenstva za crkvenu umjetnost i u njoj obznanio ustanovljenje Dijecezanskog muzeja u Zagrebu. Do njegova ostvarenja došlo je 27. veljače 1939., kada je nadbiskup imenovao dr. Kamila Dočkala organizatorom Muzeja", koji je "za sjedište Muzeja uspio dobiti poznatu kaptolsku kuriju kanonika Znike te je zajedno sa svojim povjerenikom Stankom Senečićem već u ljetu 1935. započeo po župama Zagrebačke nadbiskupije skupljati predmete sakralne baštine, što su nastavili činiti i sljedećih godina. S istim ciljem posjetili su i mnoge župe sadašnje Požeške biskupije te u Muzej smjestili brojne naše sakralne predmete, spašene od propadanja i koji kao vlasništvo župa podrijetla predstavljaju jezgru sadašnjega Dijecezanskog muzeja u Požegi, osnovanog 1999. godine. Kanonik Dočkal savjesno je rukopisno zabilježio u veliki Glavni inventar od pet svezaka sve prikupljene predmete.

Dana 8. studenoga 1942. usred ratnih nevolja Dijecezanski muzej Zagrebačke nadbiskupije svečano je otvoren u nazočnosti velikog broja crkvenih i građanskih uglednika na čelu s nadbiskupom Alojzijem Stepincem, i predstavnikom Svete Stolice opatom Giuseppeom Ramirom Marconeom. Požeški Dijecezanski muzej svojevrsni je spomenik i spomen na velikog pastira i mučenika bl. Alojzija Stepinca. Večeras mu zahvaljujemo što je njegovom mudrom odlukom sačuvan značajan dio naše sakralne baštine", rekao je biskup i nastavio: "Sva muzejska građa, sakupljena u vrijeme nadbiskupa Alojzija Stepinca i kasnije, posebno nakon utemeljenja Požeške biskupije prikazana je u knjizi 'Dijecezanski muzej u Požegi i Riznica požeške katedrale'". Zahvaljujem svima koji su dali svoj veliki doprinos kako bi ona mogla ugledati svjetlost dana za otvorenje Dijecezanskog muzeja u Požegi, rekao je biskup.

Katarina Horvat Levaj s Instituta za povijest umjetnosti u Zagrebu dala je opći uvid u knjigu. Posegnula je u prošlost grada Požege i požeške regije, iznijevši kratki pregled njegove kulturne povijesti: od procvata Požege nakon oslobođenja od osmanlijske okupacije po djelovanju zagrebačkog biskupa Franje Thauszyja, osnivanjem crkvenih institucija i osobito gradnjom crkve Sv. Terezije Avilske, današnje katedrale, čime Požega postaje važno umjetničko i vjersko središte, po bogatoj umjetničkoj baštini okolnih župa (od Pakraca i Voćina na jednoj strani, i Kutjeva, Pleternice i Kaptola na drugoj), koja čini glavninu povijesnog fundusa Riznice katedrale i Dijecezanskog muzeja, do osnutka Požeške biskupije (1997.) i vizionarskog djelovanja njezina prvoga biskupa Antuna Škvorčevića. Govoreći potom o samoj knjizi rekla je kako u njoj "vrsni stručnjaci analiziraju i interpretiraju brojne umjetnine, popraćene prekrasnim fotografijama Gorana Vranića. Pri tome, i značajkim pristupom i vještim pisanjem, većina od njih znatno je nadmašila očekivanja kataloške publikacije, ostvarivši znanstveno djelo, svojevrsnu preteču dugo očekivane monografije o požeškoj katedrali, ali i prijeko potrebne umjetničke topografije graditeljske i likovne baštine ovog područja. Iznijela je kratki pregled obrađenih tematskih jedinica: od uvodnog teksta biskupa Škvorčevića i objašnjenja postave muzeja njezina autora Marija Beusana, preko zbirke sakralne umjetnosti, koju je obradila dr. Mirjana Repanić Braun, zbirke liturgijskih predmeta od metala, koju je obradila Arijana Koprčina, kustosica Muzeja za umjetnost i obrt u Zagrebu, i zbirke liturgijskog ruha koju je opisala Jelena Ivoš, jedna od najboljih poznavateljica povijesnih tkanina i veza u Hrvatskoj, sve do zbirke moderne i suvremene umjetnosti iz pera dr. Ivanke Reberski, dugogodišnje ravnateljice zagrebačkog Instituta za povijest umjetnosti.

Usljedilo je izlaganje Mirjane Repanić-Braun, znanstvene savjetnice u zagrebačkom Institutu za povijest umjetnosti. Predstavljajući prikaz sakralne umjetnosti od 17. do 19. stoljeća u knjizi „Dijecezanski muzej u Požegi i Riznica požeške katedrale", ona je na nekoliko primjera prikazala ishod stručne analize provedene na brojnim umjetninama iz fundusa Dijecezanskog muzeja Požeške biskupije, kako s obzirom na njihovo datiranje (Marijin pohod Elizabeti) njihove predloške (Bogorodica s trešnjom) i atribucije određenom umjetniku (Franjo Ksaverski krsti pogane i Bogorodica s Djetetom). Prof. Biserka Rauter Plančić, ravnateljica zagrebačke Moderne galerije, u izlaganju je predstavila dio knjige koji govori o zbirci moderne i suvremene umjetnosti Dijecezanskog muzeja Požeške biskupije. Podsjetila je da se ona sastoji od "305 katalogiziranih djela modernih i suvremenih hrvatskih umjetnika, koja su prikupljena višedesetljetnim sakupljačkim

marom biskupa Antuna Škvorčevića, darovnicama samih autora i nesebičnim donacijama iz ostavština hrvatskih umjetnika, među kojima opsegom i značajem prednjači donacija Mire Dulčić, koja je Dijecezanskom muzeju Požeške biskupije podarila više od 40 radova Ive Dulčića". Istaknula je kako je ova zbirka nezaobilazna u proučavanju razvoja likovnih umjetnosti u Hrvatskoj tijekom XX. stoljeća, od početnih radova Požežanina Miroslava Kraljevića do punog rascvata koji susrećemo u djelima Ive Dulčića i drugih velikih umjetnika zastupljenih u Muzeju. Ivica Žuljević, urednik knjige, u izlaganju je najprije obrazložio zašto je za njezinu naslovnicu odabrana slika nepoznatog autora "Bogorodice s trešnjom". Pružajući zatim osnovne tehničke informacije o knjizi, rekao je da ima 343 stranice, da je tiskana u tisuću primjeraka, 300 komada mekog uveza, a 700 tvrdog uveza. Naveo je i osobe koje su izvršile stručnu recenziju, lekturu, prijevod na engleski, grafičko oblikovanje i opremu te je zahvalio svima koji su pridonijeli da ova vrijedna publikacija ugleda svjetlo dana. Predstavljanje knjige svojim skladbama obogatili su pjevači Komornog zbora crkve Sv. Lovre pod ravnanjem Marija Večerića, i pjevači muškog Okteta župe sv. Terezije Avilske pod ravnanjem Kristijana Kostića.

Dubrovački biskup na otvorenju simpozija „Teologija u javnoj sferi“

Organizator ovogodišnjeg simpozija je Centar za filozofiju i teologiju iz Trebinja, a jedan od osnivača tog Centra je Eparhija zahumsko-hercegovačka i primorska
Trebinje, 9.2.2017. (IKA) - Dubrovački biskup Mate Uzinić nazočio je u četvrtak 9. veljače otvorenju godišnjeg simpozija „Teologija u javnoj sferi“. Organizator ovogodišnjeg simpozija je Centar za filozofiju i teologiju iz Trebinja, a jedan od osnivača tog Centra je Eparhija zahumsko-hercegovačka i primorska. Na poziv episkopa Grigorija Durića biskup Uzinić već drugi put sudjeluje na simpoziju, odnosno nazoči prijedodnevnom programu prvog dana simpozija, čime se dalje razvijaju i izgrađuju ekumenski odnosi između Dubrovačke biskupije i Zahumsko-hercegovačke i Primorske eparhije.

Tema prvog panela bila je „Sabornost i jedinstvo Crkve u 21. stoljeću uz osvrt na kritski sabor“, a u diskusiju se uključio i biskup Uzinić.

U posljednjem panelu tema panela je bila „Europa na raskrižju - kriza i budućnost europskog identiteta“, a sljedeća dva dana „Strah i sloboda“ te „Mjesto i uloga žene u Crkvi i društvu“. Na programu simpozija su i neka kulturna događanja poput otvaranja izložbi, predstavljanja knjige, predstave Međureligijskog vijeća BiH, predavanja o pravoslavlju i modernom vremenu i dr. Posljednjega dana skupa slaviti će se sveta arhijerejska liturgija.

Na četverodnevnom skupu u Trebinju sudjeluju pravoslavni teolozi i osobe iz javnog života, a skup se bavi kritičkim promišljanjem mjesta kršćanske teologije u suvremenom svijetu. Na skupu se pokušavaju dati odgovori na pitanja može li i treba li teologija imati značaj u javnom životu, a ne samo unutar crkvene zajednice. Uz kritičko vrednovanje aktualnog mjesta teologije u društvu pokušavaju se otkriti i neke smjernice za budućnost. Kroz teme koje spajaju pojedina područja na simpoziju se promišlja o odnosu teologije i politike, ekonomije, znanosti, kulture, umjetnosti.

Na susretu su uz dubrovačkog biskupa bili i delegat Dubrovačke biskupije za ekumenizam i međureligijski dijalog don Ivica Pervan te dvoje katoličkih teologa.

Posljednji dan trodnevnice pred Stepinčevo u zagrebačkoj katedrali

Zagreb, 9.2.2017. (IKA) – Koncelebrirano euharistijsko slavlje na posljednji dan trodnevnice pred Stepinčevo predvodio je 9. veljače zagrebački pomoćni biskup Valentin Pozaić. Na početku homilije podsjetio je kako smo prije tjedan dana proslavili blagdan Svijećnice, ujedno i Dan posvećenog života. U tom je kontekstu istaknuo riječi starca Šimuna upućene Mariji kako je njezin sin „postavljen na propast i uzdignuće mnogima u Izraelu i za znak osporavan“. U susretu s tim djetetom Isusom, licem Božjeg milosrđa i dobrote čovjek ne može ostati ravnodušan: ili će ga voljeti ili odbacivati kako onda tako i danas. Sve dok se Evanđelje bude naviještalo na ovoj zemlji Isusovi učenici proći će kroz istu sudbinu, jer svi koji hoće živjeti pobožno u Kristu Isusu bit će progonjeni. U svijetu laži i nepravde učenici će biti osporavani, progonjeni i ubijani. No, one učenike koji ga ljube, koji mu ostaju vjerni, Isus ne zaboravlja, naglasio je biskup, te podsjetio kako jedan od vjernih učenika, pastira Crkve danas sjaji pred nama u slavi svetih mučenika. „Premda još ne u punom sjaju, ali taj čas dolazi“. Bio je znak osporavan u vrijeme svoga života, logora i pritvora, pa i nakon mučeničke smrti. Progon se nastavlja i nakon proslave beatifikacije i traje i danas u iščekivanju neizbježne, ali sigurne kanonizacije i ne trebamo se čuditi ako to još potraje, jer je bio trajno i potpuno vjeran svome Učitelju, naglasio je propovjednik, te podsjetio kako je sramotni proces Stepincu bila svečana prilika da posvjedoči: „Krist je za nas Bog i za Njega smo spremni umirati svaki dan i svaki čas“. Biskup Pozaić istaknuo je da je „agresija osporavanja djelo zloga. I u naše dane moramo gledati nepravdu, slušati poniženja: križ se danas tovari njegovu ramena i na naša, ali mi znamo križ je blagoslov. Isus je put i istina i život. Tome nasuprot pojavljuje se sotona, lažac i otac laži, zavodnik ljudi i čovjekov ubojica od početka. Tu su i njegovi suradnici laži“. U tom je kontekstu biskup Pozaić istaknuo kako je engleski pisac Robin Harris napisao knjigu „Stepinac: njegov život i vrijeme“. Prvo od dvanaest poglavlja autor je naslovio „laž“.

Laž je naime bila temelj i fasada montiranog procesa u kojem je blaženik osuđen na 16 godina zatvora i na petogodišnji gubitak građanskih prava. U Zagreb se živ nije smio vratiti. Bio je prognan u vlastitoj domovini, bila je to sudbina mnogih svećenika, redovnica i vjernika. No, Bog svojih ne zaboravlja. I za blaženog Alojzija vrijedi poruka: grob će mu biti slavan. Da se to već obistinilo, tome smo svjedoci i mi i brojni hodočasnici i brojni posjetitelji koji pohadjaju ovu katedralu i ovaj oltar, no to još nije sve, naglasio je biskup, te podsjetio kako je pročelnik Kongregacije za nauk vjere kardinal Mueller u knjizi „Razgovori o nadi“, koja je prošle godine prevedena i na hrvatski jezik, napisao: „Izričem želju da se njegov grob u prezbiteriju zagrebačke katedrale pretvori u važno središte međunarodnog hodočašća, koji će privući mnoge vjernike, posebice pastire da mole i da časte toga mučenika slobode savjesti u vršenju pastoralne ljubavi“.

Zidovi ideologija zla podložni su svom roku trajanja i neočekivano se i nužno urušavaju, rekao je propovjednik, te podsjetio kako puno ime našega blaženika glasi Alojzije Viktor tj. „pobjednik“. U Stepinčevoj nadi mi očekujemo, rekao je biskup Pozaić, njegov slavni dan pobjede i proslave i nagrade. Hrvatski veliki prijatelj, sada već kanonizirani papa Ivan Pavao II. u ovoj katedrali godine 1994. našeg blaženika opisao kao „najsvjetliji lik među velikanima vjere Crkve u Hrvata“.

Biskup Pozaić podsjetio je kako je kao vjeran učenik Dobroga Pastira naš blaženik živio istinu u ljubavi u tri

neodoljive stvarnosti, što je kardinal Franjo Kuharić izrekao u tropletu „bogoljublje, čovjekoljublje, domoljublje“. Alojzije Stepinac, zagrebački nadbiskup i kardinal, osporavan je i osuđen jer je branio dvije istine: jedinstvo Crkve s Petrom u Rimu, te jer je branio istinu naravnog prava i govorio „ako svaki narod na svijetu ima pravo da upravlja svojom sudbinom, onda nitko ne može to pravo osporiti hrvatskom narodu“. Poznato je da su najveći sveci oni s najviše protivljenja, osporavanja. U tu skupinu ulazi i naš blaženik i njegova kanonizacija. Hoćemo li se obeshrabrili, bezutješno rastužiti, razbjesniti, uzvratiti sličnom mjerom? Nipošto! Mi smo narod svetaca i mučenika, suradnici istine. Ne želimo ni na koji način postati suradnici laži i suradnici zloga. Želimo biti i ostati suradnici Boga dobre i ljubavi. Neka nas taj svijetli lik Crkve Božje u Hrvata, blaženi Alojzije, sada u zajedništvu nebeske Crkve s Djevicom Marijom najvjernijom zagovornicom Hrvata, zagovara da živeći u isto vjeri, nadi i ljubavi živimo Bogu na slavu, čovjeku na spasenje, a Crkvi na ponos, zaključio je biskup Pozaić.

Nakon popričesne molitve zahvalu predvoditelju slavljia uputio je mons. Batelja. Posebno mu je zahvalio na riječima ohrabrenja da „ništa ne poljulja našu vjeru i naše osvjedočenje“. Prije blagoslova biskup Pozaić još je jednom naglasio: „Znak protivljenja, osporavanja postaje sveti znak privlačnosti i putokaz prema onomu koji je vrelo života, istine, pravde i ljubavi, a to je naš sveti Alojzije. Neka nas prati svojim blagoslovom“.

Razgovor sa župnikom

Na "Književnoj večeri četvrtkom" Stjepan Razum razgovarao s Leonardom Markačem

Zagreb, 9.2.2017. (IKA) - Na jedanaestoj "Književnoj večeri četvrtkom" Hrvatskoga književnoga društva Sv. Jeronima u četvrtak 9. veljače održan je "Razgovor sa župnikom". Voditelj Stjepan Razum razgovarao je s Leonardom Markačem, župnikom u župi Uznesenja BDM u Koprivnici-Močile. Premda su župnici poznate osobe, kako u svojoj užoj sredini, župnoj zajednici, tako i na razini biskupije ili nadbiskupije, mnogim su ljudima oni ipak zagonetne osobe. Štoviše, ljudi koji ne sudjeluju u bogoslužjima i nepoznato im je župno zajedništvo, u osobnoj ili obiteljskoj potrebi teško se odlučuju prekoračiti prag župne kuće, zbog nekog straha ili neizvjesnosti. Stoga se preko ovoga razgovora željelo približiti župnika kao osobu iz naroda i za narod.

A kad je riječ o župniku Markaču, on to doista jest. Rođen je u obitelji Gabrijela i Marije rođ. Dominik, koji su imali desetero djece, od kojih su dvojica sinova svećenici, a jedna kći redovnica. Svećenički poziv dobio je unutar svoje obitelji i unutar svoje župne zajednice u Goričanu. Nakon redovitoga gimnazijskog i fakultetskoga školovanja u Zagrebu, nadbiskup Franjo Kuharić zaredio ga je za svećenika 27. lipnja 1976. Dušobrižno je djelovao kao duhovni pomoćnik u Selnici (1976.-1979.) i kod sv. Nikole u Koprivnici (1979.-1983.), te sada već više od 33 godine djeluje kao prvi župni upravitelj ili župnik u novoosnovanoj župi u Močilama. Biti prvi župnik u novoosnovanoj župi jest povlastica, ali i odgovornost, jer prvi župnik ima zadaću postaviti temelje novoj župnoj zajednici. To je Markač, po svemu sudeći uspio dobro ostvariti. Na materijalnom području izgradio je župnu kuću i obnovio župnu crkvu, koja je dotad bila samo zapuštena kapela. Podigao je i kapelu Sv. Leopolda Bogdana Mandića. Izgradio je župno zajedništvo, koje trajno podržava povremenim pučkim misijama. U župi djeluju tri različita zbora, a mnoge župljane, a i ljude šire

okolice, okuplja u izdavačkom pothvatu objavljivanja župnoga lista "Močile", koji je od 1995. izišao do danas u 84 broja. Ključ svakoga uspjeha jest uključivanje što šireg kruga ljudi u pojedine pothvate. U tom smislu svaki župnik mora biti poduzetnik, i to za različite vrste poslova, kako one čisto duhovne naravi, tako i one materijalne naravi. Na kraju su se u razgovor uključili pojedini slušatelji sa svojim zanimljivim pitanjima, ali i vlastitim svjedočenjima.

Svaki Svjetski dan bolesnika je ispit savjesti

U povodu 25. svjetskog dana bolesnika riječki nadbiskup Ivan Devčić predvodio je misno slavlje u Doma za starije i nemoćne „Kantrida“

Rijeka, 9.2.2017. (IKA) - U povodu 25. svjetskog dana bolesnika riječki nadbiskup Ivan Devčić predvodio je u četvrtak 9. veljače misno slavlje u Doma za starije i nemoćne „Kantrida“ i na misi u zajedništvu s drugim svećenicima, podijelio sakrament bolesničkog pomazanja. Misnom slavlju odazvao se veliki broj korisnika Doma, ravnateljica Marija Maras s medicinskim i drugim osobljem, predsjednica Organizacijskog odbora proslave Svjetskog dana bolesnika u Rijeci dr. Asja Valković-Misa sa suprugom te učenici Prve sušačke hrvatske gimnazije s vjeroučiteljem Brankom Ivošević koji su misu glazbeno animirali.

Nadbiskup je ukratko predstavio poruku pape Franje u povodu 25. svjetskog dana bolesnika, kazavši kako je upućena i bolesnima i onima koji o njima skrbe. Sveti Otac poznat je po naglašenoj brizi za siromašne, bolesne i sve koji trpe. Zahvalni smo mu što zdrave i društvo potiče na bolju brigu za bolesnike, ali i što to čini i svojim primjerom, rekao je propovjednik.

U nastavku je kazao kako nas trebaju ohrabriti riječi iz poslanice Rimljanima: „Ako je Bog za nas, tko će biti protiv nas?“. Ništa nas ne može odvojiti od ljubavi Božje jer iz nje crpimo snagu. Želim da vjerujete u tu ljubav i dopustite Gospodinu da vas u svojoj milosti ojača. Govoreći o svetopisamskom tekstu o milosrdnom Samarijancu, kazao je kako nas tekst pozivaju na brigu za slabe i bolesnike. U današnjem kontekstu, ovaj tekst govori o bezosjećajnim ljudima koji nemaju vremena za stare i bolesne i uvijek im je važnije nešto drugo. Isus takve osuđuje na neki način, jer Bog od nas očekuje da budemo milosrdni. S druge strane, Samarijanac je bio poganin i u današnje vrijeme mnogo je onih koji nisu vjernici, ali svojim primjerom i brigom za druge nama su ispit savjesti. Također, mi smo ti koji su izranjeni i sjedimo pored ceste, a Isus je 'milosrdni Samarijanac'. Svakome od nas potreban je netko da ga sasluša, razumije, netko s kime u bolesti, ranjivosti i samoći možemo razgovarati, rekao je nadbiskup.

Govoreći o proslavi Svjetskog dana bolesnika, istaknuo je kako ga je sv. Ivan Pavao II. ustanovio kako bismo se zapitali što činimo za potrebe izranjenih i bolesnih. Svaki Svjetski dan bolesnika je ispit savjesti, kako zdravima, tako i bolesnima. Slabi i bolesni moraju se zapitati na koji način su prihvatili svoje trpljenje. Prihvaćaju li ga s Gospodinom i time daju tom trpljenju dublji smisao. Isus nam je svojim primjerom, ali i riječima poručio da iako su ti trenuci vrijeme kada smo ovisni jedni o drugima, prihvaćanjem naše bolesti i trpljenja po uzoru na njega, možemo druge dovesti k spasenju. Bolest treba prihvatiti kao nošenje križa s Isusom, rekao je propovjednik.

Nakon misnog slavlja nadbiskup je sa svećenicima obišao nepokretne korisnike Doma i udijelio im sakrament bolesničkog pomazanja.

Zagreb: Predstavljena inicijativa za život

Zagreb, 9.2.2017. (IKA) - U ime zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića biskupski vikar za vjernike laike i moderator Nadbiskupskoga duhovnog stola mr. Marko Kovač i vicekancelar NDS-a mr. Mladen Škvorc primili su 9. veljače Antu Čaljkušića, nacionalnog voditelja inicijative „40 dana za život“ i međunarodnog koordinatora inicijative „40 dana za život“ Roberta Colquhouna koji je ovih dana Hrvatskoj radi podizanja inicijative na višu razinu. Colquhoun je govorio je o plodovima i rezultatima inicijative u svijetu, Europi i Hrvatskoj, konkretnom pomaganju trudnicama i ženama s postabortivnim sindromom te istaknuo važnost hrvatskih vjernika za europske koji su nadahnuti Hrvatskom pokrenuli inicijativu u svojim zemljama. „U Hrvatskoj je svjetlo koje se širi Europom“. Čaljkušić je od mnoge spašene djece posebno istaknuo slučaj žene koja je pred samo koji dan posvjedočila kako je prije dvije godine išla u bolnicu Sestara milosrdnica u Zagrebu da se raspita za pobačaj svoga djeteta. Ugledavši molitelje i miroljubivi transparent s pro-life porukom, odlučila se za život, sa suzama u očima. Rodila je djevojčicu, a nedugo zatim i sina. Mr. Kovač i mr. Škvorc pozdravili su i brigu inicijative prema muškarcima, očevima djece. Dirnula ih je istinita priča o ocu koji je sa svojom obitelji odbacio majku svoga djeteta, prisiljavajući je na pobačaj, ostavivši je na ulici bez krova nad glavom. Članovi „40 dana za život“ su reagirali i pomogli majci u svemu i bili u kontaktu s ocem. Nakon određenog vremena partner ju je potražio i iskreno zamolio za oprost. Rodila je kćer, pomirili su se i vjenčali. Nova kampanja kreće 1. ožujka pod geslom "Muževi, ljubite svoje žene" i bit će posvećena osvjedećivanju muškaraca o njihovoj važnoj ulozi u braku i obitelji te svetosti na koju su pozvani živjeti: „Muževi, ljubite svoje žene kao što je Krist ljubio Crkvu“.

Predstavljen Godišnjak i održana svečana akademija u čast bl. Alojzija Stepinca

Zagreb, 9.2.2017. (IKA) – Na uočnicu blagdana bl. Alojzija Stepinca, 9. veljače, u dvorani Vijenac Nadbiskupijskoga pastoralnog instituta u Zagrebu održana je svečana akademija u čast blaženika. U toj je prigodi predstavljen je i Glasnik-godišnjak Postulature „Blaženi Alojzije Stepinac“. Svečanom činu u organizaciji Postulature za proglašenje svetim bl. Alojzija Stepinca nazočilo je mnoštvo blaženikovih štovatelja. Među njima isticao se velik broj redovnika različitih družbi, kao i župnici župa posvećenih blaženiku, te zagrebački pomoćni biskup Valentin Požaić, umirovljeni vojni biskup Juraj Jezerinac i dugogodišnji upravitelj nacionalnog svetišta Majke Božje Bistričke mons. Lovro Cindori.

Predstavljajući sadržaj Godišnjaka, rektor Nadbiskupskoga bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu mr. Anđelko Koščak posebno je ukazao na naslovnicu. Na fotografiji je zabilježeno euharistijsko slavlje u krašičkoj crkvi koje je predvodio bl. Alojzije, a sama fotografija prvi se puta objavljuje u javnosti. Iz sadržaja istaknuo je pojedine rubrike koje nastavljaju nizove koji su godinama objavljivani u Glasniku. Uz one koje donose povijesne datosti događaja Crkve u Hrvata, u ovom broju se donose i tekstovi kao odgovor na klevete „našega vremena“. Nadalje, tu je promišljanje uz rad mješovitog Povjerenstva Hrvatske biskupske konferencije i Srpske pravoslavne Crkve. Koščak je istaknuo i svjedočanstva kojima obiluje izdanje. Nastavljajući se na prethodnika, postulator mons. Juraj Batelja prisutnima je kratko približio pojedina svjedočanstva. Tako je predstavio svjedočanstvo Srpkinja

Vanje Jovanke Bukorović Nakić koja pojašnjava zašto je upravo zagrebačkog nadbiskupa na preporuku majke izabrala za svoga zaštitnika. Tu je i svjedočanstvo Njemice Claudie Stahl. Ona se prvo utekla zagovoru blaženika, a onda 2009. počela učiti hrvatski jezik, jer kako je posvjedočila „uvidjela sam, da bez znanja jezika nikada neću razumjeti što je bilo s njim“. Spomenuo je i svjedočanstvo Zlate Šašek, r. Kolar koja se još za srednjoškolskih dana hrabro suprotstavila svojim kolegama koji su psovali blaženika. U toj ranoj dobi „osjetila“ je djelovanje režima na vlastitoj koži, jer je bila pritvorena. Mons. Batelja spomenuo je i slovenskog franjevca konventualca fra Milana Holca koji je sačuval svjedočanstvo o spašavanju Židova.

Doprinos svečanom činu dala je prisutnošću i svjedočenjem devedesetdvogodišnja s. Kladija Sobota, članica Družbe sestara milosrdnica sv. Vinka. Osobno je više puta u pratnji susedre dolazila u Krašić, te vadila krv blaženiku. „Kardinal Stepinac je puno trpio. To smo vidjele i znale. Stvarno je bio svetac. Uvijek se zanimao za sestre i sve je pozdravljao. Sa zahvalnošću se prisjećam svega što sam doživjela u njegovoj blizini“, rekla je. Program je bio obogaćen recitacijom „Zbudimo se, ljudi, čisle v ruke i glavu gore!“ koju je izrekao Ivan Šturlić, te glazbenim točkama u izvedbi Zbora sestara milosrdnica i Okteta zagrebačkih bogoslova. Program je vodila mr. Tanja Popec.

Održan I. skup redovničkih ekonomski i ekonomski

Zagreb, 9.2.2017. (IKA) – U organizaciji Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica (HKVRPP) u franjevačkom samostanu u Dubravi u četvrtak 9. veljače održan je I. skup redovničkih ekonomski i ekonomski. O potrebi organiziranja skupa odluku su donijeli redovnički poglavari na Plenarnoj skupštini Konferencije u listopadu 2016. Na skupu su se okupili redovnički poglavari i poglavarice, provincijski i kućni ekonomski i ekonomski – njih oko stotinu. Skup je molitvom otvorio predsjednik Konferencije fra Jure Šarčević, OFM Cap, a moderirao fr. Slavko Slišković, dominikanski provincijal i član Vijeća Konferencije.

Prvo predavanje održao je fra Jure Šarčević. Govoreći o bratskoj i evanđeoskoj ekonomiji u zajednicama, izlaganje je u glavnini temeljio na „Smjernicama za upravljanje dobrima u ustanovama posvećenog života i družbama apostolskog života“ koje je dala Kongregacija za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života 2014. godine. U ovoj je prigodi o. Šarčević kratko izvijestio i o nedavno održanom susretu u Hrvatskoj biskupskoj konferenciji na kojoj su porezni stručnjaci govorili o paušalnom oporezivanju gospodarskih aktivnosti vjerskih zajednica. Drugo predavanje, naslovljeno „Javne pravne osobe Katoličke Crkve u hrvatskom zakonodavstvu: pravni i financijski aspekti“ održao je dr. Vjekoslav Bratić s Instituta za javne financije. Predavač se posebno osvrnuo na pravni položaj vjerskih zajednica i čestu pogrešku da ih se svrstava u neprofitne organizacije u poreznom smislu. Vjerske zajednice načelno jesu neprofitne organizacije ali kao organizacije se svrstavaju u vjerske zajednice i za njih vrijedi Zakon o pravnom položaju vjerskih zajednica. Potom je govorio o potrebi transparentnosti i javnosti upravljanja financijskim poslovanjem, međunarodnim ugovorima i praksi poreznih uprava. Treće predavanje „Porezni tretman vjerskih zajednica u RH“ održao je mr. Ilija Braovac. Govorio je o vrsti poreza koje su vjerske zajednice dužne platiti i porezima kojih su oslobođene. Na više različitih primjera posebno je pojasnio obvezu paušalnog oporezivanja gospodarskih aktivnosti vjerskih zajednica.

Proslava Stepinčeva u Krašiću

Sve je ovdje podsjetnik na jedno tegobno razdoblje naše crkvene i nacionalne povijesti. Mučan podsjetnik, ali veličajna žrtva, privlačna i neodoljiva. Istinita! Ne zato što su nevjernici odredili juridički i fizički dokrajčiti blaženog Alojzija, već zato što je njegov duh imao božansku snagu nadahnutu Duhom Svetim. Baš zato nasilna smrt nije naudila njegovu duhu, već su vjernici i nevjernici postali svjedoci kako se i u njegovu životu potvrdila Božja riječ da nitko tko se uzdao u Boga nije postidjen

Krašić, 10.2.2017. (IKA) – U prepunoj župnoj crkvi Presvetoga Trojstva u Krašiću svečano euharistijsko slavlje na Stepinčevo, 10. veljače, u koncelecijaciji s tridesetak svećenika predvodio je postulator kauze za proglašenje svetim bl. Alojzija Stepinca mons. Juraj Batelja.

Pozdravljajući okupljene vjernike, domaći župnik Dragutin Kučan pozvao je: „Ujedinimo se u molitvi, da bi blaženik bio naš zagovornik kod Boga“. Uvodeći u slavlje, mons. Batelja posebno je istaknuo da je „ovo svetište bl. Alojzija Stepinca gdje je blaženik rođen, kršten i posvetio se za vječnost“.

Osvrnuvši se na riječi sv. Pavla upućene učeniku Timoteju: „Jačaj se milošću u Kristu Isusu“, mons. Batelja istaknuo je na početku homilije kako su one upućene svakomu kršćaninu. „Blaženi Alojzije shvatio ih je ozbiljno i one nam pomažu u njegovu liku otkriti da je bio i jest čovjek Božji; čovjek žive vjere i potpunog pouzdanja u Boga“. To je potkrijepio dijelom pisma koje je 12. listopada 1953. godine blaženik uputio isusovcu Miroslavu Vaninu: „Neka samo Bog dade milost našem narodu da sačuva dragocjeni dar svete vjere Kristove, onda se isplate ne samo tamnice i zatočenja nego i smrt“.

Nadalje se propovjednik zaustavio na Isusovim riječima u misnome evanđelju: „Svi će vas zamrziti radi imena moga“ te podsjetio na trostruko Isusovo proročanstvo: zbog vjere u njega njegovi će učenici biti izdani i predani na sud, bičevani i razapinjani, ubijani. Nespokoj će razarati obitelji jer će roditelji prijavljivati djecu i djeca roditelje. „Brojni svjedoci toga Isusova navještaja još su među nama; iskusili su ga svi Kristovi učenici u komunističkom režimu Titove Jugoslavije! Osobno sam, kao župnik, tješio roditelje utučene jer su ih djeca prijavljivala zbog odlaska na nedjeljne mise; hrabrio djecu koja su se odlučila za svećenički ili redovnički poziv protiv volje roditelja zbog straha od gubitka posla; potajice sam krstio djecu zaposlenika u državnoj službi“, rekao je mons. Batelja.

Došli smo na hodočašće – počastiti svoga sveca, svoga blaženika, svoga miljenika! Sve je ovdje podsjetnik na jedno tegobno razdoblje naše crkvene i nacionalne povijesti. Mučan podsjetnik, ali veličajna žrtva, privlačna i neodoljiva. Istinita! Ne zato što su nevjernici odredili juridički i fizički dokrajčiti blaženog Alojzija, već zato što je njegov duh imao božansku snagu nadahnutu Duhom Svetim. Baš zato nasilna smrt nije naudila njegovu duhu, već su vjernici i nevjernici postali svjedoci kako se i u njegovu životu potvrdila Božja riječ da nitko tko se uzdao u Boga nije postidjen. Danas je svima jasno da su „za vrijeme (njegova) suđenja rabljeni falsificirani dokumenti“ i da su izaslanici komunističke vlasti dolazili k njemu u lepoglavsku kaznionicu s nakanom da mu savjetuju neka popusti i svome stavu i pođe u Rim i tamo napravi „crkvenu karijeru“. „Okolo četiri puta“ Alojzije im je rekao: „Sram vas bilo! Falsificirate dokumente da uništite jednog čovjeka!“, rekao je mons. Batelja te upozorio kako se nakon što je Izvanraspravno vijeće zagrebačkoga Županijskog suda 22. srpnja 2016. godine u cijelosti poništilo presudu komunističke vlasti nadbiskupu Alojziju Stepincu i presudilo da ga se otada „ima smatrati

neosuđivanom i nevinom osobom“, čula „čudovišna izjava“ predsjednika Republike Srbije Tomislava Nikolića: „Stepinac nikada nije osuđen u Hrvatskoj, kako u NDH tako i u današnjem pravnom sledbeniku te ustaške države. Osuđen je u Jugoslaviji, a Srbija je pravni sledbenik svih zemalja bivše Jugoslavije, i s tim su saglasne sve novostvorene države“.

U tom je kontekstu propovjednik istaknuo kako bi kardinal Franjo Kuharić rekao da takve riječi raspiruju vjersku i nacionalnu mržnju, i da „ne pogađaju u srce“ samo biskupe i vjernike, već čitav narod. „Pogađaju čak i one koji nisu vjernici, ali su ljudi dobre volje koje zanima objektivna istina. Nadbiskup Stepinac nije stajao iza političkih vlasti, ali je stajao iza etičkog načela da svaki narod ima pravo na svoju slobodu, pa prema tome i hrvatski narod“.

Stoga je propovjednik postavio niz pitanja: „Jesu li riječi predsjednika Nikolića nijekanje pravnog poretka koji je hrvatski narod sebi izborio u suverenoj, međunarodno priznatoj državi? Ili su te riječi žal što je jednom narodu izmaklo prisvajanje tutorstva nad drugim i onemogućen svetosavski nacionalizam? Znači li to da spomenuta država ustraje u lažnim optužbama nevina čovjeka? Onoga koji je uspio spasiti desetke tisuća srpske ratne siročadi, zauzimao se za obespravljeni srpski narod i njegove pastire. Zar su lašci svjedoci te plemenitosti iz redova srpskog naroda? Zašto se ne može čuti glas Srba kojima je blaženi Stepinac spasio život? Zašto se iz tih krugova ne čuje osuda četničkih zločina nad kćerima i sinovima hrvatskog naroda?“

Nadalje je istaknuo „da živimo u doba podmuklih i otvorenih napada na Katoličku Crkvu“. „Mijenjaju se figure vlasti, ali neprijateljstvo protiv Boga ne jenjava. Koliko je mržnje u sramoćenju Crkve Božje! Ima u njoj ljudskih elemenata. No, premda ima vidljive poglavare i grijehu podložne pastire, unutarnjom povezanošću nerazdruživo je sjedinjena s Kristom Gospodinom. Baš zato je Crkva lijepa i snažna, ali ne po ljudima. Ona je 'božanska ustanova'. 'Ako je Krist', rekao je jednom zgodom blaženi Alojzije, 'glava Crkve, a to On jest, premda je nevidljiv, otuda proizlazi da sav život Crkve, kao tijela Kristova dolazi od Krista; štoviše, Crkva nije drugo doli živi Krist', rekao je propovjednik te posvijestio kako „zloća svijeta ne može napakostiti prijateljima Božjim. Ohrabrimo se junaštvom ovoga svjedoka, blaženog Alojzija Stepinca, sjedinjena s patnjama Kristovim i ozarena uskrnućem njegovim. Naš nebeski zaštitnik i zagovornik nastojao je biti vjeran učenik Isusa Krista i snagom te vjernosti ljubio je svoje prgonitelje, molio je za njih i opraštao im. Ponesimo danas u život dragocjeno njegovo iskustvo: 'Nitko se nije postidio, tko se uzdao u Gospodina'. Nitko! U svoj povijesti roda ljudskoga: Nitko! Za tu činjenicu jamči sam Bog Duh Sveti! Za nju nam danas jamči blaženi Alojzije Stepinac“.

Nakon popričesne molitve mons. Batelja rekao je kako je „današnji blagdan prigoda da svojim glasom podržimo zahtjev da se otvore svi arhivi i dostupnima učine svi podaci o komunističkim zločinima. Kao postulator s pravom pitam: gdje je dosje o ubojstvu vlč. Mije Bošonića, tajnika Zagrebačke nadbiskupije, i dvojice bogoslova njegovih pratitelja na proslavu Srca Isusova u Brezovici 1962.? Zašto iz sudskoga stupa Vrhovnog suda SRH sa suđenja nadbiskupu Stepincu nedostaje 75 dokumenata? Zašto taj spis nije sastavljen 1946. kad je nadbiskup Stepinac osuđen, nego je preslagivan 1984. godine? Imamo pravo pitati i zašto iz sudskoga stupa nedostaju zapisnici sa saslušanja pojedinih optuženika koji su navodno teretili nadbiskupa Stepinca. Zašto nedostaje i čitav materijal iz predmeta Josipa Crnkovića koji je bio ključni svjedok narudžbe i blagoslova tzv. križarske zastave? Gdje su nadbiskupovi dopisi koje je

on prema tvrdnji dr. Vimpulšeka, predsjednika Suda, priložio spisima suda, a 'drug' Mate Grubić, službenik UDBe zapisao 'isključeni su'? Dakle, uništeni su ili sakriveni brojni dokumenti montiranja sudskog postupka protiv nadbiskupa Stepinca, a klevete su se nastavile širiti do dana današnjega".

Upozorio je i kako su proteklih mjeseci u našu javnost bačene klevete na Zagrebačku nadbiskupiju, postulatoru i postulatora „da smo navodnim dokazima o mučeništvu bl. Stepinca prevarili Kongregaciju za kauze svetaca. To je bezočnost onih koje Crkva nije raskrinkala 1993.". U tom je kontekstu postulator Batelja podsjetio kako je nakon ekshumacije mrtvoga blaženikova tijela ustanovljeno da je ono potpuno razoreno. Nije bilo ni balzamirano, ni konzervirano. Zagrebački nadbiskup kardinal Franjo Kuharić odlučio je ne objaviti tu činjenicu, ističući „neka to bude naš prinos pomirbi hrvatskoga naroda". „No, kad se 2000. godine promijenila vlast, progonitelj je silovito nasrnio na jedinstvo naroda i opet stvorio podjelu i nastavlja se s klevetama. Molimo da Stepinčeva žrtva bude polazište k jedinstvu hrvatskog naroda. Spališe mu srce, ali ne uništiše ljubav. Prijekali su širenje glasa o njegovoj svetosti i mučeništvu, ali ga nisu uništili. Razorili su njegovo tijelo, ali ne i našu vjeru u Krista Gospodina, svetu Crkvu Božju i pravo hrvatskog naroda na samostalnost i slobodu vjere. Čuvajmo tu slobodu, to jedinstvo zaliveno Stepinčevom krvlju i krvlju tisuća mučenika za vjeru i domovinu", pozvao je na kraju mons. Batelja.

Vjernici su kao spomen na ovaj dan ponijeli knjižicu s tiskanom homilijom. Euharistijsko slavlje pjevanjem je animirao župni zbor pod vodstvom s. Katarine Penić.

Stepinčevo u Budaševu

Papa Franjo dao je i jednu novu dimenziju našem blaženiku učinivši od njega znak ekumenskog dijaloga i pomirenja među narodima, istaknuo biskup Košić

Budaševo, 10.2.2017. (IKA) - Župa Budaševo svečano je u petak 10. veljače proslavila svetkovinu svoga zaštitnika bl. Alojzija Stepinca. Središnje misno slavlje u župnoj crkvi predvodio je sisački biskup Vlado Košić u zajedništvu s domaćim župnikom Krešimirom Bulićem i petnaestak svećenika, a uz župljane na slavlju su se okupili i brojni hodočasnici sisačkog kraja.

U homiliji biskup je rekao kako možemo reći da je naš blaženi zaštitnik Alojzije „postao svetac koji personificira ono najbolje i najsvetije u našem hrvatskom narodu te je tako sve više simbol i zaštitnik čitave naše nacije". Biskup je istaknuo da je tako o Stepincu govorio i papa Ivan Pavao II. prigodom njegove beatifikacije 3. listopada 1998., tako je to potvrdio i Benedikt XVI., a i govori sadašnji papa Franjo. „Meni je na Trgu Sv. Petra u Rimu 14. svibnja prošle, 2016. godine, na moje riječi očekivanja da Alojzija Stepinca proglasi svetim, rekao: 'Lui e' santo – On jest svet!' Međutim papa Franjo dao je i jednu novu dimenziju našem blaženiku učinivši od njega znak ekumenskog dijaloga i pomirenja među narodima. Naime prihvatio je osnovati mješovito katoličko-pravoslavno povjerenstvo koje treba razmotriti okolnosti u kojima je živio i djelovao zagrebački nadbiskup Alojzije Stepinac u II. svjetskom ratu, o čemu Srpska pravoslavna Crkva ima dvojbe i čak optužbe na račun našeg blaženika. Papa nema dvojbi o svetosti kardinala Stepinca, više je puta ponovio i apostolski nuncij Alessandro D'Errico, ali nije želio završiti postupak kanonizacije prije nego dade priliku SPC-u da oni iznesu u tom povjerenstvu svoje stavove. Papa misli da će taj razgovor sa SPC pridonijeti ekumenskom dijalogu i pomirenju između hrvatskog i

srpskog naroda. Premda su tako visoko postavljeni ciljevi ove komisije, koja ima točno određeno vrijeme svoga rada – tako upravo za nekoliko dana nastavlja sa svojom trećom sjednicom u Novom Sadu a završava u srpnju ove godine – čini se da se stavovi dviju strana neće znatnije približiti", upozorio je biskup.

U nastavku biskup je rekao da smo mi, vjerni Svetom Ocu i njegovim nakanama, pozvani moliti za te dobre plodove kojima treba uroditi ovaj službeni dijalog Katoličke Crkve i SPC, a što bi svakako bilo veliko čudo blaženog Alojzija Stepinca. „A mi vjerujemo u čuda. Ona su moguća! Dakako, dok iščekujemo završetak tog procesa, za koji je bivši hrvatski premijer Orešković rekao papi Franji da 'hrvatski narod pati zbog odugovlačenja kanonizacije bl. Alojzija Stepinca', nadamo se da je potrebno učiniti više nužnih koraka s jedne i s druge strane. Najprije katolička strana treba ponizno ali dokumentirano i utemeljeno na mnogim argumentima podastrijeti pravoslavnoj strani dokaze o svetosti bl. Alojzija u njegovim govorima, djelovanju u korist ugroženih i protivljenju progonima i zatiranju nevinih, dok s druge strane srpski pravoslavci trebaju odustati od lažnih optužbi i mitova koje je stvorila njihova politička historiografija, pokajati se za njih i tražiti oprostjenje od onih koje su širenjem tih laži o našem blaženiku povrijedili", poručio je biskup te dodao kako se u nedavnoj Molitvenoj osmini za jedinstvo kršćana, ove godine moglo čuti puno iskrenih poziva na opraštanje i pomirenje. „Tema molitvene osmine bila je 'Pomirenje – Kristova nas ljubav obuzima'. No, mi se pitamo, zašto se ne uključe u to traženje opraštenja i pomirenja upravo nepravedne optužbe i nastavljanje laži, koje su desetljećima širili komunistički vlastodršci, a sada ih preuzeli vodeći ljudi SPC-a u odnosu na našeg svetog Blaženika? Veoma smo otvoreni za opraštanje i pomirenje prema onima koji se pokaju zbog sisanja neistina o našem blaženiku, ako dakako to oni prihvaćaju. Bez toga mislim da je lijepi govor o tome da mi drugima opraštamo i molimo ih za oprostjenje, prazna fraza i neiskren poziv, 'mjed što ječi i cimbal što zveči'. Od svih strana traži se napor, traženje 'istine u ljubavi'. Takav bi pristup mogao dovesti do zbližavanja i međusobnog opraštanja, pa i pomirenja među našim narodima, ali uvjet je svakako odustajanje od mitova i laži, od neutemeljenih optužbi koje su na montiranom sudu – za koji je još papa Pio XII. rekao da je 'prežalosni proces' – podizali komunisti koji su progonili vjeru i Crkvu te željeli otkinuti Crkvu u Hrvatskoj od Rinskog biskupa, pape.".

Na kraju homilije biskup je podsjetio na riječi pape Pavla VI. koji je rekao: Stepinac neka nas uči! Neka nas nauči pouzdanju i dobroti! On je umro obavijen šutnjom, koja je svojstvo njegove Crkve, kojoj preostaje jedino glas molitve i praštanja. Iz njegovih usta nije izašla nikakva oštra riječ, nikakva psotka. Svoju zemlju nije htio napustiti iz ljubavi prema njoj. „Doista, neka nas blaženi Alojzije uči životu u skladu s našom savjesti, koju treba voditi Bog i njegova riječ, neka nas uči djelovati u ljubavi – prije svega u pomaganju prema svima, osobito potrebnima, ali neka nas uči i ljubavi prema neprijateljima, te nas nadahnjuje za istinsko opraštanje i dovede do pomirenja sa svim ljudima", zaključio je biskup.

Na kraju okupljenima se obratio domaći župnik Bulić, zahvalivši biskupu i svima koji su i ove godine uložili svoj trud i vrijeme u pripremu župnog blagdana. Nakon mise biskup je otvorio izložbu radova učenika Osnovne škole Budaševo-Topolovac-Gušće koji su kroz različite medije prikazali svoj doživljaj lika blaženog Alojzija.

Fra Ivo Martinović - novi provincijal franjevaca trećoredaca

Zagreb, 10.2.2017. (IKA) - U drugom izravnom glasovanju braće za novoga je provincijala franjevaca trećoredaca izabran fra Ivo Martinović, sadašnji gvardijan Samostana sv. Josipa i župnik župe Svete obitelji u Splitu. Nakon što je prihvatio izbor za poglavara Provincije franjevaca trećoredaca glagoljaša sa sjedištem u Zagrebu, potvrdio ga je generalni ministar fra Nicholas Polichnowski koji je nedavno završio kanonski pohod Provinciji.

Na isti će način, izravnim biranjem, slanjem glasovnica u sjedište Provincije, za mjesec dana biti izabrani i provincijski vikar i provincijski vijećnici. Redovni provincijski kapitul, na kojem će se između ostalog donositi smjernice za život Provincije u sljedećem razdoblju, održat će se u dane uskrse osmine 17.-21. travnja ove godine.

Fra Ivo Martinović rođen je 28. lipnja 1965. u Županji, odrastao je i niže je razrede osnovne škole završio u Matićima, župa Tolisa, Bosna i Hercegovina. Osnovnu školu je završio u Oštroj Luci, a klasično gimnazijsko školovanje u Interdijecezanskoj srednjoj školi za spremanje svećenika u Zagrebu (Šalata). Diplomirao je na Katoličkome bogoslovnom fakultetu u Zagrebu. Svečane redovničke zavjete položio je 1990., a za svećenika je zaređen 1992. g. također u Zagrebu. Bio je župni vikar u Belišću, Splitu i Zadru te gvardijan i župnik u Zadru i Zagrebu. Godine 2011. stekao je u Rimu zvanje magistra pastoralne teologije (Pontificia Universita Lateranense). Bio je član provincijske uprave 2011.-2013.

Stepinčevo u Požegi

Požega, 10.2.2017. (IKA) - U požeškoj crkvi Sv. Lovre 10. veljače svečano je proslavljen blagdan bl. Alojzija Stepinca, drugog zaštitnika te crkve i Požeške biskupije. Slavlje je predvodio biskup Antun Škvorčević u koncelebraciji s tridesetak svećenika, među kojima su bili kanonici požeškoga Stolnog kaptola na čelu s prepoštom Ivicom Žuljevićem, župnici grada Požege i drugi svećenici iz župa Katedralnog arhiđakonata te iz središnjih biskupijskih ustanova. U uvodu mise biskup je podsjetio da se toga dana navršava 57. obljetnica smrti bl. Alojzija Stepinca. Rekao je da među tolikim velikanima tijekom trinaeststoljetne povijesti našega naroda posebno svijetli njegov lik, jer je u njemu progovorila Božja snaga koja ga je pokretala, od koje je živio i po kojoj je imao moć položiti svoj život za Crkvu, za domovinu i za svoj narod. Pozvao je nazočne da povjere Bogu našu domovinu i one koji je vode, da ona bude zemlja dobra, mira i blagostanja.

U homiliji biskup je rekao okupljenima kako sam njihov dolazak na to slavlje svjedoči koliko je Alojzije Stepinac velik u njihovim očima. No u našem društvu u novije doba umnažaju se pitanja s obzirom na njega, osobito otkako je papa Franjo oblikovao Komisiju Hrvatske biskupske konferencije i Srpske pravoslavne Crkve za razgovor i zajedničko iščitavanje njegova lika. Rekao je kako u medijima i drugdje susrećemo tvrdnje da je on kontroverzna osoba, da u njegovu liku postoje određene suprotnosti, neki sukobi. To mogu govoriti samo oni koji Stepinca nedovoljno poznaju, ili ga možda žele lažno prikazati, ustvrdio je biskup, naglasivši da su se svi oni koji su nastojali proučavati arhive, čitati dokumente, izvore i svjedočanstva uvjerali u njegovu veličinu. Dodao je da se mi kao vjernici radujemo što ga je Crkva po papi Ivanu Pavlu II. proglasila blaženim 3. listopada 1998. godine u Mariji Bistrici, čime je posvjedočeno da Stepinac za Katoličku Crkvu nije kontroverzan, nego čovjek koji živi iz vjernosti Bogu,

čovjeku, domovini, Crkvi i drugih vrijednosti. Biskup je istaknuo da je Stepinac „znak osporavan“ poput Isusa koga je takvim proglasio starac Šimun prigodom njegova prikazanja u hramu. Podsjetio je na to da je Isus rekao kako će njega i njegove učenike svijet mrziti i progoniti, ustvrdivši da Stepinac postao dionikom tog otajstva te se ojačan Božjom snagom nije dao slomiti zlom, nego ostao uspravan, pobjednik.

Tumačeći ulomak prvog čitanja iz Knjige Mudrosti koji govori o bezbožničkim očima koje ne vide da je sudbina pravednika u Božjim rukama, biskup je rekao da pravednikova patnja, koja se nama ljudima čini besmislenom, ima svoje mjesto u Božjem naumu kad ljude stavlja na kušnju. Naglasivši razliku između kušnje i napasti, biskup je protumačio da nas Bog kao prijatelj kuša koliko smo mu vjerni, a đavao neprijatelj nas napastuje i navlači na zlo, želeći nas učiniti suigračima besmisla i upropastiti. U tom smislu, nastavio je biskup, Bog je Stepinca stavljaao na kušnju i prije, i za vrijeme i nakon II. svjetskog rata, ali je on dok je prolazio kroz muke i tjeskobe, ostao čvrsto stajati na Božjim pozicijama, na njemu se ostvarila Isusova sudbina, nevino optuženog, kao zločinca osuđenog i na križu raspetog. Nema kontroverze, ni sukoba u njemu, zaključio je biskup, ustvrdivši da je Stepinac bio najslobodnije biće. Dok su ga pobornici različitih ideologija željeli upregnuti u svoja kola, on ostaje čovjek Božjih načela, držeći se dekaloga i zakona ljubavi. Nije važno što se zbog takvog svog stava Stepinac nije svidio ni jednim vlastodržcima, ali je prevažno da se svidio Bogu i svim onim ljudima u Hrvatskoj i drugdje, koji su ga prosuđivali ideološki neopterećeni ili zarobljeni bilo kojim osobnim ili skupnim interesom, ustvrdio je biskup. Rekao je kako osobno smatra da Stepinca ne treba braniti – jer velikani su obrana samima sebi.

Biskup je posvjedočio kako je ponešto iznenađen što određeni krugovi u Hrvatskoj očituju svojevrstnu bojazan da bi Stepinacu moglo nauditi to što je papa Franjo osnovao Komisiju da o njemu razgovara s predstavnicima Srpske pravoslavne Crkve. Ustvrdio je da nam je Papa tako dao prigodu našoj pravoslavnoj braći izravnije predstavimo i obrazložimo Stepinčevu veličinu i svetost, zbog čega papi Franji trebamo biti zahvalni. Na prigovor nekih kako to neće ništa koristiti, biskup je odgovorio kako činimo dobru stvar, kad i onima koji možda nisu najspremniji slušati uputimo dobronamjernu riječ, i podastremo argumente koji svjedoče istinu o bl. Alojziju Stepinu. Tumačeći evanđeoski ulomak u kojem Isus govori o pšeničnom zrnu koje položeno u zemlju umire da bi ploda bilo, biskup je rekao da je bl. Alojzije Stepinac bio takvo moćno zrno, koje je natopljeno rosom i toplinom Duha Svetoga izraslo u onu veličinu života koju je Isus Krist omogućio svojom mukom i smrću te uskrsnom pobjedom.

Biskup je potom na temelju određenih dokumenata podsjetio vjernike na neke konkretne crte Stepinčeva lika. Među ostalim prikazao je njegovu ljubav prema Domovini; njegov odnos prema političkim vlastima, ljubav prema svakom čovjeku, djelovanje u spašavanju ugroženih i progonjenih ljudi (Srba i Židova). Istaknuo je važnost da o teškim vremenima, situacijama i ljudima iz prošlosti razmišljamo vođeni svjetlom vjere, prosuđujemo ih objektivnim mjerilima. Pri svršetku homilije biskup je bl. Alojziju uputio molitvu da nam pomogne u sadašnjim vremenima imati dovoljno svjetla u srcu i hrabrosti vjere opredijeliti se za evanđeoske vrijednosti i živjeti u skladu s dobro oblikovanim savješću. Ustvrdio je da Bog i njegov sustav vrijednosti ne mogu zastarjeti i da čovjek koji poput Stepinca po njemu živi nikad nije kontroverzan, nego izazovan. Pozvao je nazočne da prihvate njegov izazov.

Blagdan bl. Alojzija Stepinca u Zadru

„Zašto prekrivamo tu zemlju i onemogućavamo da iz nje proklje život slave, oproštenja, pomirenja, ljubavi, nove budućnosti? Zašto to priječimo? Dopustimo to“, poručio dr. Tonči Matulić

Zadar, 10.2.2017. (IKA) - Blagdan bl. Alojzija Stepinca svečano je proslavljen u petak 10. veljače u istoimenoj župi na Bilom brigu u Zadru, prvoj koja je posvećena tom našem blaženiku u Hrvatskoj. Svečano večernje misno slavlje u župnoj crkvi Bl. Alojzija Stepinca predvodio je prof. dr. Tonči Matulić, dekan KBF-a u Zagrebu.

Dr. Matulić u propovijedi je govorio o odnosu istine i laži te potrebi oprosta i pomirenja. „Bl. Alojzije, tvoj narod kojem si i sam po krvi i tijelu pripadao, tvoj narod kojemu si bio primas po vjeri, nadi i Kristovoj ljubavi, zaufano te moli, pomoz nam! Pomoz nam da nadvladamo protivštine koje nas satiru i ne dopuštaju nam da idemo naprijed. Pomoz nam da dosegne ono što je vlastito tvom svjedočanstvu života, tvom svjedočanstvu vjere, nade i ljubavi – a to je da se pomirimo. Da se u tome očituje snaga i pobjeda! Iako sada treba malo trpjeti, iako će sada malo boljeti, iako će trebati nešto javno priznati, nekoga prokazati, ali sve u ljubavi. Da bi se u nama pokazala Božja snaga i snaga Krista koji pobjeđuje ondje gdje je patnja, gdje je bol, muka, umiranje. Tu je pobjeda Kristova! Da bi se na kraju svima nama ukazao kao proslavljeni pobjednik muke, patnje, smrti, groba i da bi nam pokazao da nam je Bog namijenio život, život vječni“, zamolio je dr. Matulić.

Istaknuo je da nas Bog poziva na teško djelo. „To je posljednja postaja križnog puta za nas. Ali mi to možemo, jer on koji od nas traži, on će nam dati da to i izvršimo. Ne trebamo se graditi gordima, mudrima ni sposobnima za to. Mi to po ljudsku nismo u stanju, ali Bog će dati milost jer on je naša milost, milosrđe i utjeha. Ne upiremo u vlastite snage, nego u Božju silu, u Božju snagu da možemo to izvršiti - to je oprostiti. Ali laž raskrinkati, zlo prokazati, patnju priznati i pred njom se pokloniti. Nevine žrtve imenom osloviti, sva stratišta, grobišta i mučilišta dostojno obilježiti, nad njima svijeće paliti, plakati i Boga moliti da nama, njima i svima, naše grijeha oprost. Tada će se osloboditi Božja sila u nama. Ali oprostiti“, potaknuo je dr. Matulić, naglasivši da je Stepinac pred progoniteljima stajao uspravan, „ni milimetra makac, znajući da je to zatonička volja za moći koja se gradi tako gordom do mjere samog boga, do idola, kumira. Bio je takav jer je u istini, jer je u svetosti, vjeri, u službi čovjeka, njegova dostojanstva i njegovih neotuđivih prava. Ne samo onoga što progovara evanđelje u svom savršenom očitovanju u Isusu Kristu, utjelovljenoj vječnoj Očevoj riječi, nego i u onome što nam srce i zdrav razum govore. Što nam narav govori, na što imamo pravo. Stepinac je neustrašiv bio i ostao“, poručio je dr. Matulić.

Podsjećajući kakvim je strukturama laži Stepinac bio okružen, dr. Matulić upitao je gdje je ta laž danas. „Znamo da su hrvatske javne strukture premrežene tim prokletstvom laži. Postoji taj nerazriješeni problem zbog zatoničke volje za moći koja je oplijenila ljudske pameti i ljudska srca. Koja ih je zaglupila, zatupila, toliko ekstremizirala, da će se generacijama u budućnosti rađati ekstremisti po njihovoj mjeri. Laž je umrla, jer laž nema života. A istina je ostala“, istaknuo je propovjednik. Podsjetio je kako se u tim vremenima kriomice i potajice govorilo po sakristijama, župnim dvoranama, „o tom čovjeku uspravnom, nepokolebljivom, neslomljivom u istini i vjeri. I uvijek je bila napomena: 'Ne govorite to naglas i svakomu'. A činilo se kao da smo svi isto, kao da svi pripadamo istome. Od koga ćeš tajiti istinu? Danas, Bogu hvala, ne samo na glas,

nego u sav glas, biće mi grije i vrije od radosti, ali i od volje da se istina izrekne i da se ne uvija: i papi Franji, biskupskoj komisiji, mješovitoj i Kardinalskom zboru, Biskupskoj sinodi i cijelom svijetu, reći: Što ste vi podnijeli po primjeru Stepinca? Koju ste vi to muku i žrtvu podnijeli? Koju patnju? Patnika može prosuđivati samo onaj tko pati. Samo onaj tko zna što je patnja, poruga, poniženje. Samo onaj koji zna i poznaje na vlastitoj koži što znači oduzeti mu osnovno ljudsko pravo i tolika druga, izrugati ga i poniziti - on zna što su patnje. On ima pravo govoriti o toj patnji“, rekao je dr. Matulić, dodavši da nas „tješi činjenica što te rasprave nisu vezane uz ono što je Stepinac u našim srcima. A to je svetost. Nego je vezano uz zle, nesretne, izbezumljene, obezglavljene povijesne haribde 20. st. u odnosima dvaju, eto, kršćanskih naroda. Onda se odmakneš dva koraka iz Zadra, dođeš u mučeničku Škabrnju i pitaš se koji su to ljudi“, rekao je dr. Matulić.

Promatrajući život, djelo i svjedočanstvo bl. Alojzija „komi je u našim srcima svet“, vidi se da je Stepinac „svjedok vjere, svjedok Isusa Krista, svjedok jedinstva Crkve, svjedok prava hrvatskog jezika da bude hrvatski, prava hrvatske kulture da bude hrvatska, prava hrvatske povijesti da bude hrvatska; ali ne da bude nasuprot drugima i protiv drugih, nego da bude zajedno s drugima, da bude bogatstvo i obogaćenje ukupnog sklopa kultura naroda, jezika, povijesti i tradicija“, poručio je dekan zagrebačkog KBF-a.

Propovjednik je podsjetio kako su pioniri bili zamijenili prvopričesnike, omladinci krizmanike, radne akcije nedjeljom Dan Gospodnji. „Nastupilo je gotovo polustotljetno sakraliziranje u ime volje za moći koja je zatonička, mrtvozornička, koja se mogla održavati samo snagom utjerivanja straha u kosti, prijetnji i doušništva. Žali Bože naroda i pojedinaca koji se imaju pravo kajati i dobiti oprostjenje za svoje grijeha, što su pristali na laž. Tu je laž svakto nametao svojim“, upozorio je dr. Matulić, istaknuvši da se iza te laži i napada na Stepinca krila volja za moći. Ilustrirao je to prizorom dolaska pobjednika u svibnju 1945. g. pred kuću čovjeka koji slovi kao važan i zna da ako pridobije njega, onda je osvojio sve druge. Taj pobjednik ne traži od Stepinca da u njemu prizna pobjednika, „jer taj ne razumije jezik pobjednika i poraženih. Nego da u njemu prihvati istinu, da je on sad istina“, ono čemu se Stepinac suprotstavljao i s čime je godine rata vojevao, kao i da Stepinac kao istina „sebe mora proglasiti laži“.

„Na polovici 20. st. pojavila se jedna istina i sve druge je htjela potopiti, zanjekati, uništiti. Pa i čovjeka koji nije bilo koji čovjek. Znaju oni da pridobiti i slomiti njega, znači pridobiti i slomiti sve druge. Jer on stoji kao stijeg. On nije obični čovjek. On je pastir, nadpastir, primas, on je apostol, zagrebački nadbiskup Alojzije Stepinac“, istaknuo je dr. Matulić, upozorivši da kad čovjek „utuvi u glavu da je on istina, a sve drugo laž“, vidi se samo volja za moć koja ne preže od najsvirepijeg zločina. Ta laž ne vidi ništa drugo. „Ne vidiš Božju slavu, Sina Božjeg koji visi na križu, ne vidiš smjerno prihvaćanje patnje i paradoksa da je u patnji naša utjeha i naša slava. Da je smrt naša pobjeda. Ne vidiš korove andeoske. Vidiš samo jednu na sve spremnu narugušenu volju za moć koja je spremna na sve, na svaku gadost, obmanu, zaglupljivanje, zatupljivanje, ispiranje mozga. Na gaženje svega što je dosad i ovdje sveto, tradiciju, povijest, jezik. Na sve što su generacije krvavo gradile. Ništa toj zločudnoj volji za moć nije sveto i zato ide tamo gdje stanuje samo sveto. Onaj tko po svom životu i poslanju, po svom uvjerenju i predanju jest uprizorenje, utjelovljenje svetoga. Kad uništiš to sveto, možeš sebe postaviti za sveto. Onda nastupa nova religija“, upozorio je dr. Matulić.

„Bl. Alojzije, koji si u mom srcu i u srcu mog naroda svet, želim da si svet i po sudu Crkve čije si jedinstvo čuvao do zadnje kapi krvi, zadnjeg daha svoga života. Molim te da nas zagovaraš kod Boga trojstvene ljubavi kojeg sad promatraš oči u oči. Da nama Bog, dok ga sad promatramo kao u zrcalu, vjerom, nadom i ljubavlju, pomogne spoznati i pomogne izvršiti djelo pomirenja. To te molimo, bl. Alojzije, koji si u srcima našim svet. I da ne prešućujemo zlo. Da raskrinkavamo laž. Da poštujemo patnju, žrtve, da ne gazimo po njima, nego da ih dostojanstveno ekshumiramo, otkopamo i dostojanstveno ukopamo, imenom i prezimenom obilježimo. Jer to je krv Hrvata koja viče iz zemlje hrvatske. I nikako da se smirimo mi živi, jer su nam nemirni mrtvi. Kad ćeš to, hrvatski katolički puče, shvatiti? Nema mira u sabornici, nema mira u zbornici, u gradskoj vijećnici i skupštini, nema mira na ulici i obitelji, dok nam se ne smire mrtvi. Kako će se smiriti, kad mi gazimo po njihovim kostima? Kako se mogu upokojiti“, upitao je dr. Matulić, zamolivši uime Krista i Boga: „Pomirite se! Ali ne da zataškavate laž, ne da prikrivate zlo, da kao da se ništa nije dogodilo, gazite po patnjama onih koji su prije vas natopili ovu zemlju krvlju. Raskrinkajte svaku laž. Razobličite i odbacite svako zlo. Dajte si truda da oni koji su snagom zloćudne volje za moć koja se gradila kao sam bog, božanstvo i nametnula se kao kumir, koja je zatupila gotovo cijeli narod i narode u kršćanskom europskom kontinentu, da se oslobodimo toga. Da zaživimo novu povijest, povijest izmirenih, pomirenih, povijest očišćenih koji znaju osjećati patnje patnika, koji znaju poštovati žrtvu onih koji su žrtvovani, mučeništvo onih koji su mučeni. Jer u tome je naša snaga“, poručio je dr. Matulić, podsjetivši kako zrno ako pavši u zemlju, ne umre, neće dati roda. „Samo jedno zrno pšenice, Alojzije Stepinac, koliko nam ploda daje! A koliko je tih zrna pšenice palo u zemlju? Zašto prekrivamo tu zemlju i onemogućavamo da iz nje proklije život slave, oprostjenja, pomirenja, ljubavi, nove budućnosti? Zašto to priječimo? Dopustimo to“, poručio je i potaknuo dr. Tonči Matulić na Stepinčevo u Zadru.

Na Stepinčevo proslavljen zaštitnik Varaždinske biskupije

Održan i susret svećenika u prigodi 25. svjetskog dana bolesnika o temi palijativne skrbi

Varaždin, 10.2.2017. (IKA) - U prigodi proslave svetkovine zaštitnika Varaždinske biskupije blaženog Alojzija Stepinca u petak 10. veljače misno slavje u katedrali Uznesenja BDM u Varaždinu predvodio je varaždinski biskup Josip Mrzljak u zajedništvu s 50-tak svećenika mjesne Crkve.

Biskup Mrzljak u uvodu mise napomenuo je da su se sabrali da bi proslavili svetkovinu bl. Alojzija Stepinca, koji je uz sv. Marka Križevčanina, zaštitnik Varaždinske biskupije. Kazavši kako su prije mise svećenici biskupije održali svoj tradicionalan susret koji je bio posvećen palijativnoj brizi o starima i nemoćnima, biskup je istaknuo da bi i na tom području blaženi Alojzije mogao biti primjer jer je prolazio kroz životne teškoće, patnje i bolesti.

U propovijedi je biskup Mrzljak napomenuo kako je 10. veljače posebno zapisan u svijesti hrvatskog naroda koji se ove godine spominje i 25. obljetnice priznanja države Hrvatske svjestan da je to bila njegova višestoljetna težnja kojoj je bio sklon i blaženi Alojzije koji je uvijek isticao da svaki narod na svijetu ima pravo na svoju slobodu i samostalnost. Kada se okupljamo na njegov blagdan ne želimo se samo prisjetiti prošlosti, nego kao vjernici, koji znaju da su primjeri svetaca zato da ih nasljedujemo, želimo vidjeti što možemo naučiti iz njegovog primjera i u čemu ga

sve možemo slijediti. Podsjetio je kako je blaženi Alojzije svaki dan molio kronicu s nakanom „da mu se umnoži vjera, učvrsti ufanje i usavrši u ljubavi“. U te tri stožerne kreposti blaženi Alojzije nam doista može biti primjer jer je baštiniio snažnu vjeru u obitelji i od župne zajednice te ju je njegovao i podržavao, kao i stalnu nadu u pobjedu dobra nad zlom, te ljubav kao životni stav prema Bogu i bližnjemu, ali i svakome čovjeku, pa i prema neprijateljima. U te tri stožerne kreposti i mi smo pozvani rasti i jačati se te nam blaženi Alojzije može biti uzor i zagovornik u tome. Od njega najviše možemo učiti kako rasti u svetosti te što to uopće znači biti „svet“ i u sebi učvršćivati vjeru, nadu i ljubav, zaključio je biskup Mrzljak u propovijedi. Misa je proslavljena uz pokaznicu s moćima blaženog Alojzija te su se vjernici nakon misnog slavlja zadržali pred njom u molitvi i klanjanju.

Prije mise održan je u dvorani Biskupskog ordinarijata redoviti mjesečni susret svećenika na kojem su u prigodi 25. Svjetskog dana bolesnika o temi palijativne skrbi govorile dr. Marija Kolačko i med. sestra Nataša Dumbović te bolnički dušobrižnici.

O osnovama palijative govorila je Nataša Dumbović koja je istaknula kako palijativna skrb želi pružiti dostojanstvenu brigu bolesnicima u posljednjoj etapi života, kao što su pažnju primili na početku svog života. Riječ je o trenucima kada se čovjek treba pomiriti s teškom bolešću i neminovnom smrću te prolaznošću na ovom svijetu. Također, palijativa se ne brine samo o pacijentu, nego i o obitelji, a osobito nakon smrti pacijenta u njihovu procesu žalovanja. Posebna pažnja treba se posvetiti mlađim pacijentima, koji ujedno često imaju malodobnu djecu, te je njima skrb posebno potrebna. Palijativna skrb ne usporava niti ne odgađa smrt, nego čovjeku pomaže da prihvati i prođe kroz proces umiranja i opraštanja od ovozemaljskog života. Kao dobar primjer skrbi o starijima i bolesnicima navela je redovite posjete i susrete, koji pokazuju ljudima da su važni, da nisu zaboravljeni i da imaju nekog uz sebe. Naša je uloga da govorimo o palijativi, da je promoviramo, osobito u današnje vrijeme kada se puno govori i o eutanaziji, istaknula je.

Dr. Marija Kolačko govorila je potom o medicinskom, ali i duhovnom aspektu palijative s posebnim naglaskom na pitanje boli i psihičke patnje, koje su značajne sastavnice bolesti. Istaknula je kako se u palijativi najviše bave pacijentima oboljelima od raka, a tek u malom postotku oboljelima od demencije i ostalih bolesti. Potaknula je svećenike da i dalje surađuju s medicinskim osobljem palijativne skrbi kako bi ljudima pružili dostojanstvo u boli, patnji i posebno na njihovu putu prema smrti i prelasku u vječnost.

U nastavku su bolnički dušobrižnici govorili o svojem radu i iskustvima u duhovnoj i palijativnoj brizi o bolesnicima. Kapucin Josip Vizjak predstavio je svoj rad od 1970. godine u varaždinskoj bolnici, vlč. Josip Jagarčec, župnik iz Klenovnika, govorio je o iskustvima u tamošnjoj bolnici, fra Vitomir Glavaš o radu u bolnici Novi Marof, vlč. Stjepan Markušić o dušobrižništvu u čakovečkoj bolnici, a mons. Leonard Markač u koprivničkoj bolnici.

Biskup Mrzljak na kraju je istaknuo kako je ovo bio jedan od boljih svećeničkih susreta na kojima su razmijenili mnogo saznanja i iskustava u ovom važnom pastoralnom području. Napomenuo je kako se župnik župe bl. Alojzija Stepinca i bolnički dušobrižnik iz Koprivnice vlč. Krunoslav Pačalat, nalazi na intenzivnoj njezi u varaždinskoj bolnici suočen sa složenim posljedicama nedavnog moždanog udara.

Stepinčevo u splitskoj katedrali

Split, 10.2.2017. (IKA) - „Današnji dan je značajan dan za našu Crkvu, ali i za našu domovinu. Ovaj blagdan povezuje nas u domovini u jednu obitelj, ali povezuje nas i s našim iseljeništvom u Europi, Australiji, Kanadi i Americi. Povezuje nas ne samo horizontalno nego i vertikalno s Nebom preko našeg čovjeka, naše krvi i mesa, preko našega Alojzija. Želimo zahvaliti Gospodinu za taj svijetli lik našeg naroda i naše Crkve u tamnim vremenima, zahvaliti za hrabroga svjedoka vjere“, istaknuo je splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić predvodeći na Stepinčevo, u petak 10. veljače, misno slavje u splitskoj katedrali Sv. Dujma. U koncelebraciji bilo je više svećenika, među kojima su bili pastoralni vikar Splitsko-makarske nadbiskupije mons. Nediljko Ante Ančić, rektor Centralnoga bogoslovnog sjemeništa u Splitu don Boris Vidović, a pjevanje je predvodio katedralni zbor pod ravnanjem mo don Šime Marovića.

Nadbiskup je u propovijedi govorio o svetom Stepinčevu životu koji i nas potiče i poziva na svetost. „Blagoslivljao je Boga milosrda, Boga svake utjehe kojemu je davao prostora u svom životu i osjećao njegovu snagu za nadvladati sve poteškoće koje su ga zahvaćale. Možemo ga slobodno nazvati čovjekom i blaženikom čiste savjesti“, kazao je nadbiskup Barišić, dodavši da kad slavimo blaženika „slavimo snagu njegove vjere jer bez vjere imali bismo osobu važnu za našu povijest i domovinu ali ne i poveznicu s nebom. Prvo što bismo od Stepinca trebali preuzeti, otkriti i u svoj život ugraditi je vjera. Njegova vjera bila je živa, zdrava, cjelovita i postojana.“

U nastavku propovijedi podsjetio je na život Alojzija Stepinca, na neke njegove misli te na njegovo svećeničko i biskupsko geslo koje ga je odredilo: „U tebe se, Gospodine, uzdam!“ Kao da je slutio već kao mlad svećenik da će njegov životni put biti vezan uz patnju, žrtvu i križ, kazao je mons. Barišić, dodavši da je Stepinac svu nadu i utjehu u patnjama crpio od Isusa Krista. Nadbiskup, kardinal i mučenik Stepinac položio je svoj život za obranu vjere i Domovine.

U turbulentnom dobu kada su svi šutjeli, on je govorio i iznosio evanđeoski nauk. Borio se za jednako dostojanstvo svakoga čovjeka, bez obzira na vjersku, nacionalnu ili rasnu pripadnost. Velik je ne samo zato što se znao suprotstaviti pogubnim ideologijama i što je branio svoj narod, nego je velik zato što je istinski živio kao čovjek Božji. Nikoga nije mrzio nego se zalagao za čovjeka jer ga je istinski volio, istaknuo je nadbiskup, dodavši da je Stepinac djelovao iz svjetla vjere i da je u njoj rastao moleći i krunicu. „Trpio je i bez pogovora umirao za istinu, za čast Božju, za ljudska prava, za slobodu riječi i života, za Crkvu svetu i Božju, za svoj obespravljani hrvatski narod“, naglasio je nadbiskup, potaknuvši vjernike da se preispitaju imaju li poput Stepinca čvrsto uporište u Gospodinu te znaju li se u današnjim okolnostima i poteškoćama postaviti kao odvažni svjedoci Isusa Krista.

Na kraju propovijedi podsjetio je na aktualnost riječi kardinala Franje Kuharića koje je o jednoj obljetnici Stepinčeve smrti izgovorio promatrajući ljude kako se mole na njegovu grobu: „S njegovim grobom postaje jača zemlja u kojoj počiva. On nam je suvremen čvrstoćom i cjelovitošću svoje vjere. Stoga nam ostaje nadahnuće i danas.“ Nadbiskup Barišić poručio je vjernicima da „Stepinčevim primjerom i zagovorom i mi možemo rasti u vjeri, živjeti, svjedočiti i naviještati blago koje nam Gospodin daje a koje nam ohrabri ovaj Božji svjedok.“

Stepinčevo u zagrebačkoj katedrali

Blaženi Alojzije Stepinac je naš kompas da bi se znali orijentirati, rekao je kardinal Bozanić te dodao: „Danas nam je u hrvatskom društvu, zbog odgovornosti pred novim naraštajima i budućnosti za koju želimo da bude oslobođena od ideoloških prepucavanja propalih utopija, potreban Stepinčev ključ za suočavanja s prošlošću“

Zagreb, 10.2.2017. (IKA) – Središnje euharistijsko slavje na blagdan bl. Alojzija Stepinca, 10. veljače u Stepinčevoj katedrali predvodio je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić. U koncelebraciji bili su apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj nadbiskup Alessandro D'Errico, predsjednik HBK zadarski nadbiskup Želimir Puljić, umirovljeni đakovačko-osječki nadbiskup Marin Srakić, sisački biskup Vlado Košić, križevački vladika Nikola Kekić, bjelovarsko-križevački biskup Vjekoslav Huzjak, gospičko-senjski biskup Zdenko Križić, zagrebački pomoćni biskupi Valentin Pozaić, Ivan Šaško i Mijo Gorski, te više od stotinu svećenika. Euharistijskom slavju nazočili su i predstavnici javnoga, političkog, znanstvenog i kulturnog života Hrvatske i grada Zagreba.

Ovo je dan u godini u kojemu svojim zajedništvom, vjerničkim raspoloženjem i brojnom prisutnošću očitujemo da se kršćanska vjera ne može svesti samo na prihvaćanje neke velike ideje; da ona nije suglasnost i dogovor među ljudima o nekim pitanjima, nego ona je istinska novost, Božja novost koja preobražava ljudski život. Biti kršćanin znači susret i zajedništvo s osobom Isusa Krista i susret sa svjedočenjem svetih koji ulaze u naš život, rekao je kardinal na početku homilije, te istaknuo, kako je stoga na ovaj dan dirljivo doći u zagrebačku prvostolnicu, „koju od milja nazivamo i 'Stepinčevom', jer je zadnjih desetljeća dozrijevala svijest da ovaj dom naše nadbiskupijske obitelji, ali i dom svih hrvatskih vjernika u domovini i izvan nje, ne nose samo stoljetni stupovi, niti samo vrednote koje su svjedočene u dalekoj prošlosti, nego svetost čovjeka koji je na današnji dan prije pedeset i sedam godina ostavio trag svojih posljednjih zemaljskih riječi, pogleda i molitava; uzdaha, trpljenja i blagoslova“.

Kardinal je podsjetio na posljednje trenutke blaženikova ovozemnog života, te rekao „zrno je palo na zemlju, da bi donijelo obilat rod. Na današnji dan, dan pada zrna u zemlju, okupljeni smo oko njegovih zemnih ostataka kao plod nove prisutnosti blaženoga Alojzija Stepinca u našoj sredini. Ta je prisutnost niknula u vjeri koja proslavlja Gospodina, a mi u njoj osjećamo veliku utjehu. Blaženi Alojzije u Isusovu je Duhu bio potresen i suočavao se s pitanjem trpljenja, ali je shvaćao da je i to blagoslovljeni način Božjega djelovanja. Stepinčev primjer privlači, jer se u njegovu ponašanju i držanju, u njegovim riječima i djelima lako čuju Isusove molitve: 'Oče, proslavi ime svoje!'“ Naglasio je kako je blaženik bio dionik otajstva Isusove kušnje i patnje. „S Isusom je živio djetinje pouzdanje u Gospodina, ponavljajući do zadnjega časa prihvaćanje Božje volje. Vrhunac je to do kojega bi trebala doprijeti svaka naša molitva“.

Ukazujući na riječi iz Prve Petrove poslanice, kardinal Bozanić naglasio je kako od našeg blaženika učimo vrijednost trpljenja zbog pravednosti koja postaje vrednotom blaženstva „Morali i trpjeti zbog svoje pravednosti, blago vama!“ (1Pt 3,14). Zar nije predivno vidjeti podudarnost Petrovih riječi s načinom na koji je postupao blaženi Alojzije, upitao je kardinal, te podsjetio kako se u „Stepinčevim nastupima osjeća blagost, nastojanje da se pomogne, a da se pritom ne zaniječe i ne prešuti istina. Takav je bio i prema pojedincima i prema ustanovama i skupinama u društvu; takav je bio prema onima koji su iskazivali poštovanje i prema onima koji su bili ispunjeni

mržnjom i nisu tražili dobro. Blaženik je u savjesti čuvao mir i ostao prepoznatljiv upravo po čistoći savjesti, upozoravajući da nam je u njoj darovan Božji glas. Ona pomaže ispitati razloge određenog postupanja i uskladiti ih s Božjim planom", naglasio je kardinal Bozanić.

U tom je kontekstu spomenuo govor bl. Alojzija pred komunističkim sudom, 3. listopada 1946. godine. „Taj govor pred sudom ni danas ne gubi na aktualnosti. Vrijedno ga je ponovno čitati, jer nije to Stepinčeva samoobrana, nego optužnica nepravednog suda i onoga što se u komunizmu događalo. U njemu je sadržan blaženikov iskaz za koje je vrednote i zbilje živio, za koje mu se sudi i za koje je spreman svaki čas umrijeti, jer mu je savjest čista. Nadbiskup Stepinac bio je svjestan da se nije sudilo njemu, nego Katoličkoj Crkvi u Hrvatskoj. Stepinac je doveden na sud zato što je dignuo glas protiv vjerskog progona, što je ustao u obranu vjerskih istina, što je branio obespravljani hrvatski narod. Naš je blaženik pravedno, razborito, umjereno i hrabro ostao vjeran vječnim Kristovim načelima te postojan u ljubavi i obrani prava hrvatskoga naroda", posvijestio je propovjednik. Upozorio je kako što više je s jedne strane razvidnije njegovo djelo, s druge je strane očitiya zaslijepljenost onih koji ne želeći se suočiti s istinom ponavljaju laži komunističke osude: ocrnjujući njega, Crkvu i hrvatski narod.

Stoga večeras molimo blaženog Alojzija za oslobođenje koje se događa prihvaćanjem istine o vlastitoj prošlosti, jer se, kako nam u Mariji Bistrici reče sveti papa Ivan Pavao II., u našem blaženiku spaja cjelokupna tragedija koja je pogodila hrvatsko pučanstvo tijekom dvadesetog stoljeća, obilježena trima zlima: fašizmom, nacizmom i komunizmom. Blaženi Alojzije Stepinac je naš kompas da bi se znali orijentirati, rekao je kardinal Bozanić, te dodao „danas nam je u hrvatskom društvu, zbog odgovornosti pred novim naraštajima i budućnosti za koju želimo da bude oslobođena od ideoloških prepucavanja propalih utopija, potreban Stepinčev ključ za suočavanja s prošlošću. Što se dublje ulazi u okolnosti i činjenice vezane uz blaženog Alojzija, potvrđuje se ona sigurnost koju su vjernici očitovali u trenutku njegova pastirskoga služenja, njegova izvrgavanja sramoti, njegova sužanjstva i preminuća. Vjernička je to sigurnost, osjećaj za svetost koju Crkva živi kao svoj dodir i blizinu s Bogom što ne vara. Vjernički se puk nije dao zavarati tada niti ga se danas može prevariti. Iz dana u dan događaji potvrđuju da promicatelji neistine pokazuju svoje pravo lice i da laž nema trajnost. To narod osjeća, a taj se osjećaj može istančati ako se pročišćuje molitvom, žrtvom iz ljubavi i iskrenim traženjem istine. Sigurni smo da će Stepinčeva čista žrtva biti za dobro i na spasenje i onih koji ga ozloglašuju i koji pokušavaju održati laži u javnosti da bi stekli ili čuvali neki zemaljski probitak".

Vjernicima, a posebno mladima, kardinal Bozanić ukazao je na činjenicu da je današnjem vremenu više od svega potrebna nada. „U hrvatskom društvu mi, kršćani, trebamo buditi pouzdanje, širiti pozitivno ozračje i samopoštovanje. Kao kršćani nikada ne smijemo izgubiti iz vida konačni cilj koji daje smisao i vrijednost životu te nudi sigurno i duboko nadahnuće za svakodnevno zalaganje u preobrazbi naše stvarnosti". Kardinal Bozanić podsjetio je i na nedavnu zahvalu Bogu za dvadeset i pet godina međunarodnoga priznanja naše hrvatske države. „Ako se dublje promotri, do osamostaljenja hrvatske države vodile su vrednote koje su lako povezive s blaženim Alojzijem, vrednote zajedništva, vjernosti, pouzdanja u Boga, nesebičnosti, žrtve. Dodajmo tomu da je blaženi Alojzije i u vrijeme komunističkoga totalitarnoga sužanjstva bio glas nade i znak slobode. Njegov je lik povezivao hrvatske ljude u domovini i u iseljeništvu,

one koji su prognani i one koji su se u Hrvatskoj zalagali za slobodu čuvajući hrvatski vjerski, nacionalni i kulturalni identitet. Blaženi Alojzije bio je nadahnuće starijima da izdrže, a mladima da ne odustaju, nego da se s novim oduševljenjem zalažu za dobro svojih bližnjih u obnavljanju društva. Hrvatski su mu se branitelji često molili za zagovor; supružnicima je bio nadahnuće za življenje njihove vjernosti; nepravedno osuđenima, zlostavljanima i odbačenima utjeha u njihovim kušnjama. Blaženi Alojzije svojim svjedočanstvom brojnim sjemeništarima, bogoslovima, svećenicima, redovnicima i redovnicama, biskupima, bio je poticaj za odgovor na Božji poziv, a ujedno je diljem svijeta prepoznat kao vjerni pastir i mučenik iz Hrvatske. U zatvorenosti totalitarističkih režima on je bio u žarištu mnogih institucija i medija u svijetu. On je bio odškrinut prostor suprotstavljanja nepravdi i nasilju protiv ljudskoga dostojanstva".

Homiliju je kardinal zaključio riječima: „Baštinici smo Stepinčeva dara i plodova koji su nikli iz tog dara. Na mnogim su mjestima niknule mladice i pupoljci. Ne smijemo ih prepustiti hladnoći i nemaru. A nama, Crkvi je povjereno obrazloženje nade. Zato mi je drago da to obrazloženje nade večeras tako jasno očitujemo. Gospodine, ne dopusti da se ikada postidimo. U ovoj svetoj misi zahvaljujemo i molimo za troje: za čistu savjest, za nadu i za blagoslov. Time zrači svetost blaženoga Alojzija Stepinca. Blaženi Alojzije, u zajedništvu s Presvetom Bogorodicom Marijom i svim svecima u nebu, moli za nas i za domovinu nam Hrvatsku".

Nakon popričesne molitve, kardinal Bozanić je na grobu bl. Alojzija Stepinca izmolio molitvu za njegovo što skorije proglašenje svetim. Euharistijsko slavlje uvećao je Zbor zagrebačkih bogoslova i Koralisti zagrebačke katedrale pod ravnanjem mo Miroslava Martinjaka.

Stepinčevo u Šibenskoj biskupiji

Šibenik, 10.2.2017. (IKA) - Stepinčevo u Šibenskoj biskupiji proslavljeno je u petak 10. veljače u župi blaženog Alojzija Stepinca - Srima. Svečano misno slavlje predvodio je šibenski biskup Tomislav Rogić uz kojeg su koncelebrirali među dvadesetak svećenika župnik domaćin don Anto Pavlović, generalni vikar Šibenske biskupije mons. Marinko Mlakić, te umirovljeni biskup Ante Ivas. Na misnom slavlju uz domaće vjernike sudjelovao je i velik broj štovatelja blaženog Alojzija Stepinca iz Šibenika i Vodica.

Biskup Rogić u homiliji predstavio je u kratkim crtama životopis bl. Alojzija Stepinca. "U najtežim trenucima lepoglavskog zatvora i kasnije bolovanja u kućnom pritvoru njegov duh nije bio nikada zaražen mržnjom koja se nadvila nad njega. Bog mu je dao snagu vjere da se mogao svakodnevno moliti za svoje neprijatelje", poručio je šibenski biskup.

Vjernike je pozvao da se utječu zagovoru blaženog Stepinca. "Neka nam isprou milost da budemo svjedoci u ovome vremenu, da da sve svoje pouzdanje gradimo u Gospodinu i da nam Bog podari jednaku snagu vjere da mogemo moliti za naše neprijatelje, kako bi u našoj Domovini porasla sloga i briga za opće dobro svih ljudi".

Rasprave o blaženom Alojziju Stepincu ni danas ne prestaju, kazao je biskup Rogić. Kao da priča o njemu nije završena. Prisjetio se fra Bonaventure Dude koji je jednom prilikom kazao kako ga je strah da će Hrvati zaboraviti Stepinca onog časa kad bude proglašen blaženim. "Možda se sve ovih posljednjih godina oko proglašenja svetim kardinala Stepinca i događa, da ga ne bi olako zaboravili. Da nam još više zasvijetli njegov primjer, da mu se još više utječemo u zagovor i da svoje savjesti izgrađujemo na

temeljima evanđelja kao što je Stepinac činio".

U nastavku homilije biskup Rogić naglasio je kako blaženi Stepinac i danas pokazuje kako se živi i umire, te kako se prašta neprijateljima i to u trenucima muke umiranja. "Blaženi kardinal Alojzije Stepinac imao je snagu vjere i spremnost na žrtvu zato što je bio neraskidivo povezan s Bogom u molitvi i predanju, u prihvaćanju Božje volje. U tome nekako gledam najveću Stepinčevu poruku vjernicima današnjice u našoj Domovini. Sve blaženikove kreposti izrastale su iz te povezanosti s Bogom".

"Blaženi Stepinac i danas poručuje: čvrsto stojte u Gospodinu, samo na tom temelju možete graditi vedriju budućnost za svoju djecu, sretne dane svoje i konačnu blaženu vječnost. Neka nas prati Stepinčev zagovor da i mi u tome uspijemo, da se kroz svakodnevnu osobnu molitvu, molitvu u obitelji, nedjeljnu misu, svako plemenito djelo i strpljivo podnesenu nepravdu čvrsto oslonimo na Boga i budemo mu svjedoci. Samo ćemo tako zauvijek živjeti radost što nam je Bog donosi", zaključio je homiliju biskup Rogić.

Na kraju misnog slavlja župnik Srime don Anto Pavlović uputio je nekoliko prigodnih riječi, a biskup Ivas izrecitirao je zatim stihove posvećene bl. Stepincu. Nakon slavlja vjernici su štovanje prema blaženom Alojziju Stepincu iskazali poljupcem moćnika koji sadrži njegove ovozeme ostatke. Prvi je to učinio biskup Rogić, pa biskup Ivas i svećenici, a naposljetku i brojni vjernici.

Stepinčevo u Karmelu u Mariji Bistrici

Marija Bistrica, 10.2.2017. (IKA) - „Draga katolička omladino, katoličke žene i muševci, više nego ikad potrebni su danas čovječanstvu heroji Kristove ljubavi da sagrađe što je porušeno u ljudskim dušama, da izliječe što je bolesno, da zaviju što je ranjeno, da svezu što je slomljeno, da utješe što je žalosno, da obrišu suze onima što plaču, a tih je mnogo, neizmerno mnogo danas po čitavom svijetu. Budite vi glasnici te divne kršćanske ljubavi! Ona će vam biti svjedočanstvo pred Bogom i najbolja legitimacija pred svakim pravim čovjekom, najbolji plan i program, ne samo za ovu godinu, nego i za čitav život", te riječi bl. kardinala Alojzija Stepinca, izgovorene 1941. godine, naveo je u propovijedi don Pejo Orkić, provincijal Hrvatske salezijanske provincije, predvođeni misno slavje na Stepinčevo, 10. veljače, u samostanskoj crkvi Karmela u Mariji Bistrici posvećenog blaženiku. Don Pejo istaknuo je svježinu i aktualnost Stepinčevih riječi danas, kada osjećamo želju biti Kristovi, ali se tako lako udaljimo od njega. Predstavio je Stepinca kao vizionara i proroka koji potiče i ohrabruje hrvatski narod na vjernost Bogu i Crkvi te pozvao sve okupljene na molitvu za duhovnu obnovu našega naroda koja je sad najpotrebnija. Podsjetio je i sestre karmelićanke da im je upravo tu zadaću dao kardinal Stepinac kada ih je doveo u Hrvatsku, da učine što mogu, milošću Božjom, „da se hrvatski narod potpuno preporodi u Kristu".

Salezijanski provincijal osobito je sestrama preporučio molitvu za svećenike da budu Kristovi poput bl. Alojzija, da se bore za Istinu i za čovjeka. Zahvalni Bogu za dar svjedočanstva i mučeništva bl. Alojzija Stepinca možemo biti sigurni da to pšenično zrno, koje je palo u zemlju, živi i donosi plodove, rekao je don Pejo. Osnaženi tim primjerom i mi možemo postajati sve vjerniji Kristu i odaniji Majci Božjoj kako je to želio blaženik za sav naš narod. Snaga za to, podsjetio je don Pejo, nalazi se u nama, u našim savjestima, u našoj kršćanskoj dobroti, koja ima svoj izvor u Bogu. Važno je ne bojati se, usuditi se graditi jedinstvo i ne prestajati jedni drugima biti siguran oslonac u istini, istaknuo

je propovjednik. U molitvi za proglašenje svetim našega blaženika imajmo povjerenja da se „pohodi Svevišnjega događaju uvijek u pravi trenutak", rekao je don Pejo.

Po završetku misnog slavlja u kojem su suslavili vlč. Domagoj Matošević, domaći župnik i rektor Svetišta Majke Božje Bistričke, i vlč. Antun Motočić, redoviti misnik u Karmelu, blagoslovljeni su bomboni u čast bl. Alojzija Stepinca koji ih je rado i obilno dijelio djeci. U sjećanje na tu očinsku kardinalovu gestu već se nekoliko godina u bistričkom Karmelu toga dana blagoslivljaju bomboni na radost vjernika.

Na misama u trodnevnoj pripravi za svetkovinu propovijedao je vlč. Antun Motočić, koji je predstavio Stepinca kroz njegov odnos prema Bogu i Crkvi, prema samom sebi i prema drugom čovjeku. „On je sebe smatrao oruđem u Božjoj ruci za spasenje ljudi i u tome je ustrajao do kraja života", rekao je vlč. Motočić.

Misa na Stepinčevo u Dubrovniku

Dubrovnik, 10.2.2017. (IKA) - Na spomendan bl. Alojzija Stepinca, 10. veljače, dubrovački biskup Mate Uzinić predvodio je misu u dubrovačkoj katedrali. Kako se ovaj vikend biskup nalazi u kanonskom pohodu katedralnoj župi Gospe Velike, misa je imala i to dodatno ozračje, posebice kroz podjelu sakramenta bolesničkog pomazanja bolesnim župljanima te župe.

Bolest bl. Alojzija Stepinca biskup je povezao s Danom bolesnika te izdvojio neke blaženikove misli o otapanju čovjekova srca nadahnute slikama iz prirode: „I dok god opet Kristova ljubav ne obasja naša srca i ludost je pomisliti na bolje dane čovječanstva, ludost je vjerovati u boljeg čovjeka." Nadbiskup Stepinac govorio je to u ozračju II. svjetskog rata i nacističkih zločina, objasnio je biskup kontekst i dodao: „Optužuje ga se da je bio na njihovoj strani, a bio je jedini koji se u onom vremenu iskreno i otvoreno usuđivao dignuti glas."

Biskup Uzinić potaknuo je vjernike da dopuste Kristu da otopi led njihovih srdaca, što čine sakramenti, da bi onda postajali bolji ljudi i da bi nastajalo novo čovječanstvo. Propovijed je zaključio Stepinčevim riječima: „Neka sveta milost Njegova učini da i u našim srcima usplamti sveta vatra ljubavi prema bližnjemu našem. Prema svakom koji trpi. Bez obzira kako se zvao. Da kraljevstvo Kristovo bude što se i nas tiče Regnum caritatis, Kraljevstvo ljubavi."

U homiliji je biskup Uzinić također protumačio misna čitanja, te istaknuo neke misli uz 25. svjetski dan bolesnika.

Na jedno od temeljnih pitanja odakle i zašto patnja i smrt Knjiga Postanka odgovara da su patnja, bol i smrti uzrokovani grijehom, objasnio je biskup. Bog je sve što je stvorio – stvorio dobro, prvi ljudi su živjeli sretno, nije bilo ni stida jer nije bilo pokvarenosti na svijetu i to je funkcioniralo. Đavao, u pročitanoj ulomku predstavljen kao zmija, a koji je bio stvoren kao dobar i koji se u svojoj slobodi pobunio protiv Boga, bio je zavidan čovjeku na njegovoj sreći. Zato se umiješao u situaciju ljudi u zemaljskom raju te je čovjek prihvatio njegovu ponudu i sve se počelo mijenjati. Ljudima su se otvorile oči odnosno počeli su, nakon učinjenog grijeha, razumijevati razliku između dobra i zla. Dok grijeh nisu učinili nisu znali tu razliku. Posljedica je bila i to da su se sada počeli skrivati pred Bogom, a to ranije nisu činili. Sve se mijenja i to je odgovor biblijskog pisaca na temeljna pitanja, kazao je dubrovački biskup.

Istaknuo kako je Isus onaj koji može zacijeliti rane, te dodao da Isus nije došao samo svom narodu nego i drugima. Došao im je na nov način koji će omogućiti i drugim narodima da

postanu pripadnici Isusova naroda, a to je krštenje. U obred krštenja ušao je i obred „Effatha“ koji se spominje u pročitanoj evanđeoskoj ulomku o gluhom mucavcu, rekao je biskup. Naglasio je kako se grijeh dogodio u onom trenutku kada su ljudi postali gluhi za Boga i postali oni koji slušaju Sotonu koji ih zaglušuje da bi što manje čuli Boga. Biskup je također skrenuo pozornost da je problem današnjih kršćana možda više „mucanje“ u navještanju Božje riječi nego što je to problem slušanja Božje Riječi.

Krštenjem i uključenjem u Isusov novi narod nije nestala patnja, bolest i smrt, nisu nestale posljedice grijeha, ali u njima nismo sami, Isus je s nama i uz nas, nastavio je biskup Uzinić. Isus nam je dao sredstava da se s tim možemo nositi, a jedno od tih sredstava je sakrament bolesničkog pomazanja. U tom sakramentu kao crkvena zajednica molimo za tjelesno i duhovno zdravlje potrebnih. „Molimo za našu braću da budu oslobođena od gluhoće, da mogu čuti Boga i njegovu volju. Tu gluhoću napasnik stalno, osobito u suočavanju s bolešću, želi nametnuti čovjeku govoreći mu da taj njegov Bog koji kaže da ga voli zapravo ne voli jer mu je dao bolest i dao mu da se muči“, kazao je dubrovački biskup.

Govoreći o blagdanu Gospe Lurdske, biskup je naglasio važnost suočavanja s vlastitom bolešću i patnjom. Lurd je posebno mjesto za bolesnike gdje mnogi, u ozračju Marijine blizine, ozdravljaju ako ne fizički onda u duhu i lakše se nose s bolešću, a to se može dogoditi i u sakramentu bolesničkog pomazanja. Biskup je iz poruke pape Franje za 25. svjetski dan bolesnika izdvojio misao o čuvanju ljudskoga dostojanstva bolesnika. Pritom je potaknuo na razmišljanje što bolesni mogu dati zdravima i obratno te na razmišljanje o zahvalnosti i zadivljenosti veličanstvenim Božjim djelima.

Sakrament bolesničkog pomazanja, koji je primilo sedam osoba, u dubrovačkoj katedrali slavljen je u ozračju Svjetskog dana bolesnika i blagdana Gospe Lurdske te kako bi se razbile predrasude da se taj sakrament dijeli samo umirućima što ne odgovara crkvenom učenju. Pjevanje je predvodio zbor mladih pod vodstvom vjeroučiteljice Željane Lučić.

S biskupom su u katedrali bili župnik dr. don Stanko Lasić, župni kapelan don Marin Lučić, ispovjednik don Ivan Penava, sakristanka s. Veronika Dunatov te vjernici laici angažirani u pastoralu katedralne župe. Na kraju mise štovatelji bl. Alojzija Stepinca iskazali su štovanje njegovim moćima.

Stepinčevo u krčkoj katedrali

Krk, 10.2.2017. (IKA) - U krčkoj katedrali svečano je obilježen spomendan bl. Alojzija Stepinca. Euharistijskom slavlju prethodila je projekcija dokumentarnog filma „Moja je savjest čista“, koji je približio osobu i život toga blaženika sve do njegovih uzničkih i mučeničkih godina koje su rezultirale njegovom smrću, a na koje je bio osuđen zbog nepopustljive obrane Katoličke Crkve, vjere i svoga hrvatskog naroda.

Usljedilo je euharistijsko slavlje koje je, uz dvanaesticu svećenika i redovnika, predvodio krčki biskup Ivica Petanjak. Potaknut mučeničkim životom bl. Alojzija, pojasnio je pravi smisao žrtve, mučeništva i smrti onih koji žive oslonjeni na Krista.

Mučenik je najdosljedniji Kristov učenik i sljedbenik i njegova vjernost Kristu do polaganja vlastitog života, življenja po Isusovoj riječi: „Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje“ (Iv 15,13), sama ga po sebi kanonizira. Mučenik nasljeđuje Krista

vjerujući da smrt nije poraz već kruna svega života, njegova proslava. Krist je svoju smrt i proslavu usporedio s nečim, za nas toliko malenim i beznačajnim, sa zrncom pšenice koje mora biti bačeno u zemlju i mora umrijeti, ako želi ploda donijeti. Smisao svakog života je donijeti plod. Nije naglasak na podnesenoj žrtvi nego na životu koji iz te žrtve proizlazi. Novi plod koji nastaje ne nastaje sam iz sebe nego je plod transformacije onog sjemena koje je u zemlji umrlo i višestruko dalo novi život.

Teško nam je razumjeti, rekao je biskup, kako križ može u sebi nositi klicu života. Očito da ta klica nije u prikovanosti, ni u drvetu, ni u smrti, nego u ljubavi kojom se umire za druge. Ovdje nasuprot smrti ne stoji život, nego ljubav iz koje proizlazi život.

Od blaženog Alojzija Stepinca učimo kako ostati na visini kao Isusov nasljedovatelj i onda kad treba nevin trpjeti. Možda nigdje nismo toliko ranjivi i toliko slabi i nikada naša vjera nije u tolikoj kušnji kao u trenucima nepravde. Kad se laž nameće kao istina, kad tama želi biti svjetlost, kad ti se onemogućuje da stvarne činjenice govore i opravdavaju. I u tim trenucima, kao što se vidi u primjeru Isusa ali i Alojzija Stepinca, dolazi do potpune napuštenosti od ljudi, od onih kojima si činio dobro, kojima si pomagao i za koje si se žrtvovao. Upravo je ta ostavljenost često izvorom najveće patnje. Isusov učenik mora s time računati, na to se mora pripremati i spreman dočekati takav trenutak, ako ga zadesi. I zato mučenici nisu tu da im se divimo, nego da ih nasljeđujemo na isti način na koji su oni nasljeđovali Krista.

Isus Krist za sva vremena ostaje put kojim se ide. On ga je trasirao i mi ne možemo postaviti drugog puta, ako želimo da i naš život bude plodonosan. Da se i naša svakodnevna žrtva preobrazuje u nove živote koji iz nas trebaju izrasti. Treba se u Isusa Krista pouzdati, a on u svako vrijeme daje onu snagu koja je potrebna i koja je spasonosna. Samo treba uz njega uvijek čvrsto prijanjati, rekao je biskup Petanjak u propovijedi.

Na kraju mise izmolila se molitva u čast blaženog Alojzija, a zatim je omogućeno svima da pristupe relikvijama blaženika, časteći ih i moleći za zagovor.

Otkriveno spomen obilježje o. Vjenceslavu Mihetecu

Zagreb, 11.2.2017. (IKA) – Na blagdan Gospe Lurdske, u subotu 11. veljače, na IX. bukovačkom ogranku ispred vratrogasnog doma DVD-a Bukovac u Zagrebu svečano je otkriveno je i blagoslovljeno spomen obilježje domaćem sinu o. Vjenceslavu od Majke Božje Remetske Mihetecu, OCD.

Spomen obilježje postavljeno na poticaj građana o drugoj obljetnici smrti o. Vjenceslava. Sam spomenik otkrili su nećaci o. Vjenceslava, a blagoslovio provincijal Hrvatske karmelske provincije sv. Oca Josipa o. Srećko Rimac. U toj prigodi o. Rimac citirao je prof. Ivana Goluba koji je napisao: „Bog je stvorio čovjeka od zemlje gdje je rođen“. Prigodne govore o životu i djelu o. Miheteca izrekli su Željko Rusan, prijatelj obitelji Mihetec, Stanko Gačić, predsjednik Gradske četvrti Maksimir, te predsjednik Gradske skupštine Grada Zagreba Andrija Mikulić, zagrebački gradonačelnik Milan Bandić i remetski župnik o. Antonio Čirko.

Svečanost su svojim nastupom uveličali KUD Bukovac, KUD Frankopan, HPD – Podgorac i župni zbor remetske župe.

Misa u Neuropsihijatrijskoj bolnici u Popovači

Popovača, 11.2.2017. (IKA) - U povodu 25. svjetskog dana bolesnika i blagdana Gospe Lurdske, u subotu 11. veljače u kapeli Sv. obitelji u Neuropsihijatrijskoj bolnici „Dr. Ivan Barbot“ u Popovači proslavljena je misa za bolesnike i medicinsko osoblje bolnice. Misu je predvodio sisački biskup Vlado Košić u zajedništvu s povjerenikom za pastoral starijih i bolesnih vlč. Sašom Jozićem i domaćim župnikom iz Popovače vlč. Matom Draganovićem koji je na početku i pozdravio sve okupljene. U homiliji biskup je podsjetio na događaj od prije 160 godina kada se u Lurdu sv. Bernardici ukazala Marija. „Kada je Bernardica pitala Gospu kako joj je ime, ona je odgovorila: 'Ja sam Bezgrešno Začeće'. Ta Marija koja je bila bezgrešno začeta, imala je u Lurdu nekoliko poruka za čitav svijet. Kao prvo, ona je molila Bernardicu da se moli za grešnike i za obraćenje, a to je zapravo i Marijina poruka gdje se god ukaže ljudima i gdje ljudi dožive susret s Bogom preko Marije“, poručio je biskup. U nastavku biskup se osvrnuo na pročitano Božju Riječ i poruku pape Franje za ovogodišnji Dan bolesnika. „Papa je za naziv ovogodišnje poruke uzeo rečenicu iz Evanđelja koje smo čuli 'Zadivljenost Božjim djelima: Velika mi djela učini Svesilni'. Marija je to ispjevala, tu pjesmu Veliča, pred Elizabetom kad je došla k njoj u Gorje jer joj je objavljeno da je i njezina rođakinja u šestom mjesecu trudnoće. Ona se tamo zadržala tri mjeseca da pomogne Elizabeti na porodu. Upravo je tu Marija pokazala svoju brigu za druge. Znamo kako su Isusu dolazili mnogi bolesni, govoreći mu: 'Isuse, smiluj mi se', a On je činio čuda i ljudi su se mijenjali, dobili su snagu da se bore s problemima i pobjeđuju. Isus im je davao novu nadu. To čudo i novi početak je moguć u svakom životu, i u vašem, i to su ta velika djela koja nam čini Gospodin“, zaključio je biskup ohrabrivši okupljene.

Misu su animirali članovi župnog zbora iz Popovače, a uz bolesnike i zdravstveno osoblje prisustvovala joj je i ravnateljica bolnice prim. dr. Marina Kovač. Na kraju mise na dobroj suradnji, u brizi za bolesne, ravnateljici Kovač i svom osoblju zahvalio je povjerenik vlč. Jozić.

Požeška biskupija donirala medicinski aparat

Požega, 11.2.2017. (IKA) - Na blagdan Gospe Lurdske, 11. veljače, ujedno Svjetski dan bolesnika, požeški biskup Antun Škvorčević nakon mise u Općoj županijskoj bolnici u Požegi predvodio je na odjelu radiologije svečanost blagoslova medicinskog aparata „Udarni val“ što ga je Požeška biskupija darovala istoj bolnici. U prisutnosti ravnatelja Bolnice dr. Željka Glavića i njegovih suradnika te drugoga medicinskog osoblja i bolesnika, biskup je podsjetio da biskupija povremenim donacijama Bolnici nastoji posvjedočiti svoju osjetljivost i solidarnost s bolesnima te zahvalnost onima koji im služe. Izrazio je radost što na taj način pridonosi poboljšanju medicinskih usluga i širi u društvu svijest o mogućnostima koje se ostvaruju kad mislimo na one koji trebaju našu pomoć.

Potom je dr. Dejan Mišćević, voditelj odjela za fizikalnu medicinu, predstavio aparat „Udarni val“ i njegovo značenje za fizijatrijsko liječenje bolesnika u požeškoj bolnici. U kratkim je crtama protumačio princip njegova rada i njegovu funkciju u smanjivanju boli i poticanju boljeg zacjeljivanja tkiva. Biskup je zatim zazvao Božji blagoslov na donirani aparat, na one koji će njime rukovati i na one koji će se pomoću njega liječiti. Ravnatelj Bolnice dr. Glavić zajedno s voditeljem fizijatrije dr. Mišćević zahvalio je biskupu na daru koji požešku Bolnicu smješta na drugo mjesto u regiji po mogućnostima liječenja novim aparatom.

Gospa Lurdska proslavljena u Slavonskome Brodu

Nadbiskup Đuro Hranić ohrabrio mlade da se i pored oskudnih sredstava ne boje ući u bračno zajedništvo, da ih njihova ljubav, ljubav koju ne može ugroziti nikakva materijalna oskudica, hrabri na odvažnost

Slavonski Brod, 11.2.2017. (IKA) - Pod geslom „Usliši nas, o Majčice, ne odbij svoje dječice!“ proslavljen je u subotu 11. veljače u franjevačkoj crkvi Presvetog Trojstva u Slavonskom Brodu blagdan Gospe Lurdske, koji se u toj crkvi slavi od 1892. kada je donesen i blagoslovljen kip Bogorodice.

U prepunoj crkvi središnje večernje slavlje predvodio je đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić. Uz domaćeg gvardijana fra Franju Jurinca suslavili su slavonskobrodski dekan Ivan Lenić i dvadesetak domaćih i svećenika iz Bosanske Posavine.

Osvrćući se na evanđeoski odlomak u Kani Galilejskoj, nadbiskup je ustvrdio kako je Marija ponukana svojom tankočutnošću i plemenitošću zamijetila neimaštinu mladoga bračnog para i intervenirala kod svoga Sina da ne dođe do neugodne situacije na njihovoj svadbi. Ustvrdio je kako tekst o Kani Galilejskoj možemo čitati i u svjetlu dvojbi tolikih mladih ljudi našega vremena, koji ne stupaju u brak jer ih materijalna situacija obeshraruje. Ohrabrio je mlade da se i pored oskudnih sredstava ne boje ući u bračno zajedništvo, da ih njihova ljubav, ljubav koju ne može ugroziti nikakva materijalna oskudica, hrabri na odvažnost.

„Ako ovo što je primjetila Marija, 'vina nemaju' simbolizira nešto drugo, ako se odnosi na nedostatak vina međusobne ljubavi i povjerenja, poštovanja i uvažavanja samih zaručnika, onda je slučaj puno ozbiljniji. No, Marija uvijek primjećuje stvarno stanje potrebe. Ona u sebi živi iskustvo nutarnje tišine, odnosno sposobnost otvorenosti, slušanja i poslušanja Riječi Božjoj i zato uspijeva prva primijetiti ono što se ne vidi na prvi mah. I ona uvijek majčinski intervenira i zagovara Božju pomoć i milost. Iz iskustava slušanja i susreta s Božjom Riječi ona je sposobna učiti, čuti i slušati naše potrebe, intervenirati kod Isusa“, rekao je nadbiskup.

Svjestan da mnogi traže izlaz svojih problema na pogrešnim mjestima, ustvrdio je da sve poteškoće možemo prevladati ako smo otvoreni Riječi Božjoj, ako poput poslužitelja u Kani Galilejskoj i mi budemo spremni poslušati Marijin savjet: „Sve što vam kaže moj Sin – učinite, poslušajte, prihvatite i slijedite njegovu riječ“. Posvjestivši veličinu i svetost sakramenta braka ustvrdio je da je poslije smrti rastava braka doista najveća tragedija u životu te pozvao vjernike da se utječu Nebeskoj Majci, koja je zajedno sa svojim Sinom s nama u svim poteškoćama.

Na kraju mise slijedila je procesija uz rijeku Savu u kojoj su Gospin kip prvi puta nosili članovi FAB-a iz Slavonskog Broda. Mnogobrojni su vjernici hodočastili u baroknu franjevačku crkvu na devetnicu koju su ove godine predvodili: prvoga dana, na blagdan Svijećnice, domaći župnik i dekan Ivan Lenić, drugoga dana, na blagdan sv. Blaža, plehanski gvardijan fra Anto Tomas. U ostale dane misna slavlja predvodili su župni vikar župe Gospe Brze Pomoći Krešimir Čutura, mr. Josip Vrančić, Davorin Anđić, župnik u Brodskom Varošu, Mato Knežević, župnik i dekan u Garčinu, Antun Farkaš, župnik u Rušćici, Ivan Lovrić, župni vikar župe Duha Svetoga. Posljednji dan devetnice misno slavlje na blagdan bl. Alojzija Stepince predevodio je mons. Stjepan Belobrajdić, umirovljeni župnik.

Blagdan Gospe Lurdske u Salima

Svečano misno slavlje predvodio je nadbiskup Ivan Devčić

Sali, 11.2.2017. (IKA) - „Učeći Bernardicu da treba svakodnevno moliti, doziva nam se u svijest važnost molitve u dnevnom životu. Otkrivajući Bernardici da joj je ime Bezgrešno Začeće, kako ju je Pio IX. netom službeno bio nazvao, poziva nas da s vjerom prihvaćamo sve što Papa i vrhovno crkveno učiteljstvo naučavaju o stvarima vjere i morala. U tom smislu, lurdska ukazanja trebamo shvatiti kao višestruku Marijinu intervenciju kojom je ona htjela ne samo ondašnje kršćane, nego i nas danas potaknuti na dosljedno življenje vjere, bez mlakosti i površnosti, poroka kojima su vjernici u svakom vremenu i na svakom mjestu iskušavani“, poručio je riječki nadbiskup Ivan Devčić u propovijedi koncelebriranog misnog slavlja koje je na blagdan Gospe Lurdske, 11. veljače, predvodio u župnoj crkvi Uznesenja BDM u Salima na Dugom otoku. U osamnaest lurdskih ukazanja od 11. veljače do 16. srpnja 1858. g., Gospa je potaknula Bernardicu da se moli za obraćenje grešnika. Za crkveno priznanje autentičnosti Bernardičinih viđenja odlučujuće je bilo šesnaesto ukazanje kad joj je Gospa, na njenu molbu, objavila svoje ime rekavši: 'Ja sam Bezgrešno Začeće'. „Četiri godine ranije papa Pio IX. proglasio je dogmu o Marijinu bezgrešnom začeću, ali Bernardica to nije mogla znati, jer u ono vrijeme vijest o tome još nije bila stigla u tako udaljen i zabačen kraj. Stoga su crkveni istražitelji zaključili da je te riječi Bernardica mogla čuti samo od Gospe, što je značilo da joj se ona stvarno ukazuje“, rekao je mons. Devčić. Protumačio je i poruke Gospinih riječi i znakova koja je učinila ukazujući se Bernardici. Izvor vode upućuje na krštenje koje nam je omogućila Marija rodivši Isusa, koji je izvor žive vode, skriven, dok nam ga ona nije, na Božji poziv, otkrila i otvorila. Njen poziv da molimo za grešnike znači poticaj na obraćenje koje nam Gospodin daje u sakramentu ispovijedi. Tjelesna i duhovna ozdravljenja služe da nas učvrste u vjeri kako je Krist naše uskrsnuće i život i da ga trebamo nasljedovati u brizi za bolesnu i siromašnu braću i sestre, rekao je mons. Devčić. „U Lurdu takvo nasljedovanje čini to svetište posebnim, jer se tu mnogi poput Krista predaju i posvećuju bolesnoj braći i sestrama. U svezi s time netko je napisao: 'Radosno prihvaćanje trpljenja od strane oboljelih zajedno s Kristom, zadivljujuća privrženost tolikih mladih siromasima i onima koji trpe, ozračje neprekidne intenzivne molitve razumljivi su u Lurdu samo u svjetlu mise koja je u Marijinoj citadeli uvijek na prvom mjestu'", istaknuo je riječki nadbiskup.

Blagdan Gospe Lurdske se svečano slavi u marijanskoj saljskoj glagoljaškoj župi, u čijoj je župnoj crkvi i oltar bratovštine Gospe Lurdske s kipom Gospe Lurdske. Ovogodišnji blagdan je bio osobito svečan, jer je nadbiskup Devčić za vrijeme mise blagoslovio treće zvono za zvonik saljske župne crkve Uznesenja BDM. Naime, u Rijeci živi Ante Maras, Saljanin rodom koji je svojoj rodnoj župi darovao novo zvono visoko 85 cm, promjera 80 cm, teško 305 kg, ton zvana La. Na zvonu su likovi BDM, sv. Vida, sv. Antuna Padovanskog, hrvatski grb, natpis 'Veliča duša moja Gospodina... Jer velika mi djela učini Svesilni, sveto je ime njegov' i natpis 'Na spomen i zahvalnost roditeljima i mojoj obitelji i u čast i slavu Vele Gospe u Salima, u 70-oj godini života poklanja Ante Maras Spunza, 2017. g.'. Svečanost blagoslova zvana kao dar župljanima organizirala je saljska bratovština Gospe Lurdske.

U misi su suslavili i saljski župnik Dario Matak, mons. Josip Lenkić, generalni vikar zadarske nadbiskupije i svećenici Dugootočkog dekanata.

„Brat Ivan Bonifacije Pavletić, mladi svjedok Evanđelja“

Knjiga mr. Ivana Grbešića predstavljena u Kutini

Kutina, 11.2.2017. (IKA) - Svetkovina Gospe Lurdske i Svjetski dan bolesnika svečano su obilježeni u subotu 11. veljače u Kutini. Večernje misno slavlje u župnoj crkvi BDM Snježne u Kutini predvodio je o. Mariano Passerini iz Družbe sinova Bezgrešne, a potom je u župnoj vjeronaučnoj dvorani predstavljena knjiga „Brat Ivan Bonifacije Pavletić, mladi svjedok Evanđelja“ autora mr. Ivana Grbešića, svećenika Sisačke biskupije, već šest godina duhovnika Međubiskupijskoga sjemeništa u Zagrebu. Kao što je poznato Bonifacije, onedavno sluga Božji, u Družbi kojoj je redovnički pripadao, bio je vjerni štovatelj Marije, u skrbi za nemoćne i između ostalih dužnosti i do savršenosti brat bolničar. Preminuo je u 33. godini života. Njegove vrline osobito potrebne današnjici, na stranicama spomenute knjige „oživio je“ vlč. Grbešić. Predstavlanje su otvorili mladi, župni zbor Madonna Nives hodočasničkom himnom posvećenom mladom svjedoku Evanđelja Ivanu Bonifaciju Pavletiću.

Mladi duhovnik vlč. Grbešić u knjizi je osobito istaknuo Bonifacijevu odgojnu ulogu kada je ovaj bio odgojitelj i učitelj novaka u Saronnu. Knjiga je autorov magistarski rad, obranjen na Papinskome sveučilištu Gregoriana u Rimu 2011. godine. Prva je to knjiga koju je o Bonifaciju napisao jedan Hrvat i to u originalu na talijanskom s vlastitim prijevodom na hrvatski jezik. Dvojezično tiskano djelo (220 str.) izašlo je u 120. obljetnici smrti sluge Božjega brata Bonifacija Pavletića. U svakom slučaju izniman je prinos u promicanju mladog postolara iz maloga moslavačkog sela Zbjegovače za proglašenje blaženim. Autor Grbešić posebno je istaknuo zanimanje mentora, kao i komisije pred kojom je branio rad. Za radnju o životu toga redovnika, kako je rekao, između više prijedloga po Gospodinovu pozivu, ali i logično i kao svećenik Sisačke biskupije, želio je ostaviti trag o krepосnim vrijednostima koje uz Bonifacijev život svijet treba upoznati. Knjigu je oblikovao s tri noseća poglavlja: Traženje: od pašnjaka do velikih gradova; Otkriće: redovnički život i Ispunjenje i izazov. Dragocjena je i kronologija (dodatak knjizi) o Bonifaciju do njegove smrti, ali i promicanju njegova djela poslije nje sve do današnjih dana, a kojemu je osobito pridonijela s. Mirjam Kuštreba. Knjigu je objavila nakladnička kuća Spiritus movens iz Kutine. O projektu izdavanja brinula je Družba sinova Bezgrešne, a osobito vrijednu potporu dala Sisačka biskupija. U ime nje predgovor čitateljima uputio je sisački biskup Vlado Košić. Uz zahvalu autoru, osobito ističe: „Radost bi bila potpuna da nam beatifikacija brata Bonifacija trajno očuva trag njegove svetosti u Crkvi i Domovini, napose u našoj Sisačkoj biskupiji, te u njegovoj Družbi koja je prije nekoliko godina Bonifacijevim tragom stigla u Kutinu. Neka i nama ova knjiga pomogne u traženju i ostvarenju Božje volje“.

Uz brojne sudionike te župnika župe BDM Snježne preč. Dragutina Papića, predstavljajući su nazočili i kutinski zamjenici gradonačelnika Damir Petradić i Josip Marić, a osobito radosno pozdravljena su i četiri sjemeništarca Međubiskupijskoga sjemeništa u Zagrebu.

Predstavljen Zbornik radova u povodu 200. obljetnice utemeljenja remetske župe i knjiga „Hrabro naprijed, dobri i dragi ljudi“

Zagreb, 12.2.2017. (IKA) – O drugoj obljetnici smrti o. Vjenceslava Miheteca u nedjelju 12. veljače u svetištu Majke Božje Remetske u Remetama predstavljene su dvije nove knjige „Karmelskih izdanja“. Riječ je o Zborniku radova u povodu 200. obljetnice utemeljenja župe Uznesenja Blažene Djevice Marije u Remetama: 1812.-2012. „Pod okriljem Majke Božje Remetske“, te knjizi o. Vjenceslava Miheteca „Hrabro naprijed, dobri i dragi ljudi. Radosna vijest oca Vjenceslava“.

Uvodeći u program predstavljanja riječima o. Vjenceslava Miheteca, mr. Tanja Popec rekla je: „O drugoj obljetnici svoje smrti pozvao nas je večeras na slavlje euharistijskoga Isusa, u molitvi Njegovoj Majci i naše međusobno zajedništvo kako bismo s njim iščitavali bilješke Božje dobrote koja ovaj naš svijet čini vrijednim“. Bila je to prigoda čuti i snimku na kojoj o. Vjenceslav „vodi“ kroz remetsko svetište. Ponovno se moglo čuti niz zanimljivosti, pa tako i ona da je ovo svetište namijenjeno za tihi molitvu. No, svetište nikada nije prazno, tu se uvijek moli, jer u Remete se ide „kad čovjek osjeti da mu je potrebno dušu otvoriti“.

Glavni urednik „Karmelskih izdanja“ prof. dr. Jure Zečević, OCD, izrekao je zahvalu sučlanovima uredništva Zbornika „Pod okriljem Majke Božje Remetske“ dr. Domagoju Novoselu, dr. Antoniju-Mariju Čirku i Vladi Čturi. Zahvalio je i autorima priloga Rudolfu Grulichu, Miji Korade, Đurđici Miškulin, Stipi Kutleši, Josipu Dadiću, Domagoju Novoselu, Luciji Krpan i Martini Novosel, Zlatku Šušniću, Brankici Hercigonja, Jadranki Bizjak Igreg, Borisu Mašiću, Ivanu Paviću i Vladi Čturi. Naglasio je da su uz njihove radove u zborniku objavljena još dva rada o. Vjenceslava Miheteca i njegov rad, te pjesme „Remete“ Dragutina Domjanića, „Remetskoj Čudotvorki“ Teofila Harapina i „Molitva Majci Božjoj Remetskoj“ sluga Božjega kardinala Franje Kuharića.

Nadalje, zahvalu je izrekao Teodori Živković, članici Karmelskoga svjetovnog reda koja je izabrala tekstove i uredila knjigu o. Vjenceslava, te sučlanovima uredništva Zdenki Broz, članici Karmelskoga svjetovnog reda o. Srećku Rimcu i o. Dariju Tokiću.

Posvješćujući povezanost Remeta i remetskog svetišta, dr. Zečević pročitao je odlomak iz uvodnika Zbornika, koji ukazuje na društveni, kulturni i društveni život prigorskoga podneblja pod okriljem i u ozračju Majke Božje Remetske. Predajemo vam sa zadovoljstvom ove dvije knjige na čitanje, moleći Gospodina da svi, po njihovim poukama i porukama, iskusimo Božji blagoslov i pomoć u izgradnji naših duhovnih profila, rekao je Zečević.

Domagoj Novosel je, govoreći o samom zborniku, rekao kako je prije godinu dana na predstavljanju prve knjige o. Vjenceslava predloženo da se objavi zbornik što je bila njegova velika želja. Vjerujem da su svi autori pri pisanju svojih tekstova osjetili Slavekove molitve, a sam zbornik je na neki način njegovih ruku djelo, rekao je, te naglasio kako zbornik nema samo povijesni karakter, jer su u njemu radovi i pedagoga, filozofa, sociologa, lingvisti, geografa. No, ono što je svima zajedničko je da se u radovima mogu spoznati Remete.

Predstavljajući knjigu „Hrabro naprijed, dobri i dragi ljudi“ Teodora Živković pročitala je odlomak, kako bi dočarala ljepotu i jednostavnost kojom je o. Vjenceslav tumačio, tj. razlomio Riječ Božju kako bi ju vjernici lakše mogli živjeti u svagdanjem životu.

Njegov dar tumačenja Svetoga pisma stvara u nama žeđ za

Bogom i želju da stvarno jedni drugima budemo dobri. Kroz cijelu knjigu nas ohrabruje, donosi radost i pogled nam upravlja prema Isusu i Mariji. Govorio je: „U Isusa budite zagledani, Njega primite u svoj dom. Zar ne vidite da vam ga Marija s oltara pruža“. U ovoj knjizi sakupljene su Slavekove propovijedi koje su upute za naš svagdanji život prema Božjoj riječi. Moli nas da jedni drugima budemo dobri, i posebno nam stavlja na srce da molimo za svoje svećenike, rekla je Teodora Živković.

Na kraju predstavljanja okupljenima se obratio i remetski župnik o. Antonio-Mario Čirko, rekavši kako ovakvi događaji pokazuju „ljepotu riječi koje čovjek izriče iz svoje nutrine. Takve riječi su veliko bogatstvo i vrijede ih čuvati. Vjerujem da će Zbornik i nova knjiga o. Slaveka biti na korist i blagoslov ne samo nama, nego i generacijama koje dolaze nakon nas“.

Predstavljanju knjiga su uz mnogobrojne župljane nazočili i brat o. Vjenceslava s obitelji, karmelićani predvođeni provincijalom o. Srećkom Rimcem, predsjednik Gradske skupštine Grada Zagreba Andrija Mikulić, izaslanik zagrebačkog gradonačelnika Stipe Zebe, predsjednik Gradske četvrti Maksimir Stanko Gačić, autori čiji su radovi objavljeni u zborniku.

Marijanskim pjesmama predstavljanje je obogatio zbor župe Remete pod vodstvom Tomislava Habulina.

Split: Završen Tjedan braka s misom obnove saveza

Split, 12.2.2017. (IKA) - Petnaest bračnih parova obnovilo je svoje bračne saveze na euharistijskom slavlju koje je predvodio splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić u nedjelju 12. veljače, na Svjetski dan braka, u crkvi Gospe od Pojišana u Splitu. Time je završen Tjedan braka koji se u organizaciji Bračnog i obiteljskog savjetovališta Splitsko-makarske nadbiskupije i splitske župe Gospe od Pojišana odvijao od 5. do 12. veljače u Pojišanskom svetištu pod geslom „Muževi, ljubite svoje žene kao i Krist Crkvu... (Ef, 5,25).“ Osmi je to put da se Tjedan braka obilježava u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji.

Na početku misnoga slavlja riječ pozdrava uputio je župnik fra Miljenko Vrabec, pročitavši imena bračnih parova koji su većinom iz te kapucinske župe a koji slave od 5. do 60. obljetnice svoga braka: Lucija i Tomislav Roić – 60, Branko i Ljubica Topić – 50, Frano i Anđelica Gugić – 40, Ivica i Snježana Bota – 40, Miro i Mila Šakić – 30, Nenad i Lea Ančić – 30, Denis i Maja Vuković – 30, Vjekoslav i Ivanka Šitum – 25, Denis i Dijana Bajić – 25, Ante i Ana Rajčić – 10, Mate i Marina Luetić – 15, Ante i Meri Ribičić – 15, Ivica i Snježana Duplančić – 5, Hrvoje i Sonja Mrđen – 5, Ante i Ivana Jerončić – 5.

Nadbiskup je naglasio da taj događaj vidi kao jedan vid pripreme za Nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji koji će se održati 2018. godine u Solinu pod geslom „Očinstvo i majčinstvo dva lica roditeljskoga poslanja“.

U propovijedi je mons. Barišić govorio o braku i obitelji kao slavljenju života i ljubavi. Stavio je naglasak na dvije riječi: srce i osoba. „U ljudskom srcu začima se ono dobro ali i ono loše. Iz ljudskoga srca rađaju se zle namisli. Ako u srcu mrziš već si učinio zlo. Ako s požudom pogledaš drugu ženu već si učinio preljub. Preljub srca je kada drugu osobu vidiš kao instrument svojih nagona i sebičnosti“, naglasio je nadbiskup te nastavio: „Stoga srce treba izliječiti. Isus želi ući u naše srce i očistiti ga od svakoga zla. Kada pročistimo srce onda ćemo drugoga vidjeti onako kako je jedino ispravno – kao osobu.“

Obraćajući se bračnim parovima koji obnavljaju svoje bračne saveze nadbiskup je kazao: „Ako su se u vašem braku

problemi rješavali razgovorom i ako su se u njemu koristile riječi: 'oprosti', 'hvala' i 'molim', rasla je vaša ljubav i rasla su u njoj vaša djeca. Oholost ne poznaje tih riječi. Oholost nije Božja nego sotonska, onoga (Diabolosa) koji želi zavladati, razdijeliti i rastaviti. Dobro netko reče: 'Brak se sklapa na nebu, a rastava se programira u paklu', istaknuo je nadbiskup Barišić.

U nastavku je govorio o bračnom savezu sklopljenom pred oltarom, pred kojim se svake nedjelje na misi želimo izmiriti s Bogom i jedni s drugima. „Bez pružanja ruke pomirenja i izgovaranja riječi: 'Oprostite!', ne možemo graditi svoju sreću jer ne živimo samo za sebe. Sve što činimo ima odjeka u široj zajednici, u obitelji i u društvu", upozorio je nadbiskup. I na kraju je poželio bračnim parovima da njihova ljubav, bračni savez i njegova obnova bude njima na blagoslov a na poticaj drugim bračnim parovima: onima koji se tek misle upustiti u bračnu luku, onima koji imaju poteškoće u braku ili su čak rastavljeni u srcu jedno od drugoga, da otkriju iznova veličinu bračne ljubavi koja se hrani malim a važnim gestama, toplinom, razumijevanjem, praštanjem, strpljivošću, poštovanjem i uzajamnim pomaganjem.

Nakon molitve vjernika uslijedila je obnova bračnih saveza, a nadbiskup je blagoslovio svijeće i krunice koje je potom uz uspomenu na obljetnicu braka uručio svakom bračnom paru kao poticaj na zajedničku molitvu i rast u ljubavi. Najduži pljesak dobio je simpatični bračni par Lucija i Tomislav Roić, čija je 60-godišnja bračna ljubav ganula mnoge te izmamila i poneku suzu. Euharistijsko slavlje, koje je uvećao župni mješoviti zbor, završilo je nadbiskupovim blagoslovom bračnih parova, njihovih obitelji i svih nazočnih.

Prisega prvih dubrovačkih skautkinja i skauta

Dubrovnik, 12.2.2017. (IKA) - Prvi dubrovački skauti i skautkinje okupljeni u Odredu sv. Benedikta u nedjelju 12. veljače na misi u crkvi Sv. Vlaha u Dubrovniku položili su skautsku prisegu. Misu je predvodio dubrovački biskup Mate Uzinić, koji se nalazio u kanonskom pohodu katedralnoj župi, a koncelebrirao je rektor crkve Sv. Vlaha mons. Toma Lučić, koji je pozdravio skaute, njihove voditelje, roditelje i prijatelje te ostalim vjernicima objasnio što će se na misi dogoditi.

Skauti su se u svojim uniformama nakon pričesne molitve poredali ispred oltara kako bi dali prisegu. Obred je predvodio biskup Uzinić, a u sklopu davanja obećanja duhovnik skauta don Marin Lučić posvjedočio je da su skauti spremni za to te je predvodio davanje obećanja. Nazočni na misi su mlade skaute na kraju pozdravili jakim pljeskom.

Biskup je u homiliji protumačio misna čitanja, istaknuvši Sirahovu misao da čovjek, ako hoće, može biti vjeran Bogu, „a hoćemo li ili nećemo to učiniti ovisi o nama". U dvije zapovijedi ljubavi prema Bogu i prema bližnjemu sažete su Božje zapovijedi.

Govoreći o skautima, biskup je rekao kako je „previše vojničkih pojmova u svemu ovome, ali oni nisu vojnička struktura". Napomenuo je i da je u tijeku nastajanje drugoga skautskog odreda u župi sv. Mihajla. Deset zapovijedi i skautska pravila imaju za cilj „od srca ovih mladih ljudi učiniti da budu pravedni i iskreni da kao takvi mogu odgovoriti izazovima ovoga našeg svijeta i vremena", nastavio je biskup. Obratio se i mladim skutima, rekavši im da i oni od sada ako hoće mogu postajati dobri ljudi i dobri kršćani, ispunjavajući zapovijedi. Istaknuo je kako Bog nikada niti od koga nije tražio da učini nešto loše.

Biskup je skaute podsjetio na 10 skautskih zakona koji

govore o zadobivanju povjerenja, vjernosti Bogu i domovini, pomaganju bližnjima i činjenju jednog dobrog djela dnevno, o tome da je skaut prijatelj svakome, da je uljudan, da poštuje prirodu u kojoj vidi Božje djelo, da sluša roditelje i skautske voditelje, da bez riječi obavlja svoje dužnosti, u neprilikama da fućka i pjeva i ne dopušta da ga neprilike nadvladaju, da je skaut radišan i štedljiv, da ima čiste misli, riječi i djela. „Skaut je onaj koji ima iskreno i pravedno srce u kojem boravi Bog", istaknuo je biskup Uzinić.

„Budete li vršili ove zapovijedi i zakone izrast ćete u kvalitetne ljude i kršćane te ćete ispuniti svoje poslanje. Kroz to odrastanje shvatit ćete da je mudrost Božja drukčija od mudrosti ovoga svijeta, da prave vrijednosti nisu u onome 'imati' nego 'biti', te da ćete postajati dobri ljudi, dobri članovi društva, domovine, biti dobri kršćani i članovi Crkve", rekao je biskup mladim skautskim 'kunama' i nešto starijim 'vukovima'.

Ovo je prvi skautski odred u Dubrovačkoj biskupiji koji se počeo formirati početkom pastoralne godine, a čini ga 30-ak skauta iz katedralne župe i župe sv. Andrije-Pile. Većinu čine učenici od petoga do osmoga razreda osnovne škole te tri srednjoškolca. Oni svoje redovite susrete na kojima uče skautske vještine i usvajaju poseban skautski odnos prema životu, imaju subotom. Voditelji odreda su Vanda Kljunak i Krešo Matković, a duhovnik je don Marin Lučić, koji je u sklopu davanja obećanja posvjedočio da su ovi skauti spremni za to. Uniforme skauta u Hrvatskoj sastoje se od prepoznatljive skautske košulje boje pijeska i marame u bojama biskupije. Boje marame skautskog zdruge Dubrovačke biskupije su crvena i modra, prema bojama na dubrovačkom grbu. Skautski odred sv. Benedikta dio je skautskog zdruge Dubrovačke biskupije sv. Vlaha.

Skaute je osmislio Robert Baden Powell (1857.-1941.), engleski vojnik koji je kod mladih prepoznao nedostatak discipline, odnosno želje za redom i radom. Zato im se stavio na raspolaganje u želji da ih pokrene i angažira. Katolički skauti u Hrvatskoj počeli su djelovati godine 2002. u Riječkoj nadbiskupiji. Dubrovačka biskupija je osma biskupija u Hrvatskoj u kojoj se organiziraju skauti.

Proslava završetka Godine obitelji u župi sv. Josipa na Trešnjevci

Zagreb, 12.2.2017. (IKA) - Završetak Godine obitelji u zagrebačkoj župi sv. Josipa svečano je proslavljen misom u nedjelju 12. veljače te je službeno rođena Obiteljska zajednica župe. Godina obitelji kao milosno vrijeme i vrijeme "trudnoće", tj. pripreme za rađanje Obiteljske zajednice počela je na blagdan sv. Obitelji, 28. prosinca 2015.

U proteklih nešto više od godinu dana, obitelji su se okupljale na molitvenim susretima, produbljuivale vjeru u više ciklusa kateheza, zajedno hodočastile, angažirale se oko karitativnih akcija te redovitog života župe, ali i u zajedništvu dijelile radosti, tegobe i iskustva svakodnevnog života vjerničkih obitelji.

Cijela Godina obitelji bila je nadahnuta i nošena geslom "Milosrđe Božje - snaga obitelji" čime se htjelo posvjedočiti kako snagu za izazove obiteljskog života obitelji ne crpe isključivo iz sebe samih nego prije svega iz Božje ljubavi, darovane i potpuno nezaslužene.

Misu završetka Godine obitelji, koju je uživo prenosila LaudatoTV, predvodio je zagrebački pomoćni biskup Mijo Gorski, koji je u homiliji potaknuo obitelji da se predaju Gospodinu s povjerenjem, i do kraja, kako ne bi bile u napasti, poput farizeja, tražiti rupe u zakonu i izgovore za svoje grijeha i slabosti. Slavlje je pratila i pjesma dvaju, za

tu priliku, združenih župnih zborova, zbora Izvor i dječjeg zbora Iskrice. Ujedno je obnovom bračnih zavjeta bračnih parova, nakon homilije obilježen Svjetski dan braka.

Nakon mise slavlje je nastavljeno druženjem u župnoj dvorani. Tu su se predstavili najmlađi članovi Obiteljske, ali i drugih zajednica te zahvalili biskupu. Liturgijska skupina Djece Marije Petković priredila je predstavu u kojoj su podsjetili okupljene na važnost molitve i ukorjenjivanja obiteljskog života u životu i uzoru Svete obitelji. Dječji zbor Iskrice se pak predstavio s još nekoliko pjesama.

Stepinčevo proslavljeno u Kutinskoj Slatini

Posebno nas boli što sestrinska pravoslavna Crkva nastavlja s lažima koje je komunistički sustav izmislio i koje oni i dalje ponavljaju, a nisu utemeljene u nikakvim argumentima nego na mitovima i pričama, istaknuo biskup Košić

Kutinska Slatina, 12.2.2017. (IKA) - Župa Kutinska Slatina svečano je u nedjelju 12. veljače proslavila svetkovinu svoga zaštitnika bl. Alojzija Stepinca. Središnje misno slavlje u župnoj crkvi predvodio je sisački biskup Vlado Košić u zajedništvu s domaćim župnikom o. Andrzejom Woskom i o. Marianom Paserinijem iz kutinske Družbe sinova Bezgrešne. Uz predstavnik svjetovne vlasti te župljane slavlj su nazočili i hodočasnici moslavačkog kraja, štovatelji našeg blaženika, mučenika i svjedoka za Krista, od kojih su brojni pješice pristigli iz Repušnice, Ilove i Kutine.

Na početku homilije biskup je podsjetio na riječi pape Ivana Pavla II. prilikom beatifikacije kardinala Alojzija Stepinca 3. listopada 1998. godine u Mariji Bistrici, istaknuvši kako su i drugi pape o Stepincu govorili samo najljepše. „Naš blaženi Alojzije bio je osporavan, a zato i osuđen, jer je smetao, jer ga nisu voljeli, jer su ga klevetnički lažno optuživali za ono što nije činio, a nisu ni priznavali ono što je činio. Svejedno mi znamo tko je bio blaženi Alojzije i da će sigurno uskoro postati svet. Jutros me obradovala vijest da je i naš ministar vanjskih poslova Davor Ivo Stier odgovorio beogradskom kolegi kako ne želi bilateralni susret jer je lažno optužio kardinala Stepinca, a nakon što mu je podignut spomenik u Osijeku. Nažalost, te komunističke laži produciraju se do dana današnjeg. Zato i ova mješovita komisija Katoličke i Srpske pravoslavne Crkve koja ima ovih dana nastavak svog rada, a gdje se trebaju staviti na stol argumenti, a ne laži. Posebno nas boli što sestrinska pravoslavna Crkva nastavlja s lažima koje je komunistički sustav izmislio i koje oni i dalje ponavljaju, a nisu utemeljene u nikakvim argumentima nego na mitovima i pričama“, upozorio je biskup te pozvao na molitvu. „Molimo da i to bude čudo našeg blaženika, da progledaju slijepi, da se okane optužbi koje se ne samo stavljaju na njega, nego i na čitav naš narod i kojima se želi osporiti ono što je pravo svakog naroda, pa i hrvatskog, a to je da imamo svoju zemlju i državu, mir i slobodu. To pravo nama se osporavalo u prošlosti, a osporava se i danas. Mi se nadamo da će nas Gospodin izvesti kroz sve te patnje kako je On to nakanio, i gledamo u našeg blaženika kao u kompas da se znamo orijentirati, jer je on 'najsvidljiviji lik Crkve u Hrvata', kao što je rekao sveti papa Ivan Pavao II.“, zaključio je biskup.

Nakon mise mladi više sisačkih župa predvođeni autoricom teksta vjeroučiteljicom Nikolinom Milatović, izveli su predstavu „Alojzije Stepinac – život i djelo“. Predstava je nastala 2016. godine na inicijativu biskupa Košića, a kroz glavni motiv, Stepinčevo geslo „U tebe se, Gospodine, uzdam“, za cilj ima predstaviti uzoran život blaženika od dječje dobi, preko mladosti, svećeničkog života sve do smrti, te promovirati molitvu za proglašenje kardinala Stepinca svetim.

Priopćenje Tiskovnog ureda Zagrebačke nadbiskupije o usklađivanju pravnih sustava Crkve i Države

Zagreb, 13.2.2017. (IKA) - S obzirom na brojne upite medija upućene Tiskovnom uredu Zagrebačke nadbiskupije vezanim uz usklađivanje pravnih sustava Crkve i Države u sektoru oporezivanja, Tiskovni ured priopćenjem obavještava javnost da, „kao što je to istaknuto u priopćenju Tiskovnog ureda HBK sa sastanka Biskupske komisije Hrvatske biskupske konferencije za odnose s državom i Komisije za odnose s vjerskim zajednicama Vlade Republike Hrvatske od 8. ovog mjeseca, još uvijek traju razgovori nadležnih crkvenih i državnih Komisija vezani uz tu tematiku“.

„U tom smislu, ističemo da pismo i formular koji je Zagrebačka nadbiskupija uputila svojim župama, a koji se spominju u članku jednog dnevnog lista, nisu 'dokumenti Porezne uprave', nego dopisi Zagrebačke nadbiskupije koji su poslani u svrhu što bolje pripreme za nadolazeće vrijeme usklađenja pravnih sustava Crkve i Države u sektoru oporezivanja“, navodi se u priopćenju Tiskovnog ureda Zagrebačke nadbiskupije upućenom 13. veljače.

Treća sjednica Mješovite komisije HBK i SPC

Novi Sad, Zagreb, 14.2.2017. (IKA) - Treći sastanak Mješovite komisije Hrvatske biskupske konferencije i Srpske pravoslavne Crkve, čiji je zadatak da zajednički razmotri ulogu bl. Alojzija Stepinca prije, za vrijeme i poslije II. svjetskog rata, održan je 13. i 14. veljače u vladničanskom dvoru u Novom Sadu.

U ime Svete Stolice, sastanku na temu "Odnos nadbiskupa Stepinca prema Nezavisnoj Državi Hrvatskoj od 1941. do 1945. godine" predsjedao je predsjednik Papinskog odbora za povijesne znanosti o. Bernard Ardura. Kao predstavnici Hrvatske biskupske konferencije sudjelovali su: zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić, biskup mostarsko-duvanjski Ratko Perić, biskup požeški Antun Škvorčević, te dr. Jure Krišto i dr. Mario Jareb, znanstveni savjetnici s Hrvatskog instituta za povijest. Kao predstavnici Srpske pravoslavne Crkve sudjelovali su: metropolit zagrebačko-ljubljanski dr. Porfirije, metropolit crnogorsko-primorski dr. Amfilohije, episkop bački dr. Irinej, episkop slavonski Jovan, prof. dr. Darko Tanasković, veleposlanik, stalni predstavnik Republike Srbije pri UNESCO-u, i, za ovu priliku pozvani stručnjaci, prof. dr. Ljubodrag Dimić, profesor na Filozofskom fakultetu u Beogradu, i dr. Milan Koljanin, viši znanstveni suradnik na Institutu za suvremenu povijest u Beogradu.

Predviđeno je da naredni sastanak Povjerenstva bude održan u Hrvatskoj, u Požegi, 21. i 22. travnja 2017. godine, na temu "Odnos nadbiskupa Stepinca prema Srpskoj pravoslavnoj Crkvi od 1941. do 1945. godine", navodi se u priopćenju koje prenosi Tiskovni ured Hrvatske biskupske konferencije.

Crkva u Hrvata

Stepinčevo proslavljeno u Canberri

Canberra, 4.2.2017. (IKA) – Hrvatska katolička misija u Canberri svečano je proslavila svoga zaštitnika bl. Alojzija Stepinca. Slavlje je počelo 1. veljače trodnevnicom u tijeku koje su mise slavili fra Jure Tokalić, fra Miroslav Jelić te fra Ivo Pavić. Središnje hodočasničko misno slavlje u subotu 4. veljače predvodio je fra Ivo Pavić, a koncelebrirali su fra Juro Tokalić, Ilija Alandžak i fra Robert Slišković, te fra Ivo Tadić iz Wollongonga i fra Josip Kešina iz Sydneya. Fra Ivo Pavić pozvao je u propovijedi vjernike da se po uzoru na blaženog kardinala Stepinca predaju u potpunosti Isusu, otvore mu svoja srca kako bi se u njima nastanio i odstranio sve zlo. Na misi u crkvi Sv. Augustina pjevao je zbor sv. Cecilije. Nakon mise slavlje Stepinčeva nastavljeno je uz prigodno druženje na crkvenom pikniku.

Vanjska proslava sv. Tripuna u Kotoru

Kotor, 5.2.2017. (IKA) - Grad Kotor i Kotorska biskupija s velikom su radošću uz prikladni duhovni i kulturni program po 1208. put proslavili svog nebeskog zaštitnika, sv. Tripuna mučenika. Vrhunac svetkovanja bila je tzv. vanjska proslava u nedjelju 5. veljače. Po ustaljenom običaju u prijepodnevnim satima ispred katedrale uz ceremoniju predaje raporta, smotre mornara i svečanog plotuna, Bokeljska mornarica izvela je "Kolo sv. Tripuna", nakon čega je pontifikalnu misu predslavio apostolski nuncij u Crnoj Gori i BiH mons. Luigi Pezzuto uz koncelebraciju brojnih biskupa i svećenika, te sudjelovanje velikog broja domaćih vjernika i hodočasnika. Prije samog euharistijskog slavlja sve je okupljene pozdravio mjesni biskup Ilija Janjić, pozvavši ih da "molitvom, zajedništvom, otvorenog srca" sudjeluju u proslavi sv. Tripuna.

Mons. Pezzuto u homiliji je govorio o povezanosti kršćanskog identiteta sa svjedočenjem vjere: "Mi smo naviknuti živjeti svoje kršćanske i katoličke stvarnosti, smatrajući kao sigurno svoje 'biti kršćani', a da ne primjećujemo ono što je Krist morao platiti, da bi nas učinio svojim učenicima. Posljedica toga krivog mentaliteta je nezauzimanje i slaba snaga u svjedočenju. Danas ne samo vi laici, nego također mi svećenici, ponešto smo rastopljeni, ponešto mlaki u svom svjedočenju. Osjećamo se kao 'prvi' koji imaju pravo na nasljedstvo. No, Isus nam preporuča da pazimo, jer upravo 'prvi mogu na kraju biti 'posljednji''. Smisao evanđeoskog poziva 'odreći se sama sebe' nije u odricanju 'od nečega' nego 'od nekoga'", kako je pojasnio nuncij: "Ovaj netko smo mi sami. Ja se moram odreći sebe samoga; ti se moraš odreći sebe samoga, svog egoizma, svoje žedi za moći i bogatstvom, gdje tvoj 'ja' nalazi svoje zadovoljstvo." Kršćansko se odricanje može prepoznati u stavu obraćenja koje ima Uskrs kao cilj i orijentir našega života, naglasio je nuncij, te homiliju zaključio molitvom za snagu i spoznaju posvemašnjeg nasljedovanja Krista. Na kraju misnog slavlja župljani župe sv. Jakova iz Šibenika, koji redovito hodočaste u Kotor za vanjsku proslavu sv. Tripuna, uručili su biskupu Janjiću prigodni dar: ručno izrađeni križ od maslinova drva.

Uz mons. Pezzuta i mjesnog biskupa Janjića, koncelebrirali su splitski nadbiskup Marin Barišić, barski nadbiskup Rrok Gjonlleshaj, dubrovački biskup Mate Uzinić, šibenski biskup Tomislav Rogić, vojni biskup u BiH Tomo Vukšić, te umirovljeni biskupi Ante Ivas i Zef Gashi te brojni drugi svećenici. Uz predstavnike državnih institucija, gradskih

vlasti, predstavnike političkog i društvenog života, kao i hrvatskih političkih i građanskih institucija u Crnoj Gori, ove je godine slavlju nazočio i veliki broj članova diplomatskog zbora. Brojni hodočasnici iz republika Hrvatske, BiH, Crne Gore svojim su zdušnim sudjelovanjem u misi i procesiji uveličali proslavu nebeskog zaštitnika grada Kotora i biskupije. Liturgijsko je pjevanje predvodio Zbor katedrale Sv. Tripuna pod ravnanjem prof. Andree Orlando Tripović, a poseban je glazbeni doprinos dala i klapa HRM Sv. Juraj. Po završetku mise velika procesija svih sudionika slavlja u kojoj su nošene moći sv. Tripuna i moći drugih svetaca, krenula je ulicama grada, praćena pjesmama, zvonima i gradskim glazbama Kotora i Tivta. Procesija, obnovljena 2000 g., predstavlja jedinstveno svjedočanstvo kršćanskog identiteta i vjerničke baštine grada Kotora. Nakon procesije svi su okupljeni imali priliku cjelivati svečeve relikvije u katedrali. Vanjskoj proslavi sv. Tripuna prethodila je trodnevna duhovna priprema. Uoči samog liturgijskog spomena, 2. veljače, u katedrali je bila svečana večernja. To je povijesna i liturgijska partikularnost mjesne Crkve u Kotoru: uz pjevanu večernju i službu čitanja, obavlja se obred kađenja relikvija sv. Tripuna u kojem sudjeluje po šest pravoslavnih i katoličkih vjernika. Na dan liturgijskog spomena, 3. veljače, u katedrali su služene dvije mise: jutarnju je predslavio don Anton Belan, katedralni župnik i generalni vikar biskupije, a večernju don Robert Tonsati, župnik Mula.

Prve regionalne sjednice u 2017. godini hrvatskih pastoralnih djelatnika u Njemačkoj

Na sjednicama se okupilo oko 120 hrvatskih pastoralnih djelatnika i nekoliko hrvatskih socijalnih radnika

Frankfurt, 10.2.2017. (IKA) - Prve regionalne sjednice u 2017. godini hrvatskih pastoralnih djelatnika, koji djeluju u hrvatskim katoličkim misijama i zajednicama u Njemačkoj, na čelu s delegatom za hrvatsku pastvu u Njemačkoj vlč. Ivicom Komadinom, održane su od ponedjeljka 6. do petka 10. veljače u pet njemačkih gradova, u organizaciji Hrvatskoga dušobrižničkog ureda iz Frankfurta na Majni i hrvatskih katoličkih misija (HKM) i zajednica (HKZ), na čijem su se području sjednice održavale. Na sjednicama se okupilo oko 120 hrvatskih pastoralnih djelatnika i nekoliko hrvatskih socijalnih radnika iz Njemačke.

Sjednica za pastoralne djelatnike iz HKM Bavarskoga pastoralnog područja održana je 6. veljače u HKM Kempten u Kući sv. Antuna, 7. veljače za pastoralna područja Baden-Württemberg I. i Baden-Württemberg II. u HKZ Nagold u prostorijama Katoličkog centra zajednice Kernen, 8. veljače za Pastoralno područje Sjeverna Rajna i Vestfalija u Düsseldorfu u prostorijama HKM Düsseldorf, 9. veljače za Sjeverno pastoralno područje u Kući susreta u samostanu sv. Mihaela u Hildesheimu i 10. veljače za Rajnsko-majnsko pastoralno područje u Centru katoličke zajednice sv. Ivana Nepomuka u Karben-Kloppenheimu u HKM Giessen.

Uz domaćina delegata za hrvatsku pastvu u Njemačkoj vlč. Ivicu Komadinu na svim je sjednicama bio i ravnatelj Dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu vlč. dr. Tomislav Markić, na sjednici u Nagoldu u ime biskupije Rottenburg-Stuttgart sudjelovali su referentica Stefanie Wahle-Hohloch i referent Ulrich Reif te dekan i župnik u Nagoldu vlč. Holger Winterholer, na sjednici u Düsseldorfu u ime Internacionalnog katoličkog dušobrižništva Nadiskupije Köln Markus-J. Heeg, u Karben-Kloppenheimu u ime

biskupije Fulda vlč. Hans P. Dehm, koji je zadužen za dušobrižništvo katolika drugih materinskih jezika u toj biskupiji.

Nakon pozdrava delegata vlč. Ivica Komadine, predstavnika pastoralnih područja i voditelja misija i zajednica na čijem su se području održavale sjednice, susret je započeo prigodnom meditacijom i molitvom za preminule pastoralne djelatnike u hrvatskoj pastvi u Njemačkoj i u svijetu. Na blagdan bl. Alojzija Stepinca, 10. veljače, na sjednici u Karben-Kloppenheimu moljene su litanije blaženiku u čast i za njegovo proglašenje svetim.

Predavanje na sjednicama u Kemprenu i Nagoldu o temi „Koju ulogu trebaju i imaju hrvatske katoličke zajednice u integracijskom procesu?“ održala je dr. Jenny Winterhagen, viša savjetnica u tvrtki „Syspons GmbH“ iz Berlina, koja se između ostalog bavi i djelovanjem hrvatskih katoličkih misija i zajednica u Njemačkoj. Pojašnjavajući pojam integracije, istaknula je kako se integracija može razumjeti i kao razvojni proces. Potom je govorila o ulozi hrvatskih katoličkih misija i zajednica u Njemačkoj od generacije „gastarbajtera“ 1960.-ih do 1990.-ih., na temelju autoričnih spoznaja do kojih je došla u svojoj disertaciji na primjerima iz biskupije Rottenburg-Stuttgart i nadbiskupije Berlin. Pojasnila je što to znači za djelovanje tih zajednica danas. Pritom je istaknula važnu ulogu pastoralnih djelatnika u hrvatskim misijama i zajednicama u Njemačkoj kako na pastoralnom tako i na socijalnom području. Kazala je kako je važno da se identitet shvati u širem kontekstu te da se grade mostovi prema mjesnoj Crkvi, ali i mjesne Crkve prema zajednicama drugih materinskih jezika. Nakon predavanja razvila se plodna rasprava.

Ravnatelj Markić okupljenima je prenio pozdrave biskupa Hrvatske biskupske konferencije i Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine, podsjetivši kako su na nedavnom 19. zajedničkom zasjedanju u Zagrebu biskupi razmatrali više zajedničkih tema vezanih uz djelovanje hrvatske inozemne pastve i drugih pitanja. Pritom su pohvalili zauzimanje brojnih svećenika, redovnika, redovnica te pastoralnih suradnica i suradnika u naviještanju vjere na hrvatskom jeziku u brojnim zemljama diljem svijeta.

Dr. Markić podsjetio je kako danas u svijetu djeluje ukupno 187 hrvatskih katoličkih misija, župa, zajednica, centara i etničkih kapelanija, u kojima je 198 svećenika, 6 trajnih đakona, 50 redovnica, 44 pastoralnih suradnica i suradnika laika i 48 tajnica. Ujedno je podsjetio kako će se 25. i 26. travnja u Zagrebu održati stručni skup u povodu 50. obljetnice Ravnateljstva dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu, koje je službeno osnovano 25. lipnja 1966., a prvi nacionalni ravnatelj bio je dr. Vladimir Vince, svećenik Opusa Dei, rođen u Đakovu. Stručni skup će obuhvatiti sva područja djelovanja hrvatske inozemne pastve, koja danas djeluje u deset delegatura u svijetu. Ujedno je podsjetio kako će se ove godine komemoracija Bleiburške tragedije održati u Bleiburgu 13. svibnja. Misno slavlje predvodit će đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić. Ujedno je podsjetio kako je predviđeno da misno slavlje u tom povodu sljedeće godine predvodi gradišćanski biskup Egidije Živković. Istaknuo je kako komemoracija u Bleiburgu predstavlja po broju sudionika najveći godišnji vjerski skup u Austriji. Ujedno je potaknuo sudionike neka potiču mlade iz svojih zajednica na Ljetnu školu hrvatskoga jezika, povijesti i kulture, koja će se održati u organizaciji Ravnateljstva, Hrvatskoga katoličkog sveučilišta i Nadbiskupskog pastoralnog instituta u Zagrebu od 3. do 14. srpnja u Zagrebu, te na formaciju animatoru mladih u organizaciji Ravnateljstva, koja će se održati od 1. do 8. kolovoza u Baškim Oštarijama. Upoznao je sudionike s

novom facebook stranicom Ravnateljstva, a u izradi je i internetska stranica Ravnateljstva.

Delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj vlč. Ivica Komadina potom je govorio o stanju hrvatskih katoličkih misija i zajednica u Njemačkoj, u kojoj je 96 hrvatskih katoličkih misija i zajednica, 89 svećenika, 4 trajna đakona, 50 pastoralnih suradnica i suradnika (22 redovnice, 16 laika i 12 laikinja) i 41 tajnica i 2 tajnika. Osvrnuo se i na mjere štednje Udruge njemačkih biskupija, a koje se odnose i na zajednice drugih materinskih jezika u Njemačkoj, pa i hrvatske zajednice. Upoznao je sudionike i s nedavno objavljenim dokumentom njemačkih biskupa o bračnom i obiteljskom pastoralu. Zahvalio je svima na svemu što čine za Hrvate katolike u Njemačkoj, te ih je potaknuo na daljnje aktivnosti u organizaciji Hrvatskoga dušobrižničkog ureda iz Frankfurta na Majni. Na sjednici u Düsseldorfu oprostio se pastorani referent u HKM Mülheim a.d. Ruhr (Oberhausen, Bottrop), HKM Duisburg, HKM Gelsenkirchen i HKM Bochum Josip Vukadin, a u Karben-Kloppenheimu stalni đakon iz HKM Giessen Mato Valjan, koji odlaze u mirovinu. Zahvalio im je delegat vlč. Komadina na dugogodišnjem djelovanju u hrvatskoj pastvi u Njemačkoj, te im je darovao knjigu dr. Adolfa Polegubića „Dušobrižništvo za Hrvate u Njemačkoj“. Sjednice su završile zajedničkim ručkom.

Proslavljeno Stepinčevo u Banjoj Luci

Misno slavlje predvodio biskup Komarica

Banja Luka, 10.2.2017. (IKA) - Na spomendan bl. Alojzija Stepinca, biskupa i mučenika, 10. veljače, banjolučki biskup Franjo Komarica predslavio je večernju koncelebriranu pjevanu misu. Na početku misnog slavlja nazočne je podsjetio da se „uz spomendan blaženog nadbiskupa zagrebačkog Alojzija Stepinca u molitvi ujedinjuju osobito hrvatski katolici diljem zemaljske kugle“.

U propovijedi biskup je najprije podsjetio na opravdanost štovanja svetaca u Crkvi. Spomenuo je da je i drevni katolički hrvatski narod imao brojne istinske svjedoke vjere, od kojih je cijeli niz uzdignut na čast oltara. Zatim je iznio glavne podatke o blaženom Alojziju. Citirao je neke od osobito važnih rečenica iz propovijedi svetog pape Ivana Pavla II. na misi proglašenja blaženim zagrebačkog nadbiskupa Alojzija Stepinca. Naglasio je kako je papa izriekom povjerio novog blaženika „s blistavim znamenjem mučeništva“ sjećanju njegovih sunarodnjaka. Pozvao je nazočne na misi neka smatraju svojom dužnošću temeljito poznavati istinu o Božjem milosnom djelovanju u pastirskom životu i radu blaženog Alojzija, te da tu istinu brane i promiču. Naveo je i osobitu povezanost nekadašnjeg banjolučkog biskupa Alfreda Pichlera s blaženim Alojzijem. Vozeći se na pokop nadbiskupa i kardinala Stepinca, bečki kardinal Franz König doživio je tešku prometnu nesreću nadaleko od Zagreba. Nadbiskup koadjutor zagrebački Franjo Šeper poslao je banjolučkog biskupa Alfreda Pichlera da u varaždinskoj bolnici posjeti teško nastradalog bečkog nadbiskupa. Trebalo je dati za njega krv i to je uradio biskup Alfred. Bečki nadbiskup kardinal König bio je spašen i tu dramu nije zaboravio cijelog života. Biskup Komarica podsjetio je i na dramatične godine nedavnog rata i svoje uporne poticaje katolicima i svim drugim sugrađanima na izbjegavanje zla i zločina i na činjenje dobra u pravедnosti i milosrđu te u praštanju i radu oko pomirenja. Spomenuo je brojne svećenike i vjernike laike koji su zbog svoje vjernosti Kristu i Evanđelju izgubili svoje živote. Biskup je nazočne pozvao da ni njihove svijetle likove ne zaboravljaju.

Stepinčevo proslavljeno u Sarajevu

Sarajevo, 10.2.2017. (IKA/KTA) – Na spomendan blaženog kardinala Alojzija Stepinca, u petak 10. veljače, u sarajevskoj katedrali euharistijsko slavlje u koncelebraciji s pomoćnim biskupom Perom Sudarom i dvadesetak svećenika predvodio je vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić.

U propovijedi kardinal Puljić uputio je na lik bl. Alojzija Stepinca, uzora kršćanskog svjedočenja i vjernosti Bogu, Crkvi i svom narodu. Donoseći osnovne biografske podatke iz blaženikova života, istaknuo je kako je nakon preuzimanja nadbiskupije bio žarki propovjednik Božje riječi, pohađao je župe jer želi biti bliz vjernicima, promicao Katoličku akciju, Caritas, pobožnost Blaženoj Djevici Mariji, posebno hodočasti u Mariju Bistricu. Utemeljio je brojne nove župe. Organizirao je proslavu 1300 godina evangelizacije hrvatskog naroda. U tijeku Drugoga svjetskog rata posebno se zauzimao za progonjene i patnike: zbrinuo je oko 500 slovenskih svećenika, 6711 bolesne i gladne djece, prosvjedovao je protiv progona Židova i provedbe nacističkih zakona. Nezaboravan je njegov govor 31. listopada 1943. ispred zagrebačke katedrale u kome je osudio diskriminaciju, rasnu, nacionalnu i vjersku, ubijanje i zatvaranje nevinih, otimanje i palež imovine mirnih sela.

Bio je čovjek nepokolebive nade – pouzdanja u Boga. To je bilo njegovo geslo u biskupskom grbu, ali još više od gesla, bio je to njegov život. Kada je trebalo izdržavati brojne kušnje unutar Crkve i izvan Crkve. Nije mu to stanje zasjenilo pogled u budućnost, pun pouzdanja u Boga, u Krista raspetog koga je propovijedao i svjedočio, naglasio je kardinal Puljić. Podsjetio je kako je blaženik bio i čovjek istine. „Koliko god je bilo opasno svjedočiti istinu i naviještati istinu, on je to hrabro činio“. Također, bio je čovjek čiste savjesti. „Na suđenju, montiranom, izrekao je svoj govor svoju obranu, a u biti nije to bila obrana njega, nego istine. Zato je zasvjedočio: Savjest mi je mirna“.

Kardinal Puljić podsjetio je da je Stepinac bio i čovjek vjeran Crkvi i Petrovu nasljedniku. To se posebno očitovao u njegovu stavu da ne dopusti odvajanje Katoličke Crkve u hrvatskom narodu od Vatikana. „Kao poglavar zagrebačke Crkve a ujedno i najugledniji biskup u hrvatskom narodu ostavio je svijetli trag i putokaz kako se postaviti u tim mračnim vremenima. Posebno kada su komunisti našli u Crkvi one koji će surađivati s njima kroz osnivanja svećeničkih udruženja, on neustrašivo iznosi jasne principe“. Na kraju, bio je borac za čovjeka. U teškim vremenima organizirao je pomoć ugroženima, prognanima, posebno djeci i onima koje je režim obespravio. Nije to bilo drago režimu, o čemu postoje brojni zapisi i prijetnje, ali ostaje ustrajan na strani ugroženih, podsjetio je propovjednik, te ukazao na činjenicu kako mnogi i u naše vrijeme upravo to Stepincu osporavaju. Euharistijsko slavlje uveličao je zbor Vrhbosanskoga bogoslovnog sjemeništa.

Imenovan posebni izaslanik Svete Stolice za Međugorje

Vatikan, 11.2.2017. (IKA) – Papa Franjo imenovao je na svetkovinu Gospe Lurdske, 11. veljače, posebnog izaslanika Svete Stolice za Međugorje u osobi nadbiskupa Henryka Hosera, S.A.C., biskupa Varšave-Praga, priopćio je Tiskovni ured Svete Stolice. Svrha je nadbiskupove misije, kako stoji u priopćenju, pomoći u razumijevanju pastoralne situacije u Međugorju, s posebnom skrbi za "potrebe hodočasnika" kako bi na temelju toga mogao predložiti moguće buduće pastoralne pothvate. Njegovo poslanje ima, dakle, isključivo pastoralni značaj, navodi se u priopćenju. Odgovarajući na pitanja novinara, ravnatelj Tiskovnog ureda Svete Stolice

Greg Burke rekao je da posebni izaslanik Svete Stolice neće ulaziti u pitanje autentičnosti Marijinih ukazanja jer je to u nadležnosti Kongregacija za nauk vjere. Misija nadbiskupa Hosera je znak skrbi Svetog Oca za hodočasnike i isključivo je pastoralna, rekao je.

Nakon imenovanja posebnog izaslanika oglasio se i provincijal Hercegovačke franjevačke provincije fra Miljenko Šteko. U ime Hercegovačke franjevačke provincije, čijoj je pastoralnoj skrbi povjerena župa Međugorje, izražavam sinovsku zahvalnost Rimskome prvosvećeniku, Sv. Ocu Franji, na istinskoj pastirskoj brizi i pozornosti koja se očituje ovim imenovanjem. U isto vrijeme, njegovoj ekscelenciji nadbiskupu Hoseru izražavam srdačnu dobrodošlicu. Ova provincija i franjevci koji pastoralno djeluju u Međugorju, s poštovanjem i odanošću primaju imenovanoga posebnog izaslanika Svete Stolice, potvrđujući iskrenu i potpunu suradnju te svoje molitve za plodan i blagoslovljen rad u izvršenju povjerene zadaće, istaknuo je fra Miljenko Šteko u izjavi za Radio Mir Međugorje.

Stepinčevo proslavljeno u Buenos Airesu

Buenos Aires, 12.2.2017. (IKA) - U Hrvatskom katoličkom središtu sv. Nikole Tavelića u Buenos Airesu u nedjelju 12. veljače svečano je proslavljen blagdan sv. Alojzija Stepinca. Euharistijsko slavlje predvodio je voditelj središta i delegat za Argentinu Franjevačke provincije sv. Jeronima u Dalmaciji i Istri fra Josip Peranić.

Na početku homilije istaknuo je kako se mnogo govori o Stepinčevoj veličini i svetosti što su na sam blagdan u svojim homilijama naglašavali i zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić u katedrali i mons. Juraj Batelja u Krašiću. No, upozorio je kako nažalost „ima i onih koji pišu i danas protiv Stepinca, kojima on i danas smeta. No, njima smeta istina, Stepinčeva ljubav prema Crkvi, prema Petrovoj stolici i na poseban način njegova ljubav prema hrvatskome narodu“.

Govoreći o Stepincu na čelu Zagrebačke nadbiskupije, naglasio je njegovu brigu za brata čovjeka osnivanjem Caritasa i brigu za duhovnu skrb osnivanjem župa. Peranić je spomenuo kako ga je uvijek vodila pobožnost prema Blaženoj Djevici Mariji, te je u pravom smislu bio je otac nadbiskupije.

Osvrćući se pak na ratne godine propovjednik je rekao: „Bog ga je stavio ne bez razloga u ona najteža vremena hrvatske povijesti. Osjetio je veličinu svoga poslanja, te je u svojim porukama i propovijedima isticao da je on za obranu čovjeka, svakoga čovjeka, Zašto? Zato što je svaki čovjek stvoren na sliku i priliku Božju, zato moramo znati cijeniti život svakoga čovjeka bez razlike, moramo znati da je svaki čovjek Božje stvorenje. Živio je u vjeri u Boga i djelovao po svojoj savjesti“.

Nadalje je podsjetio na montirani proces u kojem je kardinal Stepinac osuđen, te robijao u Lepoglavi, a potom u kućnom pritvoru u Krašiću i umro. Sa zapaljenom svijećom u ruci otišao je Gospodinu koji mu je na zemlji povjerio odgovornu zadaću da vodi svoju Crkvu. Predao je sebe iz ljubavi prema Bogu, nikad se nije htio odreći svoje Crkve, i vjernosti Petrovu nasljedniku. Da je prihvatio ono što su od njega tražili i odijelio Crkvu od Rima bio bi junak, no on je odabrao križ. Kao što Sirah u čitanju pred nas stavlja vatru ili vodu. Stoga, neka nama danas taj veliki blaženik, taj veliki svetac bude primjer da bismo znali izgrađivati svoju vjeru, živjeti one zapovijedi koje Gospodin traži od nas, te da rastemo u toj Kristovoj mudrosti, zaključio je fra Josip Peranić.

Kardinal Ouellet predvodio proslavu Stepinčeva u Rimu
Rim, 12.2.2017. (IKA) - Hrvatska rimska zajednica svečano je proslavila blagdan blaženoga Alojzija Stepinca, biskupa i mučenika, u Hrvatskoj crkvi sv. Jeronima u Rimu u nedjelju 12. veljače. Euharistijsko slavlje predvodio je i propovijedao na talijanskome jeziku prefekt Kongregacije za biskupe kardinal Marc Ouellet u koncelebraciji s apostolskim nuncijem nadbiskupom Martinom Vidovićem, porečkim i pulskim biskupom Draženom Kutlešom te pedesetak svećenika. Među njima su, uz poglavare i studente Zavoda, bili o. Stefan Dartmann, SJ, rektor Zavoda „Germanicum et Hungaricum“ i rektori drugih rimskih zavoda te hrvatski svećenici i redovnici koji su na studiju ili službi u Rimu. Misi su također nazočili veleposlanici: Republike Hrvatske pri Svetoj Stolici Neven Pelicarić, Bosne i Hercegovine pri Svetoj Stolici Slavica Karačić, Republike Hrvatske u Italiji Damir Grubiša, Republike Slovenije pri Svetoj Stolici Tomaž Kunstelj, stalna predstavica BiH pri Ujedinjenim narodima u Ženevi Lucija Ljubić i drugi diplomatski djelatnici. Na početku euharistijskoga slavlja rektor Papinskoga hrvatskog zavoda sv. Jeronima preč. Bože Radoš pozdravio je sve nazočne te izrazio osobitu radost što to slavlje predvodi kardinal Ouellet.

Kardinal Ouellet započeo je propovijed svetopisamskim citatom iz Jakovljeve poslanice: „Blago čovjeku koji trpi kušnju jer će prokušan primiti vijenac života“ (Jak 1, 12). Kroz prizmu toga retka kardinal je predstavio Stepinčev život, kako svjetovni, tako i onaj duhovni: kušnje poziva na brak ili svećeništvo, poziv na profanu ili crkvenu djelatnost, kušnja da se uplete u politička zbivanja u Hrvatskoj za vrijeme II. svjetskoga rata i režima Ante Pavelića, kušnja da odijeli hrvatske katolike od Rimske Crkve, kušnja da pobjegne i spasi se od komunističkog režima i tako ostavi svoje stado. Njegova postojanost u kušnjama sjeme je obnove i baština koja ostaje hrvatskome narodu. „Stepinac je bio čovjek principa“, istaknuo je kardinal Ouellet, „autentični branitelj ljudskih prava, koji nije upravljao svojom partikularnom Crkvom kao oportunist, tražeći ovosvjetsku korist, nego je uvijek djelovao kao čovjek Crkve nerazdruživo povezan s istinom Evanđelja i katedrom sv. Petra.“ Naglasio je kako u liku bl. Alojzija Stepinca blistaju vrline nabrojene u poslanici Korinćanima gdje Pavao govori kako službenici Božji moraju djelovati s velikom postojanošću u nevoljama: oružjem pravde, istinitom riječi, iskrenom ljubavlju, mudrošću, čistoćom, velikodušnošću i dobrotom. U slučaju kardinala Stepinca, nastavio je kardinal Ouellet, dodajemo još i hrabrost, poniznost, strpljivost: vrline koje su učinile da svetost njegove osobe, čak možda i više nego u redovitoj biskupskoj službi, još blistavije zasja upravo tijekom zarobljenštva. Protiv svih očekivanja i izvan bilo kakve političke računice, upravo su njegova šutnja, njegova molitva i njegova nepogrešiva vjernost Rimskoj Crkvi više od ikoje druge stvari pridonijele diskreditaciji komunističkog režima u očima svjetske javnosti.

Kardinal je nadalje spomenuo i jednu osobnu crtu, naime kako je sa svojih 15 godina, kada je 10. veljače 1960. umro kardinal Stepinac, čuo glas o Stepincu u Americi i kako je svjedočanstvo njegova života obilježilo njegovu mladost likom heroja Crkve koja je djelovala u tišini i tajnosti. Stoga je posebno emotivno za njega bilo doći na njegov grob u zagrebačkoj katedrali 2010. godine prigodom plenarnog zasjedanja Vijeća europskih biskupskih konferencija. Istaknuo je kako „i dan danas moli da njegov lik bude što poznatiji i na svjetskoj razini, zahvaljujući njegovoj skoroj kanonizaciji te da je potrebno nadati se kako će odgađanje toga događaja pridonijeti ekumenskim nastojanjima bez da se time zamagli vrijednost njegova neupitnog svjedočanstva

svetosti“. Potaknuo je vjernike da, po uzoru na bl. Stepinca koji je prihvatio zatvor nakon nepravde osude, budu strpljivi u poslušnosti Svetom Ocu uvjereni kako će ta žrtva donijeti plod ne samo za Crkvu u Hrvatskoj nego i za sveopću Crkvu.

Na kraju euharistijskoga slavlja rektor preč. Bože Radoš zahvalio je kardinalu Ouelletu te zaželio da ga zagovor bl. Alojzija Stepinca prati u njegovoj „važnoj i dragocjenoj službi za sveopću Crkvu“. Isto je tako zahvalio svim članovima Diplomatskoga zbora, predstavnicima papinskih zavoda i sveučilišta, članovima raznih dikasterija Rimske kurije te svim svećenicima, redovnicima i redovnicama te vjernicima koji su sudjelovali na proslavi. Euharistijsko slavlje uveličao je zbor crkve Sv. Jeronima pod ravnanjem mo Josipa Vidasa, a u liturgijskoj asistenciji bili su bogoslovi - pitomci Papinskoga zavoda „Germanicum et Hungaricum“ čiji je član svojedobno bio i bl. Alojzije Stepinac.

Aalen: Proslavljeno Stepinčevo

Aalen, 12.2.2017. (IKA) - Hrvatska katolička zajednica (HKZ) bl. Alojzija Stepinca u Aalenu svečano je u nedjelju 12. veljače proslavila svoga zaštitnika – blagdan bl. Alojzija Stepinca. Svečano misno slavlje u kapeli Sv. Mihaela u Aalenu predvodio je mons. Franjo Prstec iz Zagreba, koji je ujedno proslavio 50. obljetnicu misništva, u koncelebraciji s domaćinom – voditeljem HKZ bl. Alojzija Stepinca u Aalenu i HKZ Presvetoga Srca Isusova u Heidenheim a.d. Brenz Vilimom Koretićem, svećenikom Bjelovarsko-križevačke biskupije, župnikom župe Pohodenja Blažene Djevice Marije u Sisku Brankom Koretićem, svećenikom Sisačke biskupije, i uz asistenciju umirovljenoga njemačkog đakona Otmara Ackermanna. Mons. Prstec je dvadeset godina djelovao kao hrvatski misionar u Göteborgu u Švedskoj i pet godina u HKM Aalen u Njemačkoj. U doba dok je bio misionar u Švedskoj, dvije godine djelovao je i kao hrvatski misionar u Oslu u Norveškoj.

Mons. Prsteca i okupljene vjernike, među kojima su uz Hrvate u misnom slavlju sudjelovali i Nijemci, na početku je pozdravio vlč. Koretić, koji je izrazio radost dolaskom mons. Prsteca u tu hrvatsku zajednicu kako bi predvodio misno slavlje u čast nebeskog zaštitnika te zajednice bl. Alojzija Stepinca, koji je, kako je istaknuo, zaštitnik i cijeloga hrvatskog roda. „Radosni smo što ovim slavljem možemo slaviti i 50. obljetnicu Vašeg svećeništva. Svećenik za pedeset godina utješi brojne duše, a Vi ste to činili revno i požrtvovno. Molimo Gospodina da Vas i nadalje jača i krijepi na Vašem svećeničkom putu kako biste i nadalje mogli slaviti euharistiju, središte kršćanskog života.“

Potom su mons. Prsteca pozdravili djeca Rafael i Gabrijel Zubčić i Jana Karalić, koji su mu predali svijeću i cvijeće, a čijim je djedovima i bakama mons. Prstec podijelio sakrament vjenčanja, a roditeljima sakrament krštenja. Drugopredsjedavajuća pastoralnog vijeća zajednice u Aalenu Paula Matić također je izrazila radost dolaskom mons. Prsteca u zajednicu, koji je, kako je istaknula, bio dušobrižnik tada u misiji Aalen, pet godina. „Zahvalni Bogu za sve naše misionare – Marka Bakočevića, Krunu Vukušića, Josipa Grošića i za Vas, mons. Prstec, koji ste ostavili neizbrisivi trag na duhovnom području u našoj misiji, na čijem su području danas dvije hrvatske katoličke zajednice – u Aalenu i Heidenheim a.d. Brenz. Vaša vedrina, postojanost i kreativnost njegovali su vjeru naših roditelja, ali i mnogih od nas. Vaš boravak u našoj misiji može se okarakterizirati kao njegovanje vjere, kulture i domoljublja. Naučili ste nas iskreno ljubiti Boga, Crkvu i domovinu i za

to Vam iskreno hvala", istaknula je Paula Matić.

Umjesto drugopredsjedavajuće pastoralnog vijeća zajednice u Heidenheim a.d. Brenz Dijane Matić, mons. Prsteca pozdravila je Erika Sučić, kojemu je zaželjela Božji blagoslov u povodu 50. obljetnice svećeništva. „Danas kad mi odgajamo svoju djecu, često rabimo iste riječi kojima ste i Vi nas poticali na njegovanje vjere, kulture i rodoljublja. Velika je stvar biti Hrvat, čovjek, ali biti kulturni Hrvat, rodoljub i vjernik još je veća stvar. Od toga mogu napredovati obitelj, Crkva, domovina i Europa", istaknula je. U ime hrvatskih zajednica Aalen i Heidenheim a.d. Brenz predali su mons. Prstecu umjetničku sliku svećenika umjetnika Siegera Ködera, kojega je i mons. Prstec poznavao. Umjetničku sliku istog autora predale su i vlč. Branku Koretiću.

Mons. Prstec je u uvodnoj riječi istaknuo radost što može slaviti misno slavlje za blagdan bl. Alojzija Stepinca u toj zajednici, koje je blaženik zaštitnik, a kojega je komunističko jednonmije nepravedno osudilo, a i danas ima onih kojima smeta istina o kardinalu, ali istina o kardinalu Stepincu se širi svijetom. U propovijedi je mons. Prstec, na temelju svetopisamskih čitanja, istaknuo kako istina kad-tad mora doći na vidjelo. „Nije uvijek povijesna istina ona koju bilježe režimski plaćenici. Boljševizam, staljinizam i komunizam ostavili su duboke i teške tragove u povijesti hrvatskog naroda. Istina je bila je, po njima, bila samo ono što je služilo ciljevima njihove ideologije. Radi tih ciljeva kršila su se sva osobna prava, ne samo pojedinaca, već i cijelih naroda. No, povijest ima svoj hod. Ona se upisuje u srcima ljudi, a u srcu hrvatskog naroda upisano je da je 10. veljače 1960. umro voljeni nadbiskup kardinal Alojzije Stepinac, nepravedno osuđen", rekao je mons. Prstec, koji je potom podsjetio na blaženikov životni put. „Europi bi trebalo biti na čast što je u tim ludim vremenima nacizma, fašizma i komunizma postojao jedan biskup koji se hrabro ponio, imao hrabrosti da zaštititi svakog čovjeka koji je bio proganjen bez razlike na vjeru, naciju i boju kože. Branio je čovjeka. Bl. Alojzije Stepinac hrabro je javno propovijedao. Godine 1945. odbio je Titov prijedlog da odvoji Crkvu u Hrvata od Rima. Komunizam to nije mogao trpjeti i zato je bio uhićen i 1946. godine osuđen na šesnaest godina strogog zatvora. Potvrdu da je nepravedno osuđen potvrdili su svojim izjavama i visoki dužnosnici tadašnjeg komunističkog režima. Sudbina poniženog, nepravedno osuđena bl. Alojzija Stepinca, bila je sudbina poniženoga hrvatskog naroda", istaknuo je mons. Prstec u propovijedi, pritom istaknuvši kako je kardinal Stepinac velik, ne zbog toga što je nepravedno osuđen, već zato što je bio čovjek vjere, koji je živio za Božji zakon, koji je branio ugroženog čovjeka, koji je svom narodu propovijedao da mu nikakva partija ili ideologija ne može oduzeti pravo na slobodu vjere slobodu i slobodu odlučivanja o svojoj državi. Potaknuo je okupljenu zajednicu da i nadalje njeguje svoje vjerske i nacionalne posebnosti.

Mladi su u hrvatskim narodnim nošnjama u prikaznim darovima prikazali kalež, hostije, kruh, grožđe, bistu bl. Alojzija Stepinca, mali kip Presvetoga Srca Isusova, Bibliju i štolu.

Misno slavlje animirala je skupina djece pod vodstvom Paule Matić i orguljskom pratnjom Vanesse Adelfio. Prigodnu riječ na kraju je rekao i đakon Ackermann, a zahvalnu riječ vlč. Koretić i mons. Prstec. Nakon misnog slavlja, slavlje je nastavljeno u dvorani kapele Sv. Mihaela zajedničkim ručkom i druženjem.

Stepinčevo u Göteborgu

Göteborg, 12.2.2017. (IKA) - Hrvatska katolička misija bl. Alojzija Stepinca sa sjedištem u švedskom Göteborgu proslavila je 11. i 12. veljače blagdan svojega zaštitnika. Tom prigodom misiju je posjetio te predvodio misna slavlja dr. Tomislav Markić, ravnatelj Dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu. Proslava je započela u filijalama Misije u Trollhättanu i Borasu, a završila svečanom euharistijom u sjedištu Misije u Göteborgu u nedjelju 12. veljače, uz sudjelovanje brojnih vjernika.

U sva je tri slavlja uveo voditelj Misije Mladen Vuk, svećenik Varaždinske biskupije, a predvoditelj slavlja Markić je nazočne u propovijedi upoznao s likom i djelom bl. Alojzija Stepinca u kontekstu onoga vremena, ali i njegovim porukama koje su vrlo aktualne i danas. Istaknuo je kako je bl. Alojzije snagu za svoje svjedočenje crpio iz dubine svete vjere, koja ga je potakla i osnažila da digne svoj glas u zaštitu proganjenih, bez obzira na teške posljedice po svoj život. Sva tri misna slavlja, na kojima je sudjelovalo ukupno oko 600 vjernika, pratili su misijski i filijalni zborovi, a skladu liturgije pridonijeli su i ministranti. Nakon euharistija na svim je mjestima upriličeno bratsko druženje s vjernicima, među kojima se ističu tri skupine: prva, onih iseljenika koji su i prije pedeset godina stigli u Švedsku, zatim velika skupina hrvatskih iseljenika pristiglih u vihoru Domovinskoga rata i neposredno nakon njega te treća, sve brojnija skupina iseljenika, koji još uvijek pristižu iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Svi oni, uz utjehu i snagu vjere, u hrvatskoj katoličkoj misiji pronalaze i komadić Domovine.

Kelkheim: Stepinac - glasnik nade

Misu na proslavi Stepinčeva predvodio je o. Diethard Zils

Kelkheim, 12.2.2017. (IKA) - Hrvatska katolička župa Main-Taunus/Hochtaunus proslavila je 12. veljače spomendan blaženog Alojzija Stepinca. Euharistijsko slavlje u Kelkheimu, kao i u Bad Homburgu i Bad Sodenu, predslavio je o. Diethard Zils u koncelebraciji sa župnikom fra Marinkom Vukmanom. Predvoditelj slavlja, poznati njemački dominikanac iz Mainza, inače je pjesnik i pisac, govori sedam jezika, ali najdraži mu je hrvatski jezik i narod. Često puta posjećuje Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu, a rado je gost u hrvatskim katoličkim misijama, gdje predslavi misna slavlja na hrvatskom jeziku. Upravo s tom željom došao je proslaviti blagdan bl. Stepinca.

Prije misnog slavlja prigodne molitve bl. Alojziju predmolio je župnik Vukman zajedno s ministrantima. U propovijedi o. Zils istaknuo je kako su toliki uvjereni da je svijet u miru i u redu. "Svijet nije u redu to znamo. Svijet nije u miru, to vidimo i svakog dana možemo gledati na televiziji ili čitati u novinama", rekao je, te naglasio kako se u takvim trenucima ne smije zaboraviti na velikane poput bl. Stepinca, koji je bio glasnik nade. Kolekta te nedjelje bila je namijenjena za potrebe Caritasa. Na kraju misnoga slavlja župnik je zahvalio velikom zboru, folklorasima, ministrantima, čitačima i svim sudionicima te o. Zilsu, što je na poseban način približio život bl. Alojzija Stepinca, te potaknuo vjernike da ga nasljeđuju u vjernosti Bogu, Crkvi i domovini.

Inozemne vijesti

Biskupi Sjeverne Afrike zasjedali su u Senegalu

Thies, 5.2.2017. (IKA) - Biskupska konferencija Sjeverne Afrike održala je zasjedanje od 2. do 5. veljače u Senegalu pod predsjedanjem alžirskoga nadbiskupa Paula Desfargesa. Biskupi i biskupski vikari Alžira, Tunisa i Maroka, te apostolski prefekt Sahare, sastali su se u samostanu Keur Moussa u biskupiji Thies. Posjetili su i otok Goree, s kojeg je između 15. i 19. stoljeća, oko 20 milijuna Afrikanaca silom otpremljeno prema Americi. Tom prigodom podsjetili su da se na obalama Sjeverne Afrike i danas odigrava dramatična borba na život i smrt brojnih migranata te naglasili da se oni ne mogu promatrati samo kao politički izazov, nego kao ljudska bića čiji je prihvat, uime Evanđelja, prioritet naših kršćanskih zajednica. Na zasjedanju je bilo riječi i o dijalogu između kršćana i muslimana koji je izazov za čitavu Afriku pa i šire. Mons. Desfarges kazao je, kako izvještavaju francuski katolički mediji, da su se biskupi imali prilike uvjeriti kako su odnosi između muslimana i kršćana u Senegalu dobri i prijateljski na svim razinama.

Portland: Solidarnost nakon napada na katolike latinoameričkog podrijetla

Portland, 5.2.2017. (IKA) – Tjedan dana nakon rasističkog napada na vjernike podrijetlom iz Latinske Amerike u tijeku katoličke mise na španjolskome jeziku, kršćani iz Portlanda, predvođeni svojim svećenicima i pastorima dali su potporu župljanima župe sv. Petra, izvijestila je katolička novinska agencija CNA. Prema pisanju biskupijskoga glasila The Catholic Sentinel, 29. siječnja skupina bijelih muškaraca odjevenih kao lovci ušli su u crkvu za vrijeme mise na španjolskome jeziku i rasističkim i seksualnim povicima vrijeđali vjernike i svećenika.

Nikada do sada se nije takvo što dogodilo, rekao je župnik Raul Marquez, rodom iz Kolumbije, koji je u službi u župi sv. Petra već pet godina. Ovaj se napad dogodio u već teško vrijeme za župljane zbog prijedloga novog zakona o useljenicima, istaknuo je župnik. Vijest o vrijeđanju katoličkih vjernika latinoameričkoga porijekla proširila se društvenim mrežama. Sljedeće nedjelje, 5. veljače, katolici i drugi kršćani, ali i nevjernici, došli su poduprijeti vjernike na misi, noseći natpise na engleskome i španjolskome protiv mržnje te kolače i kavu za druženje nakon mise. U skupini potpore župniku Marquezu i njegovim župljanima bili su i župnik susjedne župe Žalosne Gospe i luteranska pastorica Elizabeth Larson, kao i Matt Cato, predstojnik Ureda za život, pravdu i mir Nadbiskupije Portland. Oglasio se i nadbiskup Alexander Sample koji je u pismu župljanima izrazio svoju potporu i žaljenje zbog incidenta. „Uvjeravam vas da ja, kao vaš nadbiskup i pastir, stojim čvrsto uz vas u suočavanju s tim riječima mržnje. Vi ste naša braća i sestre i članovi iste obitelji vjere, moramo se čvrsto držati u našem jedinstvu u Kristu“, napisao je nadbiskup, stavljajući sve župljane župe sv. Petra i sve vjernike nadbiskupije pod Bogorodičinu zaštitu.

Kako izvještavaju mjesna glasila, isti napadači, za koje se smatra da pripadaju ekstremno desnoj grupaciji uličnih propovjednika „Bible Belivers“, uznemiravali su i vjernike ispred nekoliko drugih crkava u Portlandu a sudjelovali su i u obračunu u prosvjedima protiv predsjednika Trumpa.

Kongoanski biskupi: „Tshisekedi je primjer nas potiče na primjenu postignutoga dogovora“

Brazzaville, 7.2.2017. (IKA) - „Etienne Tshisekedi utjelovljuje velik dio političke povijesti naše zemlje, u kojoj je predstavljao simboličku figuru kongoanske oporbe“, istaknuli su biskupi DR Kongo u priopćenju povodom smrti 84-godišnjeg oporbenog vođe koji je umro 1. veljače ove godine u Bruxellesu, prenosi Radio Vatikan. „Njegova smrt stvorila je veliku političku prazninu u ovom ključnom trenutku u povijesti naše zemlje“, ističe se u poruci koju je potpisao mons. Marcel Utambi Tapa, nadbiskup Kisanganija i predsjednik Kongoanske BK, misleći na provođenje dogovora potpisanog 31. prosinca prošle godine, a koji predviđa formiranje prijelazne vlade koja bi trebala organizirati nove predsjedničke izbore. Nadbiskup Utambi, koji ujedno posreduje u pregovorima, istaknuo je da bi se Tshisekedi jeva predanost u razgovorima, netom prije njegove smrti, trebala smatrati „političkom ostavštinom za sve branitelje demokracije“.

Crkva u Japanu slavi novog blaženika

Vatikan, 7.2.2017. (IKA) - Katolička Crkva u Japanu dobila je 7. veljače novoga blaženika. U ime pape Franje svečano euharistijsko slavlje, na kojem je blaženikom proglašen Justus Takayama Ukon zvani „Kristov samuraj“, predvodio je kardinal Angelo Amato, prefekt Kongregacije za kauze blaženih i svetih, a svečanost beatifikacije izravno je prenosila japanska televizija. Japanska Crkva ima 42 sveca i 393 blaženika, ali Justus Takayama Ukon poseban je među njima. Riječ je o laiku, političaru, feudalnom gospodaru i samuraju koji je uzdignut na čast oltara zbog toga što se odrekao bogatstva i društvenog statusa te odabrao slijediti Krista. Govoreći o budućem blaženiku, kardinal Amato posebno je istaknuo da je on usvojio glavnu Isusovu poruku, a to je zakon ljubavi. Bio je milosrdan prema svojim podanicima, pomagao je siromašnima, davao potporu samurajima u potrebi, zbog čega su mu se mnogi divili i željeli biti kao on. Justus Takayama Ukon rođen je 1552. godine, a kršten u dobi od 12 godina, odnosno kada je njegov otac, kroz propovijedanje isusovca svetoga Franje Ksaverskoga, prihvatio kršćansku vjeru. U vrijeme progona kršćana koji su započeli 1587. godine, kada je šogun Hideyoshi protjerao sve misionare, Justus Takayama Ukon i njegov otac odrekli su se časti i izabrali siromaštvo. Kada je 1614. godine šogun Tokugawa definitivno zabranio kršćanstvo, Justus Ukon je zajedno s još 300 kršćana, otišao u progonstvo na Filipine gdje je četrdesetak dana nakon dolaska preminuo.

Brazilski biskupi pozivaju na molitvu za okončanje nasilja

Brasilia, 8.2.2017. (IKA) – U povodu velikog vala nasilja koje je zbog štrajka policije zahvatio brazilsku saveznu državu Espirito Santo, petorica tamošnjih biskupa pozvali su vjernike na molitvu za „mir, prestanak nasilja, pravdu, zaštitu i pravednost“. Prema policijskim podacima, kako prenosi Kathpress, od subote je samo u gradu Vitoria u pljačkama i napadima bandi ubijeno najmanje 75 ljudi a nasilje je poraslo za više od 600%. „Neka Bog prosvijetli sve vladajuće i sve vlasti i dađe im mudrosti da okončaju ovo stanje“, pišu biskupi u pismu objavljenome 7. veljače.

Papa primio uredništvo časopisa *Civiltà Cattolica*

Objavljivanje četritisućitoga broja Sveti Otac je ocijenio jedinstvenim pothvatom, dodavši kako je časopis navršio 167 godina i "odvažno nastavlja plovidbu na otvorenom moru"

Vatikan, 9.2.2017. (IKA) - Nemir, otvorenost i maštovitost, te je riječi papa Franjo istaknuo uredništvu i urednicima isusovačkoga časopisa *Civiltà Cattolica*, koje je 9. veljače primio u audijenciju u prigodi objavljivanja četritisućitoga broja.

To je zaista jedinstveni pothvat, časopis je navršio 167 godina i odvažno nastavlja plovidbu na otvorenom moru, rekao je papa Franjo, a izvještava Radio Vatikan.

Imajući pred očima sliku otvorenoga mora, Papa je pozvao urednike da se ne boje morske pučine, da ne traže sigurne luke već da obavljaju poslanje, da ne čuvaju sigurnosti već da idu na širinu. Moguće je sresti „protivne vjetrove i oluje“, ali ne plovite sami. Tu je uvijek Isus koji, kao u Matejevu evanđelju, hrabri: "Hrabro, ja sam, ne bojte se!" Časopis je dakle na „Petrovoj lađi“ gdje neki mornari mogu veslati u suprotnom smjeru. Toga je uvijek bilo, primijetio je Sveti Otac, dodajući da oni moraju biti 'iskusni i vrijedni veslači'.

Osvrćući se na činjenicu da se časopis nakon 167 godine također tiska na španjolskom, engleskom, francuskom i korejskom jeziku, Papa je rekao da će časopis „sve više biti otvoren svijetu“. Riječ je o novom poslanju časopisa, koje se ne sastoji samo „u obrani katoličkih ideja, kao da je katolištvo neka filozofija“. Papa smatra da je neki časopis katolički samo ako ima Isusov pogled na svijet, te ako ga prenosi i svjedoči.

Da bi se taj cilj ostvario, prije svega je potreban nemir. Samo nemir umiruje isusovačko srce. Ističući da kršćanske vrijednosti i tradicije nisu rariteti koje treba čuvati u muzeju, Papa je pozvao urednike da budu poput svetoga Petra Favrea, čovjeka „velikih želja, nemirna duha, uvijek nezadovoljnoga, pionira ekumenizma. Nemir pomaže shvatiti rane ovoga svijeta također i određivanje terapije“. Favre je mlad umro od umora, od želje da sve što čini bude na veću slavu Božju. Vašu nemirnu inteligenciju vaša računala pretvaraju u promišljanja, vrlo korisna za izgradnju boljega svijeta, Kraljevstva Božjega, ustvrdio je Papa.

Novinari trebaju poput Mattea Riccija predlagati „otvorenu a ne zatvorenu i ukočenu misao“, kazao je Papa, misleći na drugu preporučenu riječ, na otvorenost. Neka vas vodi proročki duh evanđelja kako biste imali izvorno, živo, dinamično, a ne općenito viđenje. To je važno osobito danas, u vrlo složenom svijetu, punom izazova u kojem, čini se, prevladava „kultura brodoloma“, hranjena svjetovnim mesijanizmom, relativističkom osrednošću, sumnjom i ukočenošću, te kultura „kante za smeće“, u koju se baca sve ono što nam se ne sviđa i sve što se smatra beskorisnim, rekao je papa Franjo.

Govoreći pak o trećoj ključnoj riječi, o maštovitosti, rekao je maštovite osobe nisu ukočene, imaju osjećaj za humor, milosrdne su i slobodne. Isusovački brat, znameniti Andrea Pozzo, u svojim umjetničkim djelima „maštom je otvarao široke prostore, kupole i hodnike, tamo gdje su samo krovovi i zidovi“. Papa je potaknuo časopis da se i nadalje zanimava za umjetnost, književnost, kino i glazbu, a Družbu Isusovu da podupire dragocjeni časopis, jedinstven po služenju Apostolskoj Stolici. Njegova ga veza s Apostolskom Stolicom čini jedinstvenim časopisom takve vrste, zaključio je papa Franjo.

Benedikt XVI. prije četiri godine odstupio je od papinske službe

Osvrt o. Frederica Lombardija

Vatikan, 12.2.2017. (IKA) - Na blagdan Gospe Lurdske, 11. veljače 2013. godine Benedikt XVI. odstupio je od Petrove službe. Bio je to neuobičajeni čin koji se, nakon četiri godine, shvaća sve dublje, zahvaljujući također bratskom odnosu između pape Franje i Pape emeritusa. O svjedočanstvu koje Benedikt XVI. daje u ovim godinama svoje povučeniosti u molitvu, novinar Radio Vatikana razgovarao je s o. Federicom Lombardijem, predsjednikom vatikanske Zaklade Joseph Ratzinger – Benedikt XVI.

Način na koji je živio, i na koji živi ovih godina, odgovara onomu što nam je bio rekao, odnosno živi u molitvi, u povučeniosti, s duhovnoga stajališta, i u krajnjoj diskreciji; živi svoju službu praćenja u molitvi života Crkve, kao i solidarnosti sa svojim nasljednikom, rekao je o. Lombardi. Napomenuvši da je u posljednje vrijeme nekoliko puta imao prigodu susresti se s Benediktom XVI., zahvaljujući također i odgovornosti koju ima u Zakladi Ratzinger, Lombardi je kazao da je Papa emeritus bistar kao uvijek, duhovno i mentalno je prisutan, te je doista pravi užitek biti s njim. Naravno, vrijeme prolazi, a tjelesna snaga ne jača, tako da je fizički slabiji; dok su, primjerice, njegove mentalne i duhovne sposobnosti savršene. On je osoba koja nema nekih posebnih bolesti, stoga je na nogama, normalno se kreće, ali vidi se krhkost koja je s godinama sve veća.

Na novinarovu primjedbu kako je u knjizi „Posljednji razgovori“ Benedikt XVI. istaknuo da je glavno usmjerenje njegova papinstva bilo staviti u središte svega temu Boga, i vjeru u prvi plan, Lombardi je napomenuo da je upravo njegov sadašnji život u molitvi u savršenom skladu s time, odnosno Bog u središtu, vjera kao smisao našega života i, ono što mi se čini vrlo lijepo, jest osjećaj skoroga susreta s Bogom, življenje starije dobi kao vrijeme pripreme i familjariziranja s Gospodinom. To mi se čini vrlo lijepo svjedočanstvo, istaknuo je Lombardi.

Mislim da je doista lijepo imati Papu emeritusa koji moli za Crkvu, za svojega nasljednika. Osjećamo njegovu nazočnost, znamo da je tu, iako ga ne vidimo često, a kada ga vidimo svi smo zadovoljni, jer ga volimo. Osjećamo ga kao prisutnost koja nas prati, tješi, umiruje, primijetio je o. Lombardi.

Što se pak tiče odnosa između pape Franje i Benedikta XVI., koji je nov u povijesti Crkve, Lombardi je kazao da je on krajnje miran i normalan, jer su i razlozi, kao i način na koji se sve dogodilo, bili vrlo ujednačeni, jasni i mirni. Svi se sjećamo posljednjeg susreta pape Benedikta s kardinalima koji su dolazili u Rim kako bi se pripremili za konklave, tijekom kojega je on, iako još nije znao na koga se to odnosi, obećao svoju poslušnost, svoje poštovanje prema onomu tko će postati njegov nasljednik, podsjetio je Lombardi. Tada je bio nazočan i kardinal Bergoglio, svi se sjećamo tog trenutka. Poslije se ostvarilo ono što je bio rekao papa Benedikt, i to u njegovoj smotrenoj i mirmoj duhovnoj blizini nasljedniku koji zacijelo, kao što je i rekao više puta, osjeća potporu njegove prisutnosti i molitve, i koji jača taj odnos, katkada posjetima, katkada telefonskim pozivima, ali zacijelo brojnim znakovima bliskosti, poštovanja i očekivanja duhovne potpore. Svjedoci smo stoga te, do sada nepoznate, ali lijepe stvarnosti, što nas tješi. Rekao bih da svaki put kad vidimo zajedno papu Franju i njegova prethodnika, svi osjećamo veliku radost, i za sve nas je to lijepi primjer jedinstva Crkve, u različitosti položaja, rekao je na kraju o. Lombardi.

Prilog dokumenti

Božja riječ je dar. Drugi su dar

Poruka pape Franje za korizmu 2017.

Draga braćo i sestre, korizma je novi početak, put koji vodi ka sigurnom cilju: Uskrsu, Kristovoj pobjedi nad smrću. To nas vrijeme uvijek snažno poziva na obraćenje. Kršćanin je pozvan vratiti se Bogu „svim srcem“ (Jl 2, 12), ne zadovoljavati se osrednjošću već rasti u prijateljstvu s Gospodinom. Isus je vjerni prijatelj koji nas nikada ne napušta, jer i kada smo u grijehu on strpljivo čeka da mu se vratimo i tim strpljivim čekanjem pokazuje svoju spremnost na opraštanje (usp. Homilija na misi, 8. siječnja 2016.).

Korizma je pogodno vrijeme za jačanje duhovnog života sredstvima posvećenja koje nam Crkva pruža: postom, molitvom i milostinjom. U korijenu svega toga je Božja riječ, koju smo u ovom vremenu pozvani slušati i nad njom revnije meditirati. Želim se ovdje na poseban način zadržati na prisposobi o bogatašu i siromašnom Lazaru (usp. Lk 16, 19-31). Neka nam bude nadahnuće taj tako značajan tekst, koji nam pomaže razumjeti što nam je potrebno da bismo postigli pravu sreću i vječni život.

1. Druga osoba je dar

Na početku prisposobe predstavljena su dva glavna lika s time što je siromah detaljnije opisan: on se nalazi u očajnom stanju, nema čak snage ni ustati, leži pred bogataševim vratima i hrani se mrvama koje padaju s njegova stola, cijelo tijelo mu je posuto ranama koje psi dolaze lizati (usp. rr. 20-21). Mračna je to slika; prikazuje ponižena čovjeka koji je zapao u veliku bijedu.

Dodatnu crtu dramatičnosti toj slici daje siromahovo ime: zove se Lazar, ime bremenito obećanjem, koje doslovno znači „Bog pomaže“. Stoga taj lik nije anonimn, njegove su osobine jasno opisane i predstavljen je kao pojedinac s vlastitom osobnom poviješću. Dok je za bogataša praktički nevidljiv, za nas je netko koga dobro poznajemo. Postaje jedno lice i, kao takav, dar, neprocjenjivo bogatstvo, biće koje je Bog htio, koje voli i kojeg se spominje, premda je konkretno stanje u kojem se nalazi stanje odbačenog čovjeka (usp. Homilija na misi, 8. siječnja 2016.).

Lazar nas uči da je druga osoba dar. Ispravan odnos s osobama sastoji se u tome da prepoznamo sa zahvalnošću njihovu vrijednost. I siromah na bogataševim vratima nije neugodna smetnja, već poziv na obraćenje i promjenu života. Ta nas prisposoba ponajprije poziva da otvorimo vrata svoga srca drugome, jer svaka osoba je dar, bilo da je to naš susjed ili pak nepoznati siromah. Korizma je pogodno vrijeme da otvorimo vrata svakoj osobi u potrebi i prepoznamo u njemu ili njoj Kristovo lice. Svaki od nas susreće takve ljude u svom svakodnevnom životu. Svaki život koji susrećemo je dar koji zaslužuje prihvaćanje, poštivanje i ljubav. Božja nam riječ pomaže otvoriti oči da prihvatimo i ljubimo život, prije svega kad je ovaj slab i ranjiv. A da bismo to mogli nužno je uzeti ozbiljno i ono što nam Evanđelje kazuje o bogatašu.

2. Grijeh nas zasljepljuje

Prisposoba je bespoštedna u opisivanju proturječnosti u kojima se nalazi bogataš (usp. r. 19). Taj lik, za razliku od Lazara, je bezimen; za njega se jednostavno kaže da je „bogataš“. Izobilje u kojem živi ogleda se u pretjeranoj raskošnoj odjeći koju nosi. Grimiz je naime bio vrlo cijenjen, čak više od srebra i zlata, i zato je bio pridržan božanstvima (usp. Jr 10, 9) i kraljevima (usp. Suci 8, 26),

dok je tanani lan davao pojedincu gotovo svet značaj. Taj se čovjek dakle volio razmetati svojim bogatstvom i običavao je to činiti svakodnevno: „Danomice se sjajno gostio“ (r. 19). U njemu vidimo dramatičan odraz izopačenosti grijehom, koja poznaje tri susljedna stupnja: ljubav prema novcu, ispraznost i oholost (usp. Homilija na misi, 20. rujna 2013.). Apostol Pavao kaže da „korijen svih zala jest srebroljublje“ (1 Tim 6, 10). To je glavni uzrok korupcije i izvor zavisti, svađa i sumnjičenja. To može ići tako daleko da novac zavlada nama, čak dotle da postane tiranijski idol (usp. apost. pob. Evangelii gaudium, 55). Namjesto da bude sredstvo kojim se služimo u činjenju dobra i iskazivanju solidarnosti drugima, novac može nas i čitav svijet podjarmiti egoističnoj logici koja ne ostavlja prostora ljubavi i predstavlja prepreku miru.

U prisposobi se zatim pokazuje da gramzivost bogataša čini ispraznim. Njegova osobnost nalazi izraz u vanjštini, u pokazivanju drugima što si može priuštiti. Ali ta vanjština pokriva unutarnje lice. Njegov je život talac vanjskog izgleda, tog najpovršnijeg i najprolaznijeg aspekta postojanja (usp. isto, 62).

Najniži stupanj tog moralnog srozavanja je oholost. Bogataš se odijeva poput kralja i ponaša se poput božanstva, zaboravljajući da je obični smrtnik. Za čovjeka iskvarena ljubavlju prema bogatstvima ne postoji ništa drugo osim njega samog i zbog toga osobe koje ga okružuju ostaju izvan njegova vidokruga. Plod navezanosti na novac je dakle neka vrsta zasljepljenosti; bogataš ne vidi čovjeka koji gladan, izranjen, ponižen leži do njegovih vrata.

Promatrajući taj lik, može se razumjeti zašto se u Evanđelju tako jasno osuđuje ljubav prema novcu: „Nitko ne može služiti dvojici gospodara. Ili će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti; ili će uz jednoga prijanjati, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu“ (Mt 6, 24).

3. Riječ je dar

Evanđelje o bogatašu i siromašnom Lazaru pomaže nam dobro se pripraviti za Uskrs koji se bliži. Liturgija Pepelnice poziva nas iskusiti nešto slično onom što bogataš doživljava na tako dramatičan način. Svećenik, dok nas posipa pepelom, ponavlja riječi: „Sjeti se da si prah i da ćeš se u prah pretvoriti“. I bogataš i siromah umiru i glavni dio prisposobe se odvija na drugome svijetu. Dvojica likova iznenada otkrivaju da „ništa nismo donijeli na svijet te iz njega ništa ni iznijeti ne možemo“ (1 Tim 6, 7).

Mi također možemo vidjeti što se događa na drugome svijetu gdje bogataš vodi poduži dijalog s Abrahamom, kojeg naziva „ocem“ (Lk 16, 24.27), pokazujući time da pripada Božjem narodu. Ta pojedinost čini njegov život još kontradiktornijim, jer do toga trenutka nije uopće bilo govora o njegovu odnosu s Bogom. Naime, u njegovu životu nije bilo mjesta za Boga. Jedini njegov bog bio je on sam.

Tek usred muka na drugome svijetu bogataš prepoznaje Lazara. Želi da mu siromah ublaži patnje s malo vode. To što on traži od Lazara slično je onome što je bogataš mogao za života činiti a nije nikada učinio. Abraham mu, ipak, objašnjava: „Sinko! Sjeti se da si za života primio dobra svoja, a tako i Lazar zla. Sada se on ovdje tješi, a ti se mučiš“ (r. 25). Na onome svijetu se uspostavlja stanovita pravednost i ravnoteža između zala doživljenih za života i dobra na drugome svijetu.

Prisposoba se nastavlja i dalje kako bi pružila poruku kršćanima. Naime, bogataš koji još ima žive braće na zemlji,

moli Abrahama da im pošalje Lazara da ih opomene; ali Abraham odgovara: „Imaju Mojsija i Proroke! Njih neka poslušaju!" (r. 29). A na bogataševo protivljenje domeće: „Ako ne slušaju Mojsija i Prorokâ, neće povjerovati sve da i od mrtvih tko ustane" (r. 31)

Tako na vidjelo izlazi pravi bogatašev problem: korijen njegovih zala je u tome što nije slušao Božju riječ. To ga je dovelo do toga da nije više ljubio Boga te dakle da je prezreo bližnjega. Božja riječ je živa i djelotvorna, kadra pobuditi obraćenje u srcima ljudi i iznova upraviti čovjekove korake prema Bogu. Kad zatvaramo srce daru Boga koji govori to ima za posljedicu da na kraju zatvaramo svoje srce daru braće.

Draga braćo i sestre, korizma je pogodno vrijeme za obnavljanje susreta s Kristom živim u njegovoj riječi, sakramentima i bližnjemu. Neka nam Gospodin – koji se tijekom četrdeset dana provedenih u pustinji odupro napasnikovim prijevarama – pokaže put kojim nam je ići. Neka nas Duh Sveti povede pravim putem obraćenja da ponovno otkrijemo dar Božje riječi, da budemo očišćeni od grijeha koji nas zasljepljuje i da služimo Kristu prisutnom u braći i sestrama u potrebi. Potičem sve vjernike da izraze tu obnovljenost duha također svojim sudjelovanjem u korizmenim kampanjama koje mnoga crkvena tijela priređuju u raznim dijelovima svijeta s ciljem širenja kulture susreta u jednoj ljudskoj obitelji. Molimo jedni za druge, da, kao dionici Kristove pobjede, znamo otvoriti naša vrata slabom i siromašnom. Tada ćemo moći u punini živjeti i svjedočiti uskrсну radost.

Iz Vatikana, 18. listopada 2016.

Blagdan svetog Luke evanđeliste.

Nada – izvor uzajamne utjehe i mira (1 Sol 5, 14-18)

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 8. veljače 2017. – Papini apeli

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Prošle srijede smo vidjeli kako Pavao, u Prvoj poslanici Solunjanima, potiče vjernike da ostanu ukorijenjeni u nadi uskrснуća (usp. 5, 4-11) s onim lijepim riječima: „Uvijek ćemo biti s Gospodinom" (4, 17). U istom kontekstu, Apostol pokazuje da kršćanska nada nije samo nešto osobno i nešto karakteristično za pojedinca, već ima zajedničkarski i crkveni karakter. Svi se mi nadamo, svi mi imamo nadu, također kao zajednica.

Zbog toga Pavao svoj pogled odmah proširuje na sve stvarnosti koje čine kršćansku zajednicu, tražeći od njih da mole jedna za drugu i da se uzajamno pomažu. Ali da se pomažu ne samo u potrebama, tolikim potrebama svakodnevnog života, već da jedna drugu pomažu i podupiru u nadi. Nije slučajno da Pavao polazi najprije od onih kojima je povjerena pastoralna odgovornost i pastoralno vođenje. Oni su prvi pozvani jačati nadu, i to ne zato što su bolji od drugih, već na temelju božanske službe koja daleko nadilazi njihove snage. Zbog toga oni imaju veoma veliku potrebu za poštivanjem, razumijevanjem i blagohotnom potporom svijui.

Naglasak je zatim stavljen na braći kojima prijete najveća opasnost da izgube nadu, da zapadnu u očaj. Neprestano do nam stižu vijesti o ljudima koji su potonuli u očaj i čini ružne stvari... Očaj ih navodi na tolike ružne stvari. Podsjeća se na one koji su obeshrabreni, one koji su slabi, one koji se osjećaju shrvanima pod teretom života i svojih grijeha i ne uspijevaju više ustati. U tim slučajevima, blizina i toplina cijele Crkve moraju biti još snažniji, brižni i puni ljubavi, i trebaju poprimiti fini oblik suosjećanja, koje ne

znači imati sažaljenja prema nekome: suosjećati znači patiti s drugim, trpjeti s drugim, približiti se onome koji trpi; jedna riječ, jedno milovanje, ali koje dolazi od srca; to znači suosjećati s onim koji treba tješjenje i utjehu. To je silno važno: kršćanska nada ne može bez prave i konkretne ljubavi. Sâm Apostol narodâ u Poslanici Rimljanima progovara sa srcem na dlanu: „Mi jaki – koji imamo vjeru, nadu, i ne tište nas toliki problemi – treba da nosimo slabosti slabih, a ne da sebi ugađamo" (15, 1). Treba nositi, nositi slabost drugih. To svjedočanstvo, zatim, ne ostaje zatvoreno unutar granica kršćanske zajednice: odzvanja u svoj svojoj snazi i vani, u društvenoj i građanskoj sredini, kao poziv da se ne grade zidovi, već mostovi, da se na zlo ne uzvraća zlom, da se zlo pobjeđuje dobrom, na uvredu odgovara opraštanjem – kršćanin nikada ne smije reći: platit ćeš ti meni!, nikada; to nije kršćanska gesta; uvreda se pobjeđuje opraštanjem –, da se živi u miru sa svima. To je Crkva! I to je ono što čini kršćanska nada, kad poprima crte odlučnosti i ujedno nježne ljubavi. Ljubav je snažna i nježna. Lijepo je to!

Tako možemo shvatiti da mi ne učimo sami nadati se. Nitko ne može sam naučiti nadati se. To nije moguće. Nada, da bi jačala, nužno treba „tijelo", u kojem se razni članovi uzajamno podupiru i oživljavaju. To dakle znači da, ako se nadamo, to je zato što su nas mnoga naša braća i sestre naučili nadati se i održavati živom svoju nadu. A među njima se ističu mali, siromašni, jednostavni, marginalizirani. Da, jer ne poznaje nadu onaj tko se zatvara u vlastito blagostanje: taj nadu polaže isključivo u svoje blagostanje i to nije nada: to je relativna sigurnost; ne poznaje nadu onaj tko se zatvara u vlastito zadovoljstvo, kojem uvijek sve ide dobro u životu... Nadaju se naprotiv oni koji doživljavaju svaki dan kušnju, nesigurnost i vlastitu ograničenost. To su naša braća koja nam daju najljepše, najsnažnije svjedočanstvo, jer ostaju stameni u pouzdanju u Gospodinu, znajući da, onkraj tuge, tlačenja i neizbježnosti smrti, zadnja riječ će biti njegova, a to će biti riječ milosrđa, života i mira. Onaj tko se nada, nada se da će jednoga dana čuti ove riječi: „Dođi, dođi k meni, brate; dođi, dođi k meni sestro, za svu vječnost".

Dragi prijatelji, ako je – kao što smo rekli – prirodno boravište nade „tijelo" u kojem vlada solidarnost, u slučaju kršćanske nade to tijelo je Crkva, dok je životni dah, duša te nade Duh Sveti. Bez Duha Svetoga ne može se imati nadu. Eto zašto nas apostol Pavao na kraju poziva da mu se stalno molimo. Ako nije lako vjerovati, još je teže nadati se. Teže je nadati se nego vjerovati, to je teže. Ali kad Duh Sveti prebiva u našim srcima, On nam pomaže shvatiti da se ne trebamo bojati, da je Gospodin blizu i da se brine za nas; i on je taj koji oblikuju naše zajednice, u neprolaznoj Pedesetnici, kao žive znakove nade za ljudsku obitelj. Hvala!

Apeli

Jučer je u Osaki, u Japanu, blaženim proglašen Justo Takayama Ukon, vjernik laik iz Japana, koji je umro mučeničkom smrću u Manili 1615. Ne pristajući na kompromise, odrekao se časti i udobnosti prihvativši poniženje i izgon. Ostao je vjeran Kristu i evanđelju; zbog toga predstavlja divni primjer postojanosti u vjeri i posvećivanju u ljubavi.

Danas se slavi Dan molitve i razmišljanja protiv trgovine ljudima, koji je ove godine posebno posvećen djeci i mladima. Upućujem izraze ohrabrenja onima koji na različite načine pomažu porobljenim i zlostavljanim maloljetnicima da se oslobode od toga tlačenja. Nadam se da će se svi kojima je povjerena vlast odlučno boriti protiv te rane i biti glasnogovornici naše najmanje braće, ponižene u

njihovu dostojanstvu. Treba učiniti sve napore kako bi se suzbio taj sramotni i nepodnošljivi zločin.

Sljedeće subote, na spomendan Gospe Lurdske, slavi se 25. Svjetski dan bolesnika. Glavna proslava održat će se u Lurdu, a predsjedat će joj kardinal državni tajnik. Pozivam vas na molitvu, po zagovoru naše Svete Majke, za sve bolesne, posebno one koji boluju od najtežih bolesti i koji su sami, kao i za sve one koji se brinu za njih.

Vraćam se još jednom proslavi Dana molitve i razmišljanja protiv trgovine ljudima, koji se obilježava danas, jer je danas blagdan sv. Josephine Bakhite [pokazuje knjižicu koja govori o njoj]. Ta mlada ropkinja iz Afrike, zlostavljana, ponižavana, nije izgubila nadu i nastavila je vjerovati, a završila je kao migrant u Europi. I tu je čula Gospodinov poziv i postala redovnica. Molimo se sv. Josephini Bakhiti za sve migrante, izbjeglice, izrabljivane koji toliko mnogo pate.

A govoreći o protjeranim, izrabljivanim migrantima želim se danas pomoliti s vama na poseban način za našu braću i sestre pripadnike naroda Rohingya: protjerani iz Mjanmara, lutaju od jednog mjesta do drugog, jer ih ne žele... To su dobri, mirni ljudi. Nisu kršćani, ali su dobri, oni su naša braća i sestre! Pate već godinama. Bili su mučeni, ubijani, samo zato što se drže svojih tradicija, svoje muslimanske vjere. Molimo za njih. Pozivam vas da se molite za njih Ocu našem koji je na nebesima. Pomolimo se svi zajedno za našu braću i sestre pripadnike naroda Rohingya. „Oče naš...“.

Sveta Josephine Bakhita moli za nas. Molim jedan pljesak za sv. Josephinu Bakhitu!

Nova pravednost u duhu ljubavi i milosrđa

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji u nedjelju 12. veljače 2017.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Današnja nam liturgija predstavlja drugi tekst iz Govora na gori, koji nalazimo u Matejevu Evanđelju (usp. 5, 17-37). U tome odlomku Isus želi svojim slušateljima pomoći vidjeti Mojsijev zakon u novom svjetlu. Ono što je rečeno u starome savezu je točno, ali to nije bilo sve: Isus je došao ispuniti i u konačnom obliku navijestiti Božji zakon, sve do posljednjeg potezića (usp. r. 18). On očituje izvornu svrhu zakona i ispunjava njegove autentične aspekte, i to sve čini svojim propovijedanjem a još više svojom žrtvom na križu. Isus nas uči kako u cijelosti vršiti Božju volju i koristi ove riječi: s "većom pravednošću" od one pismoznanaca i farizejâ (usp. r. 20). Riječ je o pravednosti koja je prodahnuta ljubavlju, milosrđem te je na taj način kadra ostvariti srž zapovijedi, izbjegavajući rizik formalizma. Formalizam: ovo mogu, ovo ne mogu; do ovdje smijem, dalje ne... Ne: to je više, više.

U Evanđelju Isus posebno uzima u razmatranje tri pitanja, tri zapovijedi: ubojstvo, preljub i zakletva.

S obzirom na zapovijed "Ne ubij", on kaže da se ona ne krši samo stvarnim ubojstvom, već i onim ponašanjima koja vrijeđaju dostojanstvo osobe, uključujući i uvrede (usp. r. 22). Naravno da uvredljive riječi nemaju istu težinu kao ubojstvo, ali one se nalaze na istoj liniji, jer su pretpostavke za to i otkrivaju istu zloću. Isus nas poziva da ne činimo klasifikaciju uvredâ, već da ih sve smatramo štetnima, budući da su potaknute namjerom da se bližnjemu nanese zlo. I Isus navodi primjer. Vrijeđati: navikli smo vrijeđati, to nam je postalo kao "dobar dan". A uvreda je na istoj crti s ubojstvom. Tko bratu nanosi uvredu, ubija brata u vlastitom srcu. Molim vas, ne nanosite uvrede drugima! Nećemo ništa time dobiti...

Druga dopuna je vezana uz ženidbeni zakon. Preljub je

smatran kršenjem zakona vlasništva muškarca nad ženom. Isus međutim ide u korijen toga zla. Kao što se do ubojstva dolazi preko uvreda tako se do preljuba dolazi preko posesivnih namjera muškarca u vezi žene koja nije njegova. Preljub, kao i krađa, korupcija i svi ostali grijesi, rađaju se najprije u našem srcu, i kada se jednom u srcu donese pogrešan izbor, onda se ostvaruje u konkretnom ponašanju. A Isus kaže: tko god s požudom pogleda ženu koja nije njegova, već je s njome učinio preljub u srcu, taj je na putu prema preljubu. Razmislim malo o tome: o zlim mislima koje dolaze u tome duhu.

Isus, zatim, svojim učenicima kaže da se ne zaklinju jer je zaklinjanje znak nesigurnosti i dvoličnosti ljudskih odnosa. Instrumentalizira se Božji autoritet kako bi se davalo jamstvo za naše ljudske poslove. Pozvani smo radije među nama, u našim obiteljima i zajednicama uspostavljati ozračje jasnoće i međusobnog povjerenja, tako da nas drugi mogu smatrati iskrenim bez pribjegavanja višim intervencijama kako bi nam se povjerovalo. Nepovjerenje i uzajamno sumnjičenje uvijek ugrožavaju vedrinu!

Neka nam Djeвица Marija, žena poučljivog slušanja i radosne poslušnosti, pomogne sve se više približavati evanđelju kako bismo bili kršćani ne samo po vanjštini, već duboko u srcu! A to je moguće milošću Duha Svetoga koji nam omogućuje sve činiti s ljubavlju, i tako u potpunosti vršiti Božju volju!

Nakon Angelusa

[...]

Svima želim ugodnu nedjelju. I ne zaboravite; ne nanositi uvrede drugima; ne gledati zlim očima, požudnim pogledom ženu svoga bližnjega; ne zaklinjati se. Tri stvari koje Isus kaže. To je tako lako! Molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!